

PENTHAGRAMM

**ISPOVJEST
PALOG
ANDELA**

Naziv djela:
Ispovjest palog anđela

Autor:
Pentha Gramm
E-mail: pentha.gramm@hotmail.com

Izdavač:
Institut za religijska istraživanja
www.religija.me

Priprema za štampu:
Pavle Simović

Štampa:
„Donat Graf“ Beograd

Tiraž:
100 primjeraka

Drugo izdanje, 2020. godine

CIP – Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-9537-8-2
COBISS.CG-ID 29799696

SADRŽAJ

Uvod	5
1. Najuzvišenije stvorenje	7
2. Zemlja – moje vlasništvo	10
3. Počeci čovječanstva	15
4. Prepotopski svijet	18
5. Posle potopa	21
6. Izrael	24
7. Ostatak svijeta	28
8. Ulazak u Obećanu zemlju	30
9. Kraj Stvoriteljevog kraljevanja	32
10. David	35
11. „Najmudriji“ čovjek na Zemlji	37
12. Raspad kraljevstva	40
13. Ropstvo	44
14. Superiornost	48
15. Dolazak Otkupitelja	52
16. Suočavanje	55
17. Juda	59
18. Spoznaja o uništenju	61
19. Pasija	62
20. Apostoli.....	66
21. Pobjednička strategija	69
22. Srednji vijek	73
23. Ostatak	77
24. Teorija evolucije	79
25. Novo doba	84
26. Zabuna	87
27. Trka s preponama	94
28. Pod mojom kontrolom	99
29. Prilika	102

30. Manipulacija	105
31. Moral	110
Brak	112
Homoseksualnost	115
Televizija	117
Pornografija	118
Nasilje	121
32. Zdravlje	125
Ishrana	127
Meso	131
Slatkiši	132
Gojaznost	133
Tjelovježba.....	135
Rad	136
Duvan	138
Alkohol	139
Droga	140
Lavirint	140
Ekologija	143
Moda	145
Muzika	148
33. Raskršće	153
34. Na sigurnom?.....	158
35. Duhovne zablude	161
Milost	161
Posvećenje	164
Opravdanje vjerom	166
Zakon	168
Pogrešna predstava	173
Međuljudski odnosi	174
36. Skori kraj	181
37. Širenje istine o Stvoritelju.....	185
38. Moj ili Stvoriteljev?	190

UVOD

„Kod ljudi postoji samo malo neprijateljstvo protiv Satane i njegovih djela zbog toga što vlada veliko neznanje u pogledu njegove moći i zlobe, kao i u pogledu univerzalnosti njegove borbe protiv Hrista i Njegove crkve. U ovome su mnogi zavedeni. Oni ne znaju da je njihov neprijatelj moćni vojskovođa koji gospodari umovima zlih anđela i da, sa svojim dobro promišljenim planovima i vještim spletkama, vodi rat protiv Boga kako bi spriječio spašavanje duša. Među tobožnjim religioznim ljudima, pa čak i među samim slugama jevanđelja, malo se spominje Satana, osim možda usputno. Oni ne vide znakove njegove stalne aktivnosti i njegovog uspjeha, zanemaruju mnoge opomene o njegovom lukavstvu, i izgleda da se ne osvrću na njegovo postojanje.“

Da, mnogi ovo ne znaju... A ne znaju zato što ja nisam htio da to znaju. Do sada je moj rad bio obavljan u potpunoj tajnosti. Razlog tome je što ja najbolje djelujem onda kada ljudi ne znaju za moje postojanje, za moje namjere i za moj način rada. Odlučio sam da to promijenim. Od sada ćeš znati za mene.

Misliš da je ono što činiš i što si do sada činio plod tvog razmišljanja? Nije. Ja manipulišem tobom. Zaveo sam te u gotovo svim područjima života. Ispunjen si predrasudama, imaš pogrešno postavljene životne ciljeve, nametnuo sam ti pogrešne životne stavove i uvjerenja. Naveo sam te na pogubna zadovoljstva. U potpunom si mraku. Moj trijumf je tim veći što sam sve to uspio da učinim ostavljajući te u uvjerenju kako si pametan i mudar. Kako si slobodan da radiš šta želiš. Kako imaš mogućnost da uživaš u životu. Kako si do svega toga došao sopstvenom kreativnošću.

Nije mi više zanimljivo da te držim u neznanju. Shvatio sam

da sam ljudsku vrstu toliko unizio da i kada saznaš skoro sve o meni, i kada shvatiš da je sve ono što činiš, ustvari, rezultat onoga što sam ti ja nametnuo, nećeš imati snage da promijeniš bilo šta.

Ići ću toliko daleko da ćeš, ako budeš pažljivo čitao, moći da shvatiš kako da se izvučeš iz mojih ruku, ali će tvoj uzvišeni ego da bude moj saveznik koji će i dalje da te drži u mojoj vlasti.

Da li si spreman? Da li si spreman da upoznaš biće koje je uzrok svega ružnog i zlog na ovoj Zemlji? Da li si spreman da shvatiš da, bez obzira što misliš da nemaš nikakve veze sa mnom, ti, ustvari, pripadaš meni i služiš meni? Da li si spreman na spoznavaju da si sam odlučio da ja gospodarim tvojim životom? Nisi? Niko nije spreman za to. Ali činjenice su takve.

Misliš da nisi pod mojom vlašću zbog toga što si religiozan? Zbog toga što si hrišćanin? Dobar hrišćanin? Misliš da nisi pod mojom vlašću jer nisi religiozan? Jer ne vjeruješ u Stvoritelja? Jer ne vjeruješ da JA postojim?

Počni da čitaš i pronađi mnoga životna područja u kojima sam te zaveo; gdje si i kada svojevoljno prešao na moju stranu i pod moju vlast. Razotkriću ti svu bijedu u koju sam te uveo. Bijedu koju zoveš životom. Shvatićeš da posledice koje sada snosiš nisu posledica nekog slučaja, već mog pažljivog i istrajno sprovedenog plana nad tobom.

Smiješno ti je ovo? Samo nastavi da čitaš, obećavam ti da ću JA da budem taj koji će se na kraju smijati.

I na kraju ove knjige, i na kraju tvog života.

Prvi dio ove knjige slijediće biblijsku hronologiju. Ako nisi pročitao Bibliju, prednost na mojoj strani je tim veća, a tvoj položaj utoliko gori.

Drugi dio ove knjige je onaj u kojem upravo ti igraš glavnu ulogu. Pod mojom režijom.

Lucifer

Poglavlje 1.

NAJUZVIŠENIJE STVORENJE

Iz Stvoriteljevih ruku sam izašao kao najuzvišenije stvoreno biće koje je do tada postojalo. Mudrost, ljepota, sposobnosti i vještine koje su mi usađene prilikom mog stvaranja bile su iznad svega do tada viđenog. Ostala stvorenja su se divila onome što sam bio. Dodijeljena mi je najveća moguća uloga koju jedno stvorenje može da ima – heruvim. To je najviši red anđela koji su u neposrednoj Stvoriteljevoj blizini. Uživao sam da posmatram kako me ostala stvorenja gledaju sa ljubavlju, uživao sam da im pokazujem svoju ljepotu, svoju mudrost, svoje vještine, ali nešto je nedostajalo. Mada je postojalo oduševljenje mojom prisutnošću, mada je bilo iskrene ljubavi prema meni, mada su sa radošću izvršavali ono što sam im rekao, u njihovim očima nije bilo one iskre kojom su gledali Stvoritelja i Njegovog Sina.

Obuzeo me je do tada nepoznat osjećaj. Nisam znao kako da se ponašam. Sve u svemu, mislim da sam, uprkos savršenom skladu u kojem je bio cio univerzum, počeo da osjećam nešto suprotno od zadovoljstva. Nije postojala riječ za to, ali tada sam to u sebi nazvao ne-zadovoljstvo. Pokušao sam da razumijem šta mi nedostaje kako bih i ostala stvorenja mogao da pridobijem u potpunosti – ali nisam mogao da pronađem nikakav nedostatak na sebi. Bio sam jednostavno savršen. Zar nije to samo po sebi dovoljno da budem cijenjen i poštovan više nego do sada? Gledao sam okupljena stvorenja, anđele oko Stvoriteljevog prestola. Razmišljao sam šta im On to nudi što ja ne mogu da im ponudim. Šta im je dao? Život, ljubav, zakon, sklad, ljepotu... Zakon?

Zakon. Meni se činilo da je to nešto što ograničava našu slobodu. Kako možemo da budemo srećni ako smo ograničeni

nekakvim zakonima? Stvoritelj je to nazvao „Zakonom slobode“. Kakva je to sloboda ako moraš nečemu da se pokoravaš? Niko do tada nije tako razmišljao pa nisam imao sa kim da podijelim svoje mišljenje, a prema Stvoritelju i Njegovom Sinu sam počeo da osjećam nešto što me je guralo podalje od Njihove blizine. Vidjeli su da nešto sa mnom nije u redu, trudili su se da porazgovaraju sa mnom o tome, ali nisam mogao jer nisam znao šta mi se događa.

Odlučio sam da svoja razmišljanja podijelim sa nekim anđelima koji su mi pokazivali veliku naklonost. I oni su bili zbunjeni. Počeo sam da im govorim kako bismo bili slobodniji kada bismo bili bez zakona. Odjednom mi se učinilo kako bi ta tvrdnja mogla da bude polazna tačka da postignem ono što sam želio da imam – onu iskru u njihovim očima dok me budu gledali. Postao bih njihov osloboditelj. Izbavio bih ih od ropstva zakona. Jednom po jednom govorio sam o svojim zaključcima, sugerisao sam im ono što sam želio da i oni zaključče. Bilo je to iznenađujuće lako zbog njihovog povjerenja i ljubavi koju su imali prema meni.

Otišao sam korak dalje. Počeo sam da govorim ono što nije bilo istina da bih pridobio njihovu naklonost. To je bilo tako jednostavno. Niko do tada nije ni čuo da je neko rekao nešto što nije bilo istina, pa tako nešto nije ni očekivao. S obzirom na to, u potpunosti su vjerovali baš sve što sam govorio. Bilo mi je u početku čudno i neprijatno što sam im rekao takvu ne-istinu, ali rezultati koje sam postigao da zadobijem njihovu naklonost nadjačali su osjećaj neprijatnosti. Posle sam ionako namjeravao da im objasnim kako je to bio brži put da postanemo slobodni.

Stvoritelj je došao k meni pokušavajući da mi objasni gdje će takvo razmišljanje i djelovanje da me odvede. Molio me je da ostavim to i da se vratim gdje sam bio, ali ja nisam dopustio da mi ispere mozak kao što je i ostalima. Ostao sam pri svome. Ubrzo mi je rekao da ne mogu više da obavljam dužnost koju sam do tada imao. Dobio sam još jedan povod da pokažem kako Njegova

načela nisu baš pravedna, kao i da pokušava još više da me ponizi – mene, najsavršnije stvorenje. Jedni za drugima, novi osjećaji su me preplavljivali. Nisam im znao ime, ali su me u potpunosti obuzeli. Plašio sam se gdje će to da me odvede, ali anđeli koje sam pridobio nisu na meni, najmoćnijem anđelu, smjeli da vide ni trunku odsutnosti samopouzdanja.

Što sam više istrajavao u onome što sam činio, to sam više shvatao koliko je Stvoritelj nemoćan da mi bilo šta učini. Istina, On je Darodavac života i mogao je da mi ga oduzme, ali sam shvatio da On to neće da uradi jer bi time samo dokazao da sam u pravu. To me je još više ohrabrilu. Shvatio sam da On ima ograničenja koja ja nemam. To sam odlučio da iskoristim kao svoju prednost. Sve veći broj anđela mi se pridruživao i stajao na moju stranu. One koji su nas opominjali i koji nisu htjeli da nam se pridruže optužili bismo da, iako imaju slobodnu volju, služe Stvoritelju iz koristi ili straha.

Bio sam čak pomalo i iznenađen Stvoriteljevom reakcijom na ovo što sam radio. Da sam ja bio na Njegovom mjestu, odmah bih uklonio onoga ko širi takvo nezadovoljstvo među mojim stvorenjima. Možda bi mi onda ostali služili iz straha, ali u budućnosti bar ne bi bilo sličnih pokušaja, a svakako ne bi bilo ovoga što se danas događa kao rezultat dopuštenja da iskrnsne pobuna.

Umjesto da preduzme sve kako bi me spriječio u namjeri da izjednačim sebe sa Njim, dočuo sam kako Stvoritelj i Sin planiraju da stvore još jednu planetu i da je ispune živim bićima svih vrsta, a kao krunu svega, da stvore biće koje će po obličju da bude slično Njima. To me je prilično uzбудilo. Osim što me je izbacio sa mog položaja, činilo se da me ignoriše i ponaša se kao da ne postojim, kao da ovo što radim ne predstavlja nikakvu prijatnu Njegovom veličanstvu.

Pojavio se još jedan novi osjećaj, danas to zovemo – gnjev.

Poglavlje 2.

ZEMLJA – MOJE VLASNIŠTVO

Upravo mi je to trebalo, planeta i njeni stanovnici u njenim počecima. Svi ostali do sada stvoreni svjetovi su već imali predra-sude prema meni.

Pažljivo sam posmatrao šta se događa. Stvorena je nova planeta i Stvoritelj je odlučio da je ispuni životom. Gledao sam kako to radi ne bih li na neki način i ja to mogao da učinim. Bilo je to neshvatljivo iskustvo. Kada je Stvaranje bilo završeno, gledao sam sva ta živa bića i nisam našao nikoga sličnog Stvoritelju. Vidio sam da Sin nešto pravi od praha zemaljskog, ali nisam mogao da priđem. Zatim sam vidio kako tome udahnuje život i kako ustaje biće prelijepog izgleda – po obličju Stvoritelja. Nedugo zatim je na njega pustio dubok san i od njegovog rebra napravio biće iste vrste, ali drugog pola.

Pomislio sam da ako i ta prelijepa bića zadobijem za sebe, moja pobjeda će biti potpuna. Međutim, nikako nisam uspijevao da pronađem trenutak da im priđem nasamo. Na moje razočarenje, čuo sam da su bili upoznati sa onim što radim, tako da je svaka prilika da im otvoreno priđem bila onemogućena. Morao sam nešto da smislim. Bilo mi je veoma važno da neko stvoren prema Stvoriteljevoj slici i prilici bude uz mene.

Počeo sam da otkrivam da sposobnosti koje imam, osim za ono za šta su prvobitno namijenjene, mogu da se upotrijebe i za nešto drugo. Shvatio sam da su stvorenja na Zemlji ipak nižeg reda i manjih sposobnosti od nas anđela, pa sam počeo te svoje sposobnosti da koristim kako bih novostvorena bića mogao da upotrijebim na svoju korist.

Želio sam kao svog predstavnika da upotrijebim tada najljepšu

životinju na Zemlji – zmiju. Shvatio sam da mogu da iskoristim tijelo i um zmije kako bih govorio pomoću nje. Pitao sam se da li bih mogao isto to da učinim i sa ljudima.

Ali pitanje je bilo kojim povodom mogu da pristupim čovjeku? Šta mogu da upotrijebim u svoju korist? Naravno, opet mora da bude nešto vezano uz zakon. Shvatio sam da i oni imaju drvo poznanja dobra i zla. Stvoritelj je to postavio kao jedinu prepreku kojom bi mogla da se vidi poslušnost stvorenih bića. Zašto bi čovjek bio zakinut za znanje i spoznaju o tome šta je dobro, a šta je zlo? Zar to nije prednost? Kako da se braniš od nečega ako nisi sa tim upoznat? Šta je, uopšte, bilo zlo? Niko do tada nije ni čuo za tako nešto. Zašto ne bismo imali mogućnost da saznamo šta je to? Zar mi nismo bića koja imaju slobodnu volju i koja sama mogu da odlučuju šta žele?

Da sam im direktno prišao, imali bi predrasudu koju im je Stvoritelj ispričao o meni. Mada im je sa žalošću govorio o tome, smatrao sam da su bili izmanipulisani i da me je predstavio u pogrešnom svjetlu. Morao sam da im kažem svoju verziju.

Eva je bila sama. Činila mi se nekako slabijom i manje odlučnom nego što je to Adam. Odlučio sam da joj priđem. Dok je prolazila pored mene, obratio sam joj se. Nije ništa posumnjala. Tijelo zmije bilo je savršen paravan. Počevši razgovor, namjerno sam naveo pogrešnu informaciju. Mada sam znao sa kojeg drveta ne smiju da jedu plodove, pitao sam je da li ne smiju da jedu plodove ni sa jednog drveta. Ispravila me je. Rekla mi je da smiju da jedu sa svih osim sa drveta poznanja dobra i zla, jer bi, u suprotnom, umrli. Niko od nas se nije usudio to da učini, pa sam odlučio da pokušam sa njom – da vidimo šta će se desiti. Rekao sam joj da to nije istina, da neće umrijeti, već da će postati kao bogovi koji razaznaju dobro i zlo. Pitao sam je, šta bi bilo loše u tome? Zar to ne bi bila prednost i još jedan dodatak njihovom savršenstvu? Ni ona nije čula za neistinu. Još manje je to očekivala od Božjeg stvorenja, a najmanje u

ovoj sredini gdje je sve odisalo ljubavlju i skladom. Po njenom pogledu sam znao šta će se desiti. Izraz njenog lica mi je odavao šta se događa u njenom umu. Gledala je taj predivni plod i razmišljala o njemu. Razmišljala je o tome kako je smrt nešto što, ustvari, ne postoji i da sam ja vjerovatno u pravu. Prišla je i ubrala plod. Ništa se nije desilo. Prinijela ga je ustima i počela da jede. I dalje se ništa nije dešavalo. U tom trenutku je stigao i Adam. Vidjevši šta je Eva učinila, skamenio se. On je znao šta je čeka. Odlučih da pokušam ono što sam učinio sa zmijom – da uđem u njegov um. Nisam mogao, ali sam otkrio da mogu da mu sugerišem šta da misli i osjeća. Probudio sam u njemu osjećaj da ne može da zamisli dalji život bez Eve i da bi trebalo da dijeli njenu sudbinu. I uspio sam. Znajući u potpunosti šta radi, znajući kakva će mu biti sudbina posle toga, uzeo je i on plod i pojeo ga.

Odjednom, svjetlost koja ih je okruživala je nestala. U isto vrijeme sam shvatio da je sva snaga koju su posjedovali da mi se odupru nestala. Oni su samo izgledom bili slični Stvoritelju, ali nisu imali Njegovu snagu. Imali su je zahvaljujući povezanosti sa Njim kroz poslušnost. I nisu baš bili neko remek djelo kako mi se u početku činilo. Sada su bili moji istomišljenici. Bili smo na istoj strani. Posjedovao sam čitavu novostvorenu planetu sa Njegovim bićima. Svi su bili pod mojom vlašću. Ljudska vrsta je počela da mi se sviđa i osjećao sam da im trebam upravo ja kako bih ih zaštitio.

Ubrzo posle toga sam čuo Stvoritelja kako dolazi. Nisam želio da odem. Oni su sada bili na mojoj strani i polagao sam pravo na njih. Ostao sam u njihovom prisustvu kako bih im pomogao da se opravdaju jer je ovo za njih novo iskustvo. Stvoritelj je znao šta su učinili. Znao je da više nisu mogli da poprave učinjeno. Ali bio sam u pravu. Oni nisu umrli mada je Stvoritelj rekao da hoće. Pitao je Adama šta je učinio. Sugerisao sam mu da odgovornost prebaci na Evu. Ona je bila veoma iznenađena time što je on rekao.

Sugerisao sam joj da odgovornost prebaci na zmiju – i tako niko neće da bude kriv osim zmije. Zmija više-manje. Stvoritelj tada proklinje zmiju, oduzima joj noge i krila, ali nešto me je zbunilo. Rekao je da raspaljuje neprijateljstvo između njenih potomaka i Evinih. Nisam odmah shvatio, ali to se, ustvari, odnosilo na mene i na moje potomke – ljude koji će služiti meni. Obuzeo me je gnjev kad sam shvatio da će ljudskom rodu, uprkos neposlušnosti, ostaviti mogućnost da mi se odupre. Ljudska vrsta mi više nije bila simpatična. Vidio sam koliko je Stvoritelju bilo stalo do tih jadnih bića. Ali, kada će umrijeti? Zašto još uvijek nisu umrli?

Ispalo je da je moje nagađanje bilo ispravno. Stvoritelj nije govorio istinu. Nije bio dosledan onome što je govorio. Da jeste, trebalo je odmah da ih liši života. Ovako, činilo se da je On promijenio sopstveni zakon, za koji je govorio da je nepromjenljiv, kako bi ih poštudio.

Ali... šta to rade?

Stvoritelj pokazuje Adamu šta treba da uradi. Adam hvata malo jagnje, kolje ga, guli mu kožu, obavlja nešto čudno, nekakav obred... Šta to znači? Morao sam to da čujem. Stvoritelj im objašnjava da postoji samo jedan način da se popravi ono što su uradili. On će morati u isto vrijeme da bude pravedan i milostiv. To sam smatrao nemogućim jer se to međusobno isključuje. On će posredstvom svog Sina umrijeti za čovjeka kako bi čovjek mogao da živi. On će da bude milostiv i oprostiće im prestup, ali će biti pravedan i sam će snositi kaznu za njihovo djelo – smrt. Zbog toga oni nisu odmah umrli.

Nisam mogao da vjerujem onome što čujem. Kako On, koji tvrdi da je besmrtn, može da umre? Zašto bi On uopšte nešto tako učinio za dvoje jadnika koji mu nisu bili čak ni poslušni? Zbog ljubavi? Počelo je da mi biva loše od te riječi. Zbog te riječi su počeli da propadaju svi moji planovi.

Neće to tako ići. Ova planeta je moja. Oni su pokazali

poslušnost meni. Nema mogućnosti povratka i praštanja. Ipak, moja sreća je to što ljudi nisu umrli i što su i dalje imali pristup drvetu života, a time i besmrtnost, tako da ću preko njih i njihovih potomaka ipak uspjeti da učinim ono što sam namjeravao. Carstvo sa većom slobodom. Carstvo bez zakona, koje će drugi više da cijene nego Stvoriteljevo. Gledao sam Stvoritelja kako ih izvodi iz edenskog vrta. Čemu to, pitao sam se. Gledao sam kako ispred drveta postavlja anđele sa plamenim mačevima da ljudi ipak ne bi živjeli vječno u stanju u koje sam ih doveo. Ogorčenje i mržnja prema ljudskoj vrsti su naglo rasli. Ljudi su bili preslabi i previše ograničeni da bi sa njima moglo nešto da se napravi. Nisu mogli da lete, nisu mogli da razgovaraju mislima, nisu mogli da mijenjaju oblik kao ja, nisu mogli da putuju iz jedne dimenzije u drugu... Bili su beskorisni i jadni. A ipak, Stvoritelj im je dao mogućnost da meni, koji sam hiljade puta moćniji od njih, mogu da se odupru. Ostavio im je Svoju silu jer u sebi nisu imali ništa šta bi me moglo spriječiti da sa njima učinim šta mi je volja.

Morao sam da onesposobim čovjeka i zaokupim ga svime kako ne bi mogao da dođe u posjed sile kojom može da mi se odupre. A to sam mogao jedino tako da ih na svaki način odvojim od Stvoritelja. To ionako činim za njihovo dobro. Za njihovo oslobođenje od zakona. Za njihovu potpunu slobodu.

Poglavlje 3.

POČECI ČOVJEČANSTVA

Stvoritelj nije imao namjeru da prepusti ovu planetu meni iako sam ja na njoj stekao istomišljenike. Tačnije rečeno, više to nisu bili, jer su se smatrali prevarenim, pa su se kajali zbog onoga što su učinili; ali ipak su, zbog neposlušnosti Stvoritelju, bili pobunjenici kao i ja. Pokušavao sam da ih zadobijem da mi se pridruže, ali oni su ostali uporni u svom pokajanju i, s obzirom na to, dobijali su potrebnu silu da mi se odupiru u svemu onome što sam pokušavao. Ipak, vrijeme je bilo na mojoj strani. Čuo sam kada im je Stvoritelj rekao da će imati potomstvo. To potomstvo je moja prilika.

Želio sam ovu planetu. Shvatio sam da bi trebalo da prisilim ljude da rade upravo protiv zakona kako bi ih Stvoritelj u potpunosti prepustio meni. Stvoritelj ne može da bude tamo gdje nema zakona i gdje vlada ono što On naziva – grijeh.

Počeo sam da proučavam ljude i njihove slabosti. Morao sam da nađem načine da ih, što je više moguće, dovedem u nesklad sa Stvoriteljevim zakonom, a da oni, u isto vrijeme, nađu zadovoljstvo. Morao sam da ih navedem da žive slobodno, da rade ono što smatraju ispravnim – što ja smatram ispravnim.

Stigli su i potomci. Kain i Abel. Čim su odrasli vidio sam da ću sa Abelom imati problema. On je, na osnovu onoga što su mu roditelji govorili, čvrsto odlučio da se vrati Stvoritelju. Kaina nije bilo toliko briga za ono što je slušao, pa sam tu njegovu slabost iskoristio da ga pridobijem za sebe. Abel je bio uporan u žrtvovanju i razgovoru sa Stvoriteljem. Shvatio je da ništa ne može da ga vrati nazad u zajednicu sa Stvoriteljem osim da prizna i prihvati Njegovu smrt kao žrtvu umjesto svoje.

Nisam mogao da ih pridobijem da ukinu žrtvovanje i da ga

smatraju nepotrebnim, ali sam zato mogao da malo izvrsnem smisao žrtve. Umjesto da u njoj gledaju Spasitelja koji će umrijeti za njih, sugerisao sam im da je to, ustvari, čin da ga odobrovolje i da se Njegov gnjev prema njima stiša. Morali su da misle da ih Stvoritelj osuđuje i mrzi kako bi lakše došli meni. Uspio sam. Bar kod jednog. Kainu sam sugerisao da je dovoljno da prinese bilo šta na žrtvu. Zašto bi kupovao žrtvu? Neka prinese ono što ima. I to je dovoljno. Bitno je da je bar djelimično poslušan. Onda se dogodilo nešto zanimljivo. Kada je Stvoritelj sa odobravanjem odgovorio na Abelovu žrtvu, a na Kainovu nije ni pogledao zbog njegove neposlušnosti, primijetio sam kod Kaina nešto veoma slično onome što sam i ja osjećao. Povrijeđen ponos. Zavist. Gnjev. Vrata njegovog uma bila su mi širom otvorena.

Abela sam ionako mrzio jer nisam mogao nikako da utičem na njega. Zbog njegove vjernosti nisam imao priliku da mu naudim. Razmišljao sam da li bih mogao da okrenem njegovog brata protiv njega. Da mu naudim posredstvom onoga ko je pod mojom kontrolom. S obzirom na to, sugerisao sam Kainu da ga snažno udari. Zanimalo me je šta će se dogoditi sa čovjekom kada primi udarac. Potpuno obuzet onim što sam mu sugerisao, učinio je to. Udario je sopstvenog brata, i, gle, Abel je izdahnuo. Onaj životni dah koji mu je Stvoritelj dao izašao je iz njega. Bio je ne-živ. Mislio sam, ovo je kraj Stvoriteljeve prisutnosti na Zemlji. Ovo više neće moći da trpi. Možda će da kazni Kaina oduzimanjem života zbog onoga što je učinio, ali će planetu da ostavi meni. Međutim, On je pokazao naklonost i ljubav i prema takvom biću. Ubici. Da je Kain htio, On bi bio u stanju da i njemu oprostí takav jedan čin. Shvatio sam da šta god ja uradio, na šta god naveo čovjeka da uradi, Stvoritelj neće dići ruke od ove planete.

Obuzeo me je bijes. Moji planovi da zavladam Zemljom i izgradim bolje carstvo postajali su sve komplikovaniji. Umjesto želje da osnujem carstvo, polako je sazrijevala želja da Stvoritelju

zakomplikujem planove. U bici za carstvo činilo se da nisam mogao da pobijedim, ali u bici za čovjeka sam mogao. Stvoritelj je imao cilj da ih sve vrati nazad k sebi, da im omogući povratak na mjesto gdje su bili – u besmrtnost, u jedinstvo sa Njim. Ali ja sam imao za cilj da ih što više zadržim u svojoj vlasti.

Naravno, ne mogu da pobijedim ako se borim otvoreno. Šta je trebalo da kažem ljudima – da je bolje da ostanu uz mene i da će jednog dana svi da pomru, nego da budu poslušni Stvoritelju i žive vječno u sreći i skladu? Ne, morao sam to da postignem bez njihovog znanja. Morao sam da im zamaglim predstavu o vječnim vrijednostima. Stvoritelja sam morao da prikažem kao Onoga koji ih je nepravедno kaznio, kao Onoga koji ih mrzi i osuđuje, kao Onoga zbog kojeg više nemaju besmrtnost. Ja sam bio u prednosti time što nisam više mogao da zadobijem njihovu ljubav i pažnju. Teško da bih u tome uspio. Brzo bi shvatili ko je uzrok njihove nesreće. Ali meni njihova ljubav nije bila ni potrebna. Ono što ja želim jeste samo to da ljudi budu moji podanici i da mi se klanjaju. Da li će da me vole ili neće, svejedno mi je.

Shvatio sam da je dovoljno da svu njihovu pažnju okrenem prema njima samima. To će najbrže da ih odvoji od Stvoritelja. Treba da radim na njihovom samopouzdanju. Oni će na taj način prestati da se oslanjaju na Stvoriteljevu silu, i pokušaće da žive sopstvenim snagama. A onda...

Da li si ikada manipulisao jednim mravom? On misli da ide kuda hoće, ali ti postaviš ruku ispred njega i on mora da skrene. I na taj način ga, uz više ili manje manipulisanja, dovedeš tamo gdje si htio. Ili, ako neće, jednostavno ga zgnječiš palcem.

Eto, to je čovjek prepun samopouzdanja u poređenju sa mnom – taj mali i bespomoćni mrav. Da stvar bude bolja, veoma je jednostavno i lako da se manipuliše čovjekom tako da mu najvažniji cilj bude njegova sopstvena udobnost i zadovoljstvo – ma koliko ga to koštalo.

Poglavlje 4.

PREPOTOPSKI SVIJET

Prepotopski svijet je brzo napredovao. Polagao sam pravo na stanovnike Zemlje. Bili smo na istoj strani, sa tom razlikom što ja više nisam mogao nazad. Zahvaljujući obredima žrtvovanja dobio sam sve bolju predstavu o onome što Stvoritelj namjerava da uradi. Planirao je da otkupi ljude Svojom smrću mada još nisam znao kako to namjerava da uradi. Abel više nije postojao. Štaviše, već je odavno istrunuo. Njega Stvoritelj nije otkupio mada mu je bio vjeran.

Sjetio sam se da bih još više mogao da izvrnem obred žrtvovanja. Sugerisao sam ljudima da što je žrtva veća Stvoritelj će biti milostiviji. Može li da bude veće žrtve od ljudske? Dječje? Tako sam uspio da zadobijem i veliki dio onih koji nisu otvoreno stali na moju stranu. Samo neka oni vrše obrede, ali ne onako kako je Stvoritelj rekao, već onako kako sam ih ja nadahnuo. Cilj je bio da oni, mada u uvjerenju da ispravno postupaju, mada u uvjerenju da služe Stvoritelju, rade nešto što će Njemu da bude odvratno. Nadalje, shvativši da čovjek može da umre i prije nego što ga stignu posledice odvajanja od drveta života, i umre „prirodno“, počeo sam da podstičem i nadahnjujem ljude da svoje protivnike fizički uklanjaju – ubistvima. Bio sam uvjeren da je morala postojati tačka na kojoj će Stvoritelj da digne ruke od ove planete. Uvidio sam da ljude najviše zadovoljavaju tri stvari – moć, požuda i apetit. Podstakao sam čovjeka da postavi sebi za cilj sopstvena zadovoljstva. Da bi ostvario ta zadovoljstva, on je bio spreman na sve. Iskorištivši veliku ljudsku inteligenciju i veliku mogućnost u okvirima njihove ograničenosti, gotovo cijela planeta je bila pod mojom vlašću. Njihova velika inteligencija mi je išla u korist jer je isto

toliko bilo lakše da kod njih uzdignem samopouzdanje i ponos. Tada sam postavio temelje svoje vladavine nad ljudskom vrstom. Proučivši sve slabosti onih ljudi koji nisu imali snage da mi se odupru, tim više jer su za sve ono što su radili bili u uvjerenju da je plod njihovog odlučivanja. Pošto im je to pričinjavalo zadovoljstvo, nisu previše razmišljali o dubljim vrijednostima života. Odvojivši se od Stvoritelja, bili su potpuno u mojoj vlasti. Izvrnuo sam smisao žrtvovanja, podsticao ih na nasilje, na neobuzdanu požudu, izopačio sam im apetit... Da sam ja bio na Stvoriteljevom mjestu, odavno bih digao ruke od njih. Samo šaćica ljudi predvođena Nojem bila je na Stvoriteljevoj strani. Stvoritelj u ovoj borbi nije imao nikakvih izgleda. Od milijardi i milijardi ljudi koji su tada živjeli On je samo njih osam imao na Svojoj strani.

Stvoritelju je bilo žao čovjeka. Od svega onoga što je želio da mu pruži, čovjek je pod mojim uticajem uspio da odabere samo kratkotrajna i prolazna zadovoljstva ovog malog i gotovo beznačajnog svijeta. Razumijem Njegovo razočarenje. Ali sam je kriv što mi se suprotstavio. Mogao je ovu planetu da prepusti meni i tako mi pruži priliku da dokažem da bi to carstvo, koje bih ja uspostavio, bilo slavnije od Njegovog. Ovako, neću ga imati ja, ali neće ga imati ni On. Što je više pokazivao naklonost prema ljudskoj vrsti, to mi je ona postajala sve morskija, tako da sam radeći jedan posao, obavljao dva. Nanoseći nesreću i bol čovjeku, nanosio sam nesreću i bol Stvoritelju.

Govorio je Noju o sveopštem potopu. Nisam znao kako, ali sam znao da On to može da uradi. Ljude koje je Noje opominjao nadahnuo sam da iznose navodne naučne dokaze protiv njegove tvrdnje da bi ga ismijali. Pa do tada nikada nije bilo kiše – kako onda može da nastupi potop? Kako nešto tako može da se desi u jednom, bukvalno, savršenom sistemu? I tako smo sto dvadeset godina ismijavali Noja i one koji su sa njim gradili barku. On je bio od onih koji se nisu razdvajali od Stvoritelja, tako da ništa drugo

nisam mogao ni da postignem. I, konačno – barka je bila gotova. Ušli su u nju. Noje, porodica i određeni broj od svake vrste životinja. Mada su ljudi počeli da se pitaju kako to da životinje same ulaze, smirio sam ih uvjerenjem da je nauka na njihovoj strani i da nema opasnosti ni od kakve katastrofe.

Ipak, ona je došla. Stvoritelj je izazvao veliku kišu, kao i izbijanje velikih vodenih tokova iz zemljine kore praćene snažnim zemljotresima i drugim pokretima zemlje. Ljudi su bili u panici. I trebalo je da budu.

To je bio njihov kraj.

Nije važno, doći će drugi. Sada će to ići mnogo lakše. Imao sam već oko hiljadu i sedamsto godina prakse u obmanjivanju i manipulisanju ljudima. Ne računajući svoju intelektualnu i fizičku nadmoć. Nisam vidio razloge zbog kojih bi Stvoritelj pokušao ponovo nešto da napravi sa ljudskom vrstom. Kako sam ga porazio sada, tako ću ga poraziti opet. Šta može novo da preduzme?

Poglavlje 5.

POSLE POTOPA

Razmišljao sam da bi Stvoritelj, ako bi želio da umre i tako plati kaznu za ljudski grijeh, morao i sam na neki način da postane smrtno biće – čovjek. To će biti moja prilika. Do sada nije bilo čovjeka kojeg nisam uspio da nadmudrim. Bar jednom. A to mi je sasvim dovoljno da dokažem kako niko, baš niko, ne može da održi Stvoriteljev zakon u potpunosti. Pa tako ni On sam, ako postane čovjek, neće imati nikakve šanse. I Stvoritelju ću, na Njemu samom, dokazati da niko ne može da drži zakon koji je On uspostavio. Svi moji ciljevi i naponi bili su usmjereni na to da se usavršim za taj trenutak.

Kroz razne nove životne navike, koje sam, u cilju da griješe protiv Stvoriteljevog zakona, osmislio za čovjeka, primijetio sam da su ljudi kao vrsta skloni degradaciji i da njihove sposobnosti kroz generacije slabe. S obzirom na to, odlučio sam da čovjeka kao biće učinim još slabijim i bespomoćnijim, kako fizički tako i intelektualno.

A pošto se činilo da će proći dosta vremena prije nego što se ostvari ono na šta su obredi ukazivali, ja ću ljudsku vrstu prilično da unizim. Ako prvi, savršeni čovjek u savršenim okolnostima nije mogao meni da se odupre, još će manje moći čovjek kojeg ću tokom vremena da unazadim, makar i sam Stvoritelj bio u takvom tijelu. Ništa nisam htio da prepustim slučaju.

A najbolji saradnik u ostvarenju moje zamisli postao mi je sam čovjek. Zanimljivo, zar ne? Prihvatiti navike koje će da ga ponize, onespobne, razbole... to može samo čovjek. Naravno, uslov je da uživa u tome. Zbog toga je spreman na sve.

Voda koja je uništila cijelu planetu se povukla. Nisam nikada

vidio ništa ružnije. Ona prelijepa planeta, koju sam zbog njenih ljepota želio samo za sebe, sada je bila ruglo univerzuma. Preljepi bregovi, prelijepa šume, divni vodopadi, sve je to bilo potpuno uništeno. Ekosistem na Zemlji se potpuno promijenio. Kada su se ljudi i životinje namnožili, oko sto godina posle Potopa, došlo je do razdjeljivanja kontinenata, polovi su se zamrzli, pojavilo se ono što danas zovemo oblacima. Vodenog omotača oko Zemlje više nije bilo. Prostor za život se smanjio za trećinu.

Pitao sam se šta Stvoritelj sada namjerava. Kako je mogao da dozvoli nešto tako ružno i nesavršeno u savršenom univerzumu?

Noje i njegova porodica su izašli iz barke. I oni su se zgrozili nad onim što su vidjeli. Uхватила ih je panika. Šta će da jedu? Od čega će da žive? Ubrzo se Stvoritelj obratio Noju. Govorio je sa njim o nekakvom savezu. Obećao im je da više neće da im šalje potop. Zapovijedio im je da se namnože i da ispune Zemlju. Zar nije vidio da ne može da dobije bitku protiv mene za čovječiju naklonost? Koji drugi cilj bi mogao da ima?

Ako je On htio da se ljudi rašire po cijeloj Zemlji, ja sam morao da radim da do toga ne dođe. Htio sam da držim ljude na okupu kako bi ih ujedinio da rade protiv onoga što je Stvoritelj rekao. Htio sam da se sami izbore za svoju nezavisnost. Skupio sam ih u jednoj dolini sa namjerom da izgrade kulu koja će biti simbol njihove moći i nezavisnosti. Stvoritelju se to nije sviđjelo. Učinio je nešto neobično. Učinio je da različite grupe ljudi govore različitim jezicima. Nisu mogli da se razumiju. Ali mene su svi razumjeli, a to je jedino bilo važno.

Veoma kratko vrijeme posle potopa svijet je opet bio u onakvom stanju u kakvom je bio ranije. Pitao sam se kako će sada Stvoritelj da uništi svijet? Da li tako što će ga konačno prepustiti meni? Onda sam vidio kako dolazi jednom čovjeku i govori mu da ga je izabrao da od njega načini jedan poseban narod. Bio je to Abram. On bješe pobožan čovjek. Njega nisam uspio da zavedem

jer su mi planove stalno ometali pobožni patrijarsi, kao Noje i Sim. Stvoritelj ih je ostavio da još dugo požive kako bi svjedočili o o-
nome što se dogodilo čovječanstvu zbog njihovog bezakonja. Abram je upijao svaku Simovu riječ i odlučio je da će ići njihovim
stopama i da će slijediti Stvoriteljevu volju. S obzirom na to, Stvo-
ritelj ga je, čini se, i odabrao.

Pa šta? Šta će On posredstvom tog izabranog naroda moći da
učini? Da izvrši veći uticaj na ljude nego što mogu ja?

Abram se doselio u kraj koji mu je bio određen. Smetalo mi je
što je to bilo baš na raskrsnici tadašnjih kultura. Svi su tuda prola-
zili. Svi su mogli da vide Abramov blagoslov koji je proizlazio iz
njegove zajednice sa Stvoriteljem. Njegova porodica je rasla. Malo
po malo. Nikako nije u potpunosti prihvatila tadašnje oblike pona-
šanja, navike i obrede koje sam uspostavio među svim okolnim na-
rodima. Abram je, oslanjajući se na Stvoritelja, bio veliki autoritet
i primjer. Istina, slomio sam ga nekoliko puta, ali sve je to bilo
beznačajno i kratkotrajno. Morao sam po svaku cijenu da spriječim
da se jedan takav narod raširi i bude opomena i uzor ostalima.

Uspio sam da razdvojim tu porodicu. Sugerisao sam Lotu da
se preseli u jedan od tada najljepših gradova – Sodomu. Bio je za-
veden njegovom spoljnom ljepotom, ali nije znao da sam mu tamo
spremio zamku. On je želio da te ljude pouči istinama o Stvoritelju,
ali ja sam njega htio da poučim svim zadovoljstvima koje ljudsko
tijelo može da osjetiti. U tom gradu sam razbuktao nemoral svake
vrste. Stvoritelj nije dugo čekao. Ponovo se odlučio za uništenje.
Ovoga puta samo Sodoma i okolnih gradova. I dok je on razgova-
rao sa Abramom o tome šta planira da učini, dvojica mojih bivših
kolega su otišli da izvide situaciju. Abram je molio Stvoritelja da
izbavi Lota, i anđeli su to učinili. Ništa zbog toga. Predrasude ko-
jima sam ga tamo naučio, a posebno njegovu djecu, ostaće sa njima
zauvijek. Gradovi su zatim uništeni. Ljudi izgubljeni. Ko je pobi-
jedio? JA!

Poglavlje 6.

IZRAEL

Još uvijek nisam u potpunosti shvatao šta znači otkupljenje čovjeka. Abel je još uvijek bio mrtav. Ostali koji su bili poslušni Stvoritelju i umrli, isto tako. Nije valjda mislio da ih oživi? To mi je jedino imalo smisla. Ali kada će to da uradi? Zbog čega to nije uradio odmah? Razmišljanje o tome mi je dalo još jednu predivnu ideju kako mogu da zavedem čovjeka. Zašto čovjek ne bi mislio da se posle smrti, ustvari, živi? Bilo je vrijeme da ga podsjetim na svoju prvu ne-istinu. I dok su ljudi proučavali Stvoriteljeve istine o njihovom spasenju, počeo sam da im sugerišem da zaključuju kako ono mora da se odnosi na trenutak posle smrti. Uvjerio sam ih da smrću, ustvari, ne prestaje da se živi, već da život poprima novi oblik. Da umrli, ustvari, žive. Fenomenalno! To mi je otvorilo mogućnost da ja i anđeli koji dijelimo istu sudbinu možemo da komuniciramo sa ljudima, a da oni budu u uvjerenju da su to njihovi umrli – ustvari, duše njihovih umrlih. Ta zamisao je imala i svojih nedostataka, ali nakon što bi se ljudi susreli sa nama u liku ili glasu njihovih umrlih, ne bi previše razmišljali kako to nije u skladu sa onim što im je Stvoritelj govorio.

Samo neka se Stvoriteljeva porodica drži svojeg. Ja ću sve ostale tako da zavedem da ni Njegovi izabranici, u blizini onih koji će pripadati meni, neće moći vječno da ostanu tako neporočni.

Nekoliko generacija kasnije nastupila je velika suša. Stvoritelj je, na Njemu svojstven način, svom narodu omogućio da bude zbri- nut u vrijeme suše. U Egiptu.

Ustvari, On ih je odveo tamo da bi se brže množili i bogatili, jer je taj kraj bio najplodniji na cijeloj Zemlji. Ovo je bio direktan izazov meni. Tadašnje središte mog carstva je On odlučio da učini

privremenim boravištem za svoj narod? Vidjećemo koliko će tamo da budu sigurni.

Faraon, koji je poštovao Izraelce i koji ih je zbog Josifa smjestio u najbolji kraj Egipta, umro je. Drugi koji je došao bio je pod mojom vlašću. Razbuktao sam u njemu mržnju prema Izraelcima, kao i strah od toga da ih oni ne bi brojčano nadjačali i jednog dana preuzeli njihovo carstvo. Preko faraona sam Stvoriteljevom, sada već brojnom narodu, nanosio tešku patnju, kako fizičku tako i duhovnu. Došaptavao sam im da ih je Stvoritelj napustio, čak sam im govorio da On ne postoji, već da postoje samo egipatska božanstva. Narod je bio na ivici toga da se u potpunosti prepusti meni. Odlučio sam da posredstvom faraona što više oslabim taj narod i trajno ga zadržim u ropstvu. Zbog toga sam mu sugerisao da naredi da sva muška djeca pri rođenju moraju biti ubijena. Zar je Stvoritelj mislio da će meni pred nosom moći da ojača svoj narod?

U strahu da joj Egipćani ne ubiju dijete, jedna žena – Mojsijeva majka – svoje je dijete pažljivo sakrivala, a zatim ga je, u posebno pripremljenoj kotarici, pustila niz rijeku. Znao sam da Stvoritelj ima neke planove sa tim djetetom i zbog toga sam namjeravao da ga ubijem, ali sam bio spriječen u tome. Stvoritelj je situaciju vodio tako da je beba, Mojsije, došla pred faraonovu ćerku. Pokušao sam da nadahnem nju i njenog oca da se oslobode tog djeteta, ali mi je bilo onemogućeno. Ništa zbog toga. Za to vrijeme sam izraelski narod toliko podvrgnuo teškom ropstvu da niko od njih neće biti u stanju da ih organizuje kako bi se vratili nazad u obećanu zemlju.

Kada je Mojsije porastao, shvatio sam da ga je Stvoriteljevo providenje dovelo do ovog položaja. Shvatio je i on da Stvoritelj ima neki plan za njega. Pokušao sam da mu sugerišem da bi bilo nerazumno da se poistovjeti sa tim robovima kada može da naslijedi presto najmoćnijeg carstva na Zemlji. Ali vidio sam da ga to ne privlači onoliko koliko sam mislio. Potom sam odlučio da se

umiješam u Stvoriteljeve planove i natjeram Mojsija da sam preuzme inicijativu kako bi se pouzdao u sebe, u svoje obrazovanje i svoju mudrost.

Stalno sam mu sugerisao da je on Stvoriteljev izabranik i da bi trebalo sam da izbavi iz ropstva svoj narod velikom oružanom pobunom. Za čudo, nasio je i počeo da razmišlja o tome. Dalje je išlo prilično lako. Kada je vidio da jedan Egipćanin ponižava njegovog sunarodnika, sugerisao sam mu da ga ubije. To je i učinio. Naveo sam ga da pomisli kako će taj čin da ga učini vođom i zaštitnikom njegovog naroda. Ali Stvoritelj nije želio da Mojsija upotrijebi na taj način. Kada je sledeći put pokušao da razdvoji svoja dva sunarodnika, umjesto da ga pohvale kao zaštitnika, Stvoritelj ih je naveo da ga ponize, te je dozvolio da se pročuje za Mojsijevo ubistvo. Ubili ga Egipćani ili ga ja naveo da svojom silom pokuša da izvede narod, meni je bilo svejedno. Bilo je bitno da taj izabrani narod ostane tu gdje neće imati nikakav uticaj ni na koga.

Mojsije je, na žalost, uspio da pobjegne. Ali narod je ostao. Pitao sam se šta Stvoritelj sada namjerava. Godine su prolazile. Mojsije je, mada živ, bio prestar da bi Stvoritelj mogao da ga upotrijebi za bilo šta. I tada, kada su Mojsijevi planovi ostali neispunjeni, kada je o životu počeo da razmišlja kao o nečemu što je pri samom kraju, kada je u njemu nestalo svake snage i ponosa na koji bi mogao da se osloni, kada sam i ja počeo da se pitam posredstvom koga bi Stvoritelj mogao da izvrši svoje obećanje o povratku Izraelaca u svoju zemlju, Mojsije prima poziv od Stvoritelja da se pripremi za službu. Nisam mogao da vjerujem. Šta taj starac može da uradi? Ali Stvoritelj je sada mogao da ga osnaži i da ga ispuni silom jer su tek sada bili stvoreni preduslovi za to.

Mojsije se vraća u Egipat, traži od faraona da dozvoli narodu da izađe, ali meni ne pada na pamet da to uradim. Pokušaću svim silama da ga zadržim. Stvoritelj pokušava posredstvom Mojsija da čini čuda kojima bi uvjerio ljude kako će On da ih vodi. Ispočetka

sam, pokušao da oponašam ono što je Stvoritelj činio, ali, na žalost, nisam uspijevao. Umjesto čuda uspijevao sam samo da stvorim iluziju. Ali nije važno. Ja mogu ljude da učinim prilično tvrdoglavim. Ipak, Stvoritelj je bio spreman da ide do kraja, i, naposljetku – faraon je popustio. Tada je Stvoritelj u narodu Izraela uspostavio novi obred. Pashu. Morao sam da proniknem duboko u značenje tog obreda iz dva razloga: Da bih mogao da mu izvrnem smisao, i da bih se sam pripremio kada dođe do ispunjenja simbolike koju je sadržavao u sebi.

Mislio sam da bi bilo mudro kada bih Egipćane, koji su mi bili odani, podstaknuo da se, iz straha od Stvoritelja, pridruže Izraelcima u napuštanju Egipta pod izgovorom da žele da služe njihovom Bogu. I, naravno, to mi je bio jedan od boljih poteza. Moji ljudi među Stvoriteljevim ljudima. Moja mjerila i pravila među Njegovim narodom. Zahvaljujući Egipćanima, Izraelcima sam, a posebno Mojsiju, to putovanje učinio, najblaže rečeno, veoma mučnim. Pobune koje su se događale podsticao sam pomoću mojih sledbenika među Izraelcima. Ali to nije dugo trajalo. Stvoritelj je veoma brzo kažnjavao te prestupe, tako da se broj mojih podanika sveo na beznačajan i neuticajan broj.

Kada su došli pred Hanan, odabrali su dvanaest uhoda da izvide zemlju. Tokom tog izviđanja, dok su uhode uživale u ljepotama te zemlje, neprekidno sam im skretao pažnju na jačinu njenih stanovnika i utvrđenost njihovih gradova, i obeshrabriovao ih u namjeri da odluče da uđu u Hanan.

I uspio sam! Ustvari, uspio sam kod njih deset. Dvojica su znali šta je Stvoritelj u stanju da učini za one koji mu vjeruju i koji se pouzdaju u Njega. Ali ovih deset je bilo dovoljno da Stvoritelj sav svoj narod vrati nazad u pustinju. I to na četrdeset godina.

To vrijeme sam iskoristio da bih narod onog kraja, koji je bio pod mojim uticajem i koji je poštovao mene, još više utvrdio i pripremio za nadolazeći sukob sa Izraelcima.

Poglavlje 7.

OSTATAK SVIJETA

Ljudi su se, posle potopa, prilično brzo razmnožili. Nakon problema sa jezicima prilikom gradnje vavilonske kule razišli su se po cijeloj zemlji. Ali, gdje god da su otišli, ja i anđeli, koji su dijelili moju sudbinu, išli bismo sa njima. Još uvijek smo bili mnogo brojniji od čovječanstva. Svi krajevi zemaljske kugle su bili pod mojom vlašću. Znao sam da u ljudima postoji od Stvoritelja usađena potreba za vezom sa Njim. Tu ljudsku osobinu sam veoma lako iskoristio za svoje ciljeve. Izmislio sam razna imena božanstava u svakoj kulturi. Pomoću meni odanih ljudi, koji su imali duhovni autoritet među svojim narodom, izgradio sam čitave sisteme religija koje su se, više ili manje posredno, klanjale meni – najmoćnijem stvorenju. Val – to sam ja. Ištar, isto tako. Šiva, Višnu, Krišna, Zevs, Odin, Mitra, Ra i sva ostala imena koja nisu Stvoriteljeva, nisu ništa drugo nego imena posredstvom kojih su se ljudi klanjali MENI.

Kada ljude jednom vaspitam u nečemu, gotovo ništa više ne može da ih vrati niti uputi na nešto drugo. Predrasuda. To je nešto iz čega gotovo niko i ništa ne može da izađe. A ja sam stručnjak za predrasude. Budi strpljiv pa ćeš se i ti pronaći u jednoj od njih.

U religijama koje sam osnivao izmišljao sam svakakve obrede. Od onih nemoralnih pa sve do onih morbidnih. Na moju radost, čovjek je bio spreman da prihvati svaku od njih. Pokazao se kao odličan podanik. Vremenom sam shvatio kako izvor radosti počinje da mi bude upravo to da naudim čovjeku. To je postao jedini način da se Stvoritelju osvetim za ono što mi je uradio. A On mi nije mogao ništa.

Najjednostavnije mi je bilo da manipulišem sa najnaprednijim

civilizacijama. Kod njih sam mogao da uspostavim najmorbidnije obrede. Žrtvovanja ljudi, žena, djece. Mučenja i patnje, smrt i užas. Sve su to mogli da čine ljudi koji su bili pod mojom vlašću. Kad ih jednom poučim, ljudima više nisam morao da dajem puno podsticaja.

Ako je Stvoritelj htio Sebe da predstavi svijetu posredstvom jedne šačice ljudi, onda to znači da je potcijenio mene – vladara ove planete. Kako će neko moći da ukaže na nekog drugog Boga onima kojima sam JA bio božanstvo? Svoje sledbenike sam doveo do takvog fanatizma u služenju meni da sam bio u stanju da ih natjeram da ubiju svakoga ko ne misli kao oni. Bilo da se radi o onima koji im donose takve vijesti ili o njihovom sopstvenom ukućaninu koji ju je prihvatio. Stvoritelj to zna. Ali da li On ima nekih drugih planova? Zašto dopušta da na takve načine nanosim patnju, bol i smrt Njegovim stvorenjima? Zašto me jednostavno ne ubije?

Bilo kako bilo, posebno sam se pobrinuo da u najvećim predrasudama i najvećem otpadništvu od Stvoritelja budu ljudi koji su živjeli u Obećanoj zemlji. U blizini Stvoriteljevog izabranog naroda. Želio sam da putem njih izvršim poseban uticaj na Izrael. Vjerovatno će Stvoritelj narediti Izraelcima da ih istrijebe, ali ja ću već pronaći način da neke od svojih sledbenika zbližim sa nekim Izraelcem. Ni oni nisu imuni na moć i požudu...

Poglavlje 8.

ULAZAK U OBEĆANU ZEMLJU

Posmatrajući Stvoriteljev narod u pustinji počeo sam da shvatam šta namjerava sa njima. Želio je da ih postavi na raskrscopicu tadašnjeg svijeta kao uzor. Odabrao je jedan potpuno prosječan narod, ni po čemu poseban. I onda je učinio to da im je dao zakon Neba. Posledice toga bi za mene bile veoma nepovoljne jer bi okolni narodi, gledajući uzvišena načela Neba u ovom narodu, počeli da shvataju da je uzrok njihove bijede i patnji upravo nedostatak takvih zakona.

Gledajući svečane izraelske religijske obrede pune smisla i upoređujući ih sa svojim krvavim orgijama mogli su poželjeti da i sami tako čine, i da čekaju Otkupitelja. Gledajući bračne zajednice i uzajamno poštovanje izraelskih supružnika koji su bili vjerni jedni drugima, mogli bi da shvate da uzrok njihove porodične nesreće leži u kurvarstvu, nepoštovanju braka i bračnih obaveza i odnošenju prema ženama kao prema robinjama. Gledajući izraelsku djecu koja poštuju roditelje, mogli su da uvide prednosti porodične sreće i posledice pravilnog vaspitanja u poređenju sa njihovim grubim ponašanjem prema djeci i otuđenosti od njih. Gledajući kako Izraelci ostavljaju otključana vrata ne plašeći se krađa i nasilja, mogli su da shvate da je takav život mnogo mirniji i prijatniji od njihovog koji je bio prepun toga. Gledajući Izraelce zdrave, mogli su da pronađu uzrok svojih bolesti u svom pogrešnom načinu ishrane...

Stvoritelj je to lukavo smislio. Izraelski narod ne bi tada morao o Stvoritelju da kaže ni jedne riječi. Ljudi bi sami dolazili ka njima želeći da prihvate njihovo vjerovanje i da služe Bogu. To mi nikako nije odgovaralo. Morao sam samim Izraelcima da izvrnem

smisao zakona koji im je Stvoritelj dao. Neka ni ovdje ne vide blagoslove koji mogu da proizađu iz poslušnosti tim zakonima. Na sreću, to nije bilo teško da se postigne. Sugerisao sam im da je bitno da se drže oblika zakona umjesto da razmišljaju o njegovom smislu i odista dozvole da ih taj zakon suštinski promijeni. Uspio sam da učinim da im Stvoriteljev zakon postane sam po sebi smisao. Nikada Izrael neće moći da svjedoči o Stvoritelju na način kako je On to zamislio.

Posle ulaska u obećanu zemlju Izrael je počeo više da se bavi sobom, nego svojim pravim zadatkom – najavljivanjem otkupljenja čovječanstva koje će Mesija da ostvari tako što će umrijeti umjesto čovjeka.

Ko li ih je naveo na to, pitam se? Pa ja, naravno. Pokušao sam da ih zavadim, da učinim da ratuju međusobno, ali, osim manjih sukoba, ništa nisam uspio. U jednom sam, ipak, uspio. Nisu u potpunosti poslušali Stvoritelja i nisu istrijebili cio hananski narod.

Nikada neće naučiti. Ni uz sve primjere i iskustva koja su imali u pustinji dok su Egipćani bili među njima i navodili ih na otpadništvo od Stvoritelja, oni nisu shvatali da ja razvijam opet istu strategiju. A nisu to shvatali jer nisu imali onakvu zajednicu sa Stvoriteljem kakvu je trebalo da imaju. Opet sam ih držao u šaci.

Morao sam da smislim nešto bolje. Morao sam da ih navedem da odbace Stvoritelja kao svog kralja i umjesto Njega da postave čovjeka za kralja. I, vidi, uspio sam. Ponovo. To je bio veoma težak udarac za Stvoritelja. Direktno odbacivanje svega onoga što je On učinio za njih. Takvu nezahvalnost sam do tada mogao da pokazujem jedino ja. Ali, kao što sam rekao, čovjek je odličan i pouzdan podanik. Kada ga odvojiš od Stvoritelja.

Poglavlje 9.
**KRAJ STVORITELJEVOG
KRALJEVANJA**

Stvoritelj je ponovo izgubio. Po ko zna koji put čovjek ga je odbacio. Pitao sam se zašto ne odustane? Zašto konačno Zemlju ne prepusti meni? Zaključio sam da će On to vjerovatno da uradi onog trenutka kada na Zemlji više ne bude nijednog čovjeka koji će mu biti odan. Nikako nisam uspijevaao da baš sve ljude pokorim sebi. Koliko god se ja trudio, uvijek bi se našao jedan veoma mali, po meni beznačajan broj Njegovih sledbenika. Njemu očigledno nisu bili beznačajni jer, koliko god ih je bilo malo, On je zbog njih i dalje polagao pravo na moju planetu.

Morao sam da ostvarim da na Zemlji ne bude ljudi odanih Stvoritelju. Nisam to mogao dok god je On vladao njima. Nije bilo posebno teško da navedem Izraelce da traže samostalnost i da požele da izađu iz okrilja prave sigurnosti koju su imali u Stvoritelju – pod moje okrilje. Ako njihov zemaljski kralj bude pod mojom kontrolom, i oni će biti. To je već bila moja uobičajena praksa sa drugim narodima.

Stvoritelj se, uprkos bolu, složio sa njima. Izabrao im je veoma naočitog kralja. Meni je on odgovarao. Imao je mnogo toga što sam mogao da okrenem protiv njega samog. Prije ili kasnije, ja ću pomoću njega da upravljam Stvoriteljevim izabranim narodom. Bolje rečeno – prije. Pošto je bio veoma lijep, visokog stasa i iz imućnije porodice, pridodati mu još i moć bila je sigurna i provjerena formula da on bude na mojoj strani. Kada je došao na vlast, sugerisao sam mu da je on sada kralj, da nema nikoga iznad njega, da može da radi sve što poželi, da je on sada taj koji postavlja zakone.

Naravno, postavljao moje zakone. Uvjerio sam ga da ni svećenici nisu iznad njega i da može, ako je to potrebno, i sam da vrši obrede i prinosi žrtve. Tako sam ga doveo u položaj da oskrnavi i same obrede. Zatim, posle jedne bitke u kojoj mu je Stvoritelj naredio da izvrši potpuno uništenje Amaličana, čiji sam moral uspio da izopачim do krajnjih granica, uvjerio sam ga da ne mora baš sve da istrijebi. Bilo bi mnogo bolje kada bi kralja zarobio i prikazao ga svom narodu. Pobjedu može da prikaže kao Stvoriteljevu, ne smeta mi. Meni je bilo bitno da on ne radi baš onako kako mu je Stvoritelj rekao. Isto tako sam mu sugerisao da bi Stvoritelju bilo drago kada bi stoku, koju je trebalo samo da ubije i ostavi, odveo u svoju zemlju i prinio Njemu na žrtvu.

Narod nije previše razmišljao o tome. Uvjerio sam ih kako je sve to normalno sada kad imaju kralja. Moj plan je počeo da se ostvaruje. Sve više sam imao pristalica među Stvoriteljevim narodom. Istina, oni to nisu znali, ali ne biti sa Stvoriteljem znači jedno – i samo jedno – znači biti sa mnom. Uskoro je moj cilj bio ostvaren. Stvoritelj je ukorio i odbacio Saula kao Svog izabranika zbog njegove neposlušnosti.

Na Saula sam, pored osjećaja krivice koji mu se javljao zbog neposlušnosti Stvoritelju, veoma snažno vršio pritisak uvjeravajući ga kako mu je nanesena nepravda i kako je nepošteno okrivljen, jer je htio samo najbolje. Mada nije postojalo opravdanje za njegov postupak jer je on znao šta je bilo ispravno. Ali vremenom je popustio i zbog onoga što je napravio nije osjećao ni najmanju krivicu. Da jeste, Stvoritelj bi mu oprostio, ovako – on je bio moj.

Ali umjesto da odustane i narod ostavi meni, On je potražio drugog kralja. Zar misli da sa ovim drugim neću moći da učinim isto? Nema tog čovjeka koji, kada ga ispuni osjećaj moći, osjeća zavisnost o bilo kome, pa radilo se tu i o samom Stvoritelju. Odlučio sam da će svaki kralj postati moj, jer je to najjednostavniji način da posredstvom jednog čovjeka čitav narod držim pod kontrolom.

Na moje iznenađenje, On je izabrao golobradog mladića koji mi je od ranije bio poznat zbog svoje skromnosti i povezanosti sa Stvoriteljem. Davida. Nisam se previše brinuo. Ljudi se mijenjaju. Moć mijenja ljude.

Nakon što mu je dodijelio veliku pobjedu protiv Golijata, gdje je David bio samo oruđe u Stvoriteljevoj ruci, narod je postao sklon Davidu. Pošto sam sa Saulom mogao sve više i više da manipuliršem i da utičem na njegovo ponašanje, da ne bih morao posle da se mučim sa Davidom kako bih ga zaveo, odlučio sam da ga se, uz Saulovu pomoć, riješim prije nego što uopšte dođe na vlast. U nekoliko navrata sam mu sugerisao da ubije Davida kopljem dok mu je ovaj svirao, ali David je bio neobično brz i vješt i tako bi uvijek izbjegao smrt. A i Stvoritelj ga je posebno čuvao.

Kada je Samuelovom smrću Saul ostao i bez posljednjeg oslonca, uspio sam da ga nagovorim da pribjegne onome što je u vrijeme svoje vjernosti Stvoritelju dao da se skoro uništi. Vračari. Neka od nje traži savjet s obzirom da mu Stvoritelj ne odgovara. Ona je prizivala duh proroka Samuela i pojavio sam se JA. U Samuelovom obličju, naravno. I onda – moj trijumf. Stvoriteljev izabranik kleči ispred mene. Da mi je samo bilo da vidim Stvoriteljevo lice. Nije mi bilo teško da kažem Saulu šta će se desiti s obzirom na ono što sam do tada znao o filistejskoj snazi i odlučnosti za ovaj obračun, a posebno i zbog toga što Stvoritelj neće biti sa njima. Ali moralo je da izgleda kao da sam ja duh umrlog i kao da je ono što govorim poruka iz budućnosti.

Tada su temelji savremenom prizivanju duhova (ili spiritizmu) bili udareni i u samom Stvoriteljevom narodu. U vjekovima koji su dolazili, to će mi biti jedno od najmoćnijih sredstava za zavođenje ljudi.

Poglavlje 10.

DAVID

Saula, koga sam godinama uspješno opsijedao, nije bilo teško da nagovorim da izvrši samoubistvo. Ispunio sam ga tolikim osjećajem beznađa da mu je moja konačna sugestija izgledala kao jedino pravo rješenje.

David je došao na presto. Bilo je gotovo nemoguće da tog čovjeka odvojim od Stvoritelja. Imao je sve neophodne osobine da se Stvoriteljeva sila poveže sa čovječijom. Ali on je, ipak, samo čovjek, mora da dođe trenutak neopreznosti i u njegovom životu. A niko nije toliko strpljiv i uporan kao što sam ja. Vrijeme je prolazilo. I prilika se ukazala. Batšeba je bila izrazito lijepa.

Šetajući se, David ju je ugledao kako se kupa. Poznavajući ga, pretpostavljao sam da će zbog vjernosti Stvoritelju, kada ugleda tuđu obnaženu ženu kako se kupa, da se okrene i da ode. Ipak, bio sam uz njega. Dogodilo se ono što sam najmanje očekivao – on je zastao i krišom je posmatrao. Ja ne propuštam prilike. Nijednu. Taj kratak trenutak njegove odvojenosti od Stvoritelja sam iskoristio da mu ispunim um strašću, da mu tijelo ispunim požudom, da mu razum pomutim do te mjere da učini neko zlo i da konačno i on bude odbačen od Stvoritelja.

Nije više imao snage da mi se odupre. Učinio je to. Doveo je Batšebu k sebi, mada je ona bila žena jednog od njegovih najvećih i najpouzdanijih ratnika. Um sam mu toliko zamutio da mu više ništa nije bilo važno. Ni Stvoritelj, ni njen muž Urija Hetejin, ni posledice koje će zbog toga podnositi – ništa – osim njenog predivnog tijela. Mislio je da će ostati samo na tome, ali ja sam imao za njega još nekoliko iznenađenja. Batšeba je ostala trudna. On je brže-bolje pozvao njenog muža da bi sada on spavao sa svojom

ženom i da bi rođeno dijete moglo da se podvali njemu. Ali ovaj junak je toliko bio privržen Stvoritelju da je zbog solidarnosti sa svojim vojnicima odlučio da ne ide svojoj kući, već da prenoći sa njima. Uvjerio sam Davida kako nema nijedne druge mogućnosti osim da ubije njenog muža. Da njegov zločin bude veći, sugerisao sam mu da njegovu smrtnu presudu pošalje po njemu samom. Kada je moja pobjeda bila potpuna, nije bilo teško da uvjerim Davida da je sve dobro prošlo i da je učinio šta je mogao. Ipak je on kralj. Ipak on ima vlast nad svima.

Ali Stvoritelj nije tako mislio. Preko proroka Natana je ukorio Davida. Kao i Saulu, i Davidu sam sugerisao da je nevin, da, kao kralj, ima pravo to da radi, ali Stvoriteljeve riječi su ga slomile. Umjesto da počne da se opravdava i tako ode od Stvoritelja, David je počeo silno da se kaje zbog onoga što je učinio. Mislio sam, ako Stvoritelj nije oprostio Saulu onu sitnicu, kako će Davidu da oprostio ovaj zločin? Ali David nije prestajao da vapi za oprostjenjem. Promijenio je čitav svoj život. I Stvoritelj ga je primio nazad i oprostio mu. Bio sam izvan sebe od bijesa. Zbog toga sam odlučio da Davidu zagorčam život. Ostatak njegovog života je protekao u silnoj frustraciji. Bio je kralj, ali zbog onoga što je učinio niko ga nije poštovao. Ni njegovi sinovi, ni njegove vojskovođe, ni njegov narod, ni njegovi sveštenici. Otuda izdaje, otuda pobune, otuda ponovo izbjeglištvo.

Ipak, uprkos bijedi kojoj sam ga izložio, Stvoritelj mu je ukazao čast da pribavlja potreban materijal za izgradnju hrama. Nisam bio srećan što čujem tako nešto. Imajući takav hram pred sobom, Izraelci bi bili u boljoj prilici da razmišljaju o smislu svega što bi tu vidjeli i radili, a time bih ja imao manje izgleda da ih zadobijem za sebe. Ali imao sam ja plan i za ovakvu situaciju.

Poglavlje 11.

„NAJMUDRIJI“ ČOVJEK NA ZEMLJI

Davidu je naslijedio njegov sin Solomon. Bio je to, isto tako, veoma pobožan i skroman mladić. On je trebalo da izgradi Stvoriteljev hram. Bio je uplašen i smatrao se nedostojnim za taj poduhvat, kao i za vladanje jednim narodom. Molio je Stvoritelja da mu podari mudrost. To je dirnulo Stvoritelja jer je čovjek pod mojim uticajem do tada bio u stanju da traži samo bogatstvo, dug život, smrt neprijatelja i ostale prolazne vrijednosti, pošto sam pogled na vječne vrijednosti uspio gotovo u potpunosti da zamaglim.

Kada sam čuo da mu je Stvoritelj dao mudrost kakvu nije imao nijedan čovjek, postao sam radoznao. Da li je to konačno dostojan protivnik? Kao i na svakom početku čovjekove zajednice sa Stvoriteljem i Solomon je za mene bio nedodirljiv. Bio je jedno sa Stvoriteljem. Gradio je hram. Nije htio nijedan detalj da prepusti slučaju. On je bio čovjek kojem je Stvoritelj ukazao najveću čast. Tako se i ponašao. Ali vrijeme uvijek radi za mene. I on će da padne. Svaka dobra osobina kod čovjeka je veći adut u mojoj, nego u Stvoriteljevoj ruci. Prije ja mogu da je iskoristim kako bi se zbog te svoje osobine, čovjek ispunio samopouzdanjem i ohološću, nego što Stvoritelj može da je iskoristi kako bi je čovjek upotrebljavao da proslavlja Njega. A Solomon je imao previše dobrih osobina da ja to ne bih mogao da okrenem protiv njega. Bio je stvarno inteligentan i pronicljiv kao niko do tada, bio je bogat kao niko do tada i bio je kralj. Imao je najpovoljnije zemaljske uslove za život koje je jedan čovjek ikada imao.

Da je ostao uz Stvoritelja, njegov uticaj bi uveliko proširio istine o Stvoritelju i o otkupljenju za čovjeka. Mnogi narodi bi bili osvjedočeni o prednostima poslušnosti prema Stvoritelju, a ja to

nikako nisam želio. Mada je na početku izgledalo da se Stvoriteljev cilj osvjeđočavanja ostatka svijeta o Njemu konačno ostvaruje, ja sam znao da ću, prije ili kasnije, sve uspjeti da okrenem u svoju korist. Tako se uskoro i dogodilo.

Najmudriji čovjek na svijetu nije imao nikakvih izgleda protiv mene. Nije on bio nikakav izazov. On je bio razočarenje. Kao i svaki drugi čovjek bio mi je nedohvatljiv dok je bio uz Stvoritelja. Bez Njega, ni uz svu svoju inteligenciju nije bio ni približno dostojan protivnik. Naprotiv, shvatio sam da njegova velika inteligencija može da bude oruđe u mojoj ruci kojim ću potpuno da ga porazim. Nivo njegove inteligencije bio je blizu inteligencije nebeskih bića, ali je on, živeći na Zemlji, bio ograničen materijalnim, jer sam ja ljudsku vrstu uspio da odvojim od duhovnog – od Stvoritelja. Bio je ograničen i smrtnošću, jer sam čovjeka odvojio od drveta života. Bio je upoznat sa duhovnim svijetom, ali nije mogao do njega. Bio je upoznat sa vječnošću, ali je bio ograničen prolaznošću.

Stalno sam mu ponavljao da šta god na ovoj Zemlji uradio to nema smisla. Ionako će umrijeti. To je u njemu proizvelo toliku frustraciju da je uložio sve napore i mogućnosti da pokuša da od života izvuče maksimum ne bi li uspio u njemu da pronađe nekakav smisao. I izvukao je maksimum. Ali smisao nije našao. Jer ga nema. Ja sam ga oduzeo. Od svega onoga što mu je Stvoritelj stavio na raspolaganje ostao je samo na tome da uživa u tjelesnim i materijalnim zadovoljstvima ovog svijeta. Uspio sam da ga uvjerim kako je smrt potpuni kraj. Oduzeo sam mu nadu i u otkupljenje koje je Stvoritelj pripremio.

Zbog stanja besmisla u koje sam ga doveo nije bilo teško da od njega napravim idolopoklonika, bludnika, tiranina, ni bilo šta drugo što sam poželio. Potpuno zaveden, svoje frustracije je pretočio u knjigu. Čudio sam se što tako nešto obeshrabrujuće Stvoritelj uvrštava u svoj kanon, ali sam shvatio da želi pomoću svega onoga što je Solomon iskusio i napisao, da poruči čovjeku da ne traži

smisao u ovom životu, jer ga ni onaj, koji je imao najbolje životne uslove što se na Zemlji uopšte mogu imati, nije našao.

Kao da će meni smetati ako čovjek to zna.

Da li misliš i sada, kada si shvatio kako sam uspio da zavedem i upropastim najmudrijeg čovjeka svih vremena, da ćeš moći da mi pobjegneš? Da li ćeš moći da mi se odupreš? Da li ćeš moći da pobijediš svoj ego koji ti ja stalno hranim kako bih te odvojio od Stvoritelja? Ne možeš ni da naslutiš kolika je moja moć. Koliko su raznoliki moji metodi. Kolika je moja upornost. Kolika je moja motivisanost. Kolika je moja mržnja. Put ka Stvoritelju postoji, ali ti nećeš moći do Njega. Postoji prepreka koju ne možeš da savladaš. Samog sebe – i mene na tvojoj strani.

Poglavlje 12.

RASPAD KRALJEVSTVA

Solomonov život kao izabranika i pomazanika toliko je povrijedio Stvoritelja da je On odlučio da mu oduzme kraljevstvo. Ali zbog obećanja datog Davidu, odlučio je da to učini u sledećem naraštaju. Zar je Stvoritelj mislio da će moći cijeli jedan narod da drži na mojoj planeti? Ostao je samo mali broj onih koje nisam uspio da zavedem da čine suprotno od Stvoriteljeve volje. Koliko god se trudio, nikako nisam uspijevao da ih baš sve pokorim.

Ali već u narednim generacijama Stvoriteljev narod je postao moj. Baš kao što sam i planirao; posredstvom kraljeva koji su bili odani meni, pokorio sam i narod kojim su oni vladali. Stvoritelj je bio očajan.

Posredstvom Solomona sam udario temelj paganstva u izraelskoj religiji. Vidio sam da Stvoritelj uz pomoć Jeroboama planira da uzme vlast Solomonovom sinu. Mada je ispočetka bio veoma vjeran i odan Stvoritelju, i njega sam uspio da zavedem. Kada je došao na vlast, nadahnuo sam ga da zadrži odvojena plemena, koja su bila na njegovoj strani, na način da im osigura nova svetišta u koja će da idu kako ne bi išli u Jerusalim kao do tada. Učinio je ono što sam mu sugerisao. Načinio je dva zlatna teleta i svih deset plemena koja su bila uz njega klanjali su se kipovima, a ostavili su ono što je Stvoritelj zapovijedio. Sledeće generacije su samo slijedile ovaj primjer. Nije bilo nikoga ko bi uspio da učini neke drašćnije promjene. Neki kraljevi koji su bili na Stvoriteljevoj strani su to pokušali, ali sve je to veoma kratko trajalo.

Kada se moja konačna pobjeda bližila kraju, Stvoritelj je podigao proroka Iliju. Za kratko vrijeme je Izrael bio osvjedočen u Njegovu silu i Njegove namjere, ali vrijeme je opet bilo na mojoj

strani i tokom sledećih naraštaja se sve opet vratilo tamo gdje sam ja želio.

Odlučio sam da potpuno uništim taj narod i na taj način moju pobjedu učinim očiglednom svima.

Kada se kralj Jezeckija razbolio, Stvoritelj mu je posredstvom proroka Isaije rekao da će umrijeti. Toliko je počeo da plače i da moli da mu se Stvoritelj smilovao. Čak je odlučio da mu pošalje znak da ga je On lično ozdravio. Vratio je sjenku na sunčanom satu deset stepeni unazad. Veoma upečatljivo. Sjetio sam se da bih to mogao da okrenem sebi u korist, a Izraelu na propast.

Bilo je to čudo koje je preplašilo čitav svijet. Haldejski astronomi su bili preneraženi. Nisu mogli ni na koji način da objasne to što se desilo. Ljudi su počeli da govore o kraju svijeta. Ja sam ih, naravno, podržavao u tome. Uživam kada su ljudi u panici. Posle nekog vremena su dobili vijest da je to čudo proizveo Stvoritelj kao znak ozdravljenja izraelskog kralja. Spremili su se i pošli na put. Došavši kralju Jezeckiji, željeli su da im on govori o Stvoritelju koji je to učinio, ali ja sam mu sugerisao kako bi bilo mudrije da stranom izaslanstvu pokaže svu svoju silu i bogatstvo umjesto da im govori o Stvoritelju. I, naravno, sujeta gotovo uvijek odnosi pobjedu nad razumom.

Haldejci su bili uskraćeni za istine o Stvoritelju, uskraćeni za poziv koji je On posredstvom Izraela želio da uputi cijelom svijetu. Jezeckija se, pod mojim uticajem, samo hvalio svojom moći. Svojim bogatstvom. Toliko sam ga obuzeo da im nije ostavio skrivenim baš ništa. Pitaš se šta sam time postigao? Prvo, Stvoriteljevo ime je ostalo nepoznato ljudima koji su to svojim autoritetom mogli da prenesu drugima u svojoj zemlji. Spriječio sam haldejski narod da se zbog tog čuda i istina koje bi čuli okrene poštovanju Stvoritelja. Drugo, postavio sam temelje konačnom uništenju Izraela. Šta misliš, o čemu su Haldejci mogli da pričaju svojim zemljacima na povratku? Samo o bogatstvu i blagu Izraela. Bogatstvo,

blago... – dovoljan povod za istrebljujući rat u ono vrijeme.

Stvoritelj je vidio moje planove. Želio je da me spriječi da to uradim sa Njegovim izabranim narodom, ali nije imao nijedan izgovor da to uradi. Da su oni ostali vjerni Njemu, ja ne bih mogao ništa da uradim. Ovako, preostali su mu samo jadni pokušaji da, pomoću ljudi koji su mu bili vjerni, upućuje poruku narodu da će, ako se ne budu popravili, nastupiti istrebljenje i ropstvo. Njegovi ljudi – proroci, dolazili su jedan po jedan. Pozivali su narod na pokajanje, na povratak pravom poštovanju Stvoritelja, ali nisu imali uspjeha. Zašto? Zato što sam ja predvidio takav Stvoriteljev potez pa Njegov narod nisam zaveo na uobičajene načine, odnosno da se direktno klanjaju meni pod imenom nekog božanstva, ili, još bolje, da budu potpuno bezbožni. Ne. Ja sam ih zaveo tako da su oni ostali u uvjerenju kako su odista pobožni, kako odista služe Stvoritelju. Uspio sam da u njihovom umu potpuno razdvojim religioznost od svakodnevnog života. Za vrijeme njihovih službi Stvoritelju i njihovih molitvi, od njih nije bilo pobožnijih ljudi, ali u svakodnevnom životu nije bilo većih zlikovaca. Ponosio sam se svojim uspjehom.

Šta misliš, kako je bilo Stvoriteljevom proroku da dođe jednom, po sopstvenom uvjerenju, religioznom čovjeku, i da mu govori kako treba da se obrati? Takve pozive sam u umovima Izraelaca prikazao kao najveću uvredu njihovoj ličnosti, pa i kao uvrede samom Stvoritelju. Nije bilo teško da ih podstaknem da te proroke tuku, ismijavaju, progone, pa čak i ubiju. Sve ozbiljne opomene koje su im oni upućivali ja sam ih, uz pomoć meni odanih ljudi, prikazao kao neistinite. I kome je čovjek više vjerovao? Meni. Jer ja idem na ruku ljudskom egu.

Stvoritelj je bio ožalošćen što na pozive Njegove ljubavi čak i ljudi koje je izabrao i kojima je sebe neposredno objavio ostaju tako hladni. Onda je konačno posegnuo za određenim obećanjima o Iskupitelju koja sam toliko želio da čujem. Zahvaljujući Njegovim

prorocima saznao sam i mjesto gdje će Otkupitelj da se pojavi. Saznao sam i način na koji će da se rodi. Rodi? Zar će Otkupitelj da dođe kao novorođenče? Pa nije imao nikakvih izgleda ni ako bi se pojavio kao odrastao čovjek. Kako onda misli da će to novorođenče moći da preživi?

Imao sam sve više informacija o vremenu koje je dolazilo. Vremenu pokušaja otkupljenja palog čovjeka. Zahvaljujući Davidu još ranije sam saznao i kako će da umre. Pažljivo sam pratio sve ono što su proroci govorili. Svaki detalj mi je bio važan kako bih se pripremio za ono što je trebalo da se dogodi. Usput sam sve te poruke uspio pogrešno da predstavim ljudima i da im izvrnem smisao, da oni ne bi slučajno mogli da se pripreme.

Poglavlje 13.

ROPSTVO

Među haldejskim narodom sam širio glasine o bogatstvu i dragocjenostima izraelskog naroda. Kako u njihovom glavnom gradu Vavilonu, tako i u cijeloj zemlji. Tako pripremljene, nije bilo teško da ih podstaknem na osvajački rat protiv Izraela. U nekoliko navrata sav Izrael je odveden u ropstvo. Moj plan je uspio. Kroz određeno vrijeme izraelski narod će potpuno da se stopi među narode gdje sam ga rasijao i od njega više neće ostati ni spomena. Neće biti više nikoga ko bi živio po Stvoriteljevim načelima. Tako sam bar mislio. Stvoritelj je imao druge planove i drugu strategiju. Mada nije bio u mogućnosti da me spriječi da izraelski narod rasijem po zemlji, mada je sa tugom gledao posledice izraelskog otpadništva od Njega, On se nije odvajao od njih. Shvatio sam, mada prekasno, da će On Svoj narod da upotrijebi da izvrši ono što u uslovima mira nije htio – da nagovijeste istine o Stvoritelju i o planu otkupljenja svih ljudi i drugim narodima. Ali Izraelci to neće biti u mogućnosti ako ih istrijebim.

Desilo se ono što nisam predvidio. U nevolji, pritisnuti ropstvom, Izraelci su počeli da se prisjećaju obećanja koja su im davali Mojsije i proroci. Što sam ih više ponižavao i zlostavljao pomoću ljudi u mojoj vlasti, to su se oni više i čvršće držali Stvoriteljevih obećanja. Umjesto da ga okrive za nevolju, što sam im stalno sugerisao, oni su ga molili da im oprost i priznavali su svoju krivicu koja ih je dovela do ovdje. Svaki pokušaj da ih istrijebim je propadao, mada sam u vrijeme kralja Ahasvera gotovo uspio.

Ni u vavilonskom ropstvu Stvoritelj nije prestajao da opominje i poziva svoj narod posredstvom svojih proroka.

U jednoj grupi mladića koji su došli iz Izraela nalazio se

Danilo. U svojoj dugogodišnjoj praksi već sam znao da na njega neću moći da utičem, ali takva spoznaja me ne obeshrabruje da prestanem da se trudim. I David je bio takav u početku, ali je ipak pao. Vavilonski kralj je u Danilu i njegovim prijateljima vidio pozdane saradnike zbog vjernosti načelima koju su pokazali. Ubrzo ih je uzeo u službu. Nisam vidio ništa loše u tome jer vjernost Stvoritelju uvijek slabi kada je čovjek u blagostanju, a to mi je bilo u interesu u njihovom slučaju. Vjerovao sam da će, pod uticajem bogatstva i moći koje je vavilonsko carstvo moglo da im pruži, oni veoma brzo da zaborave na Stvoritelja. Nisam imao pravo. Zato sam, odlučio da ih uništim. Kralja Nebuhadnezara sam nadahnuo da na slavu sebi i svojoj moći izgradi kip kojem će svi morati da se poklone. Znao sam da ne postoji sila koja će mlade Izraelce natjerati da se poklone bilo kakvom kipu, jer ih je Stvoriteljeva zapovijest sprečavala u tome. Sudbina im je bila zapečaćena. Ljubomorne kolege su ih prijavile i oni su završili u užarenoj peći. I onog trenutka kada sam počeo da likujem zbog uspješnosti svojih planova, Stvoritelj se umiješao. Poslao je Sina da ih izbavi iz peći. Ovo je bilo veoma loše za moje dalje planove jer se ispostavilo da je meni odan kralj, zbog ovog događaja, postao naklonjen Stvoritelju. Čak je naredio čitavom narodu da je dužan da poštuje Stvoritelja kao jedinog Boga. Umjesto da sam izraelski narod uništio, on je u ovim uslovima bolje govorio o Stvoritelju nego u uslovima mira i blagostanja. Bio sam bijesan zbog toga. I frustriran.

Stvoritelj je proroku Danilu u vizijama otkrivao budućnost. Danilo je sve to zapisivao i govorio svom narodu. Ja sam veoma pažljivo slušao i proučavao ono što je govorio. Na taj način mi je postalo poznato kakav će biti tok ljudske istorije. Koja će carstva nastupiti, šta Stvoritelj u budućnosti namjerava. Spoznao sam da Stvoritelj planira da uništi sve na Zemlji, ali isto tako posle toga i da je obnovi i na njoj osnuje svoje novo carstvo. Vidio sam da su većina proročanstava koja je Stvoritelj do sada davao uslovna.

Pitao sam se da li je i ovo? On planira da uspostavi novo kraljevstvo na Zemlji – ako bude imao sa kim. Ali ako svi ljudi budu na mojoj strani...? Još više sam počeo da se trudim kako bih zadržao vlast nad Zemljom. Ako izgubim, prijeti mi izgnanstvo. To sam shvatio iz obreda Izraelaca. Jarac Azazel, na kojeg su simbolički prenošeni grijesi naroda, predstavljao je mene. A on je bio samo istjeran u pustinju. Nije bio ubijen.

I konačno! Stvoritelj je rekao Danilu ono što sam dugo i sa nestrpljenjem očekivao. KADA...!

U viziji je prorok dobio objavu o tačnom vremenu kada će se pojaviti Otkupitelj. To je bila informacija koju sam čekao. Imao sam punih pet stotina godina da se pripremim za odlučujuće događaje.

Počeo sam da planiram svaki detalj kako bi uslovi u kojima će Otkupitelj da se pojavi biti što nepovoljniji. Prema proročanstvu, Izraelci su u ropstvu trebali da budu još neko vrijeme. Jedan dio se već vratio, jedan dio je odlučio da ostane. U ropstvu, Izrael je shvatio lekciju. Odlučili su da se promijene i da ostanu vjerni Stvoritelju. Ni takva odluka nije za mene bila posebna prepreka. Ja i tu želju mogu u ljudima toliko da naglasim da ih iz krajnosti potpune bezbožnosti odvedem u, za njih jednako pogubnu, krajnost fanatizma.

To je bila prva tačka na kojoj sam počeo da radim. Pretpostavljao sam da će Otkupitelj svoj narod na praktičan način pokušati da poučava istinama koje mu je bio dao, a koje su oni uz moju svesrdnu pomoć pogrešno shvatili i sprovodili. S obzirom na to, stvaranje atmosfere vjerskog fanatizma bilo bi najbolje okruženje u kojem će ljudi odbaciti sve što će Otkupitelj da im govori.

Pošto sam imao spoznaju o carstvima koja će doći, trudio sam se da oblikujem okolnosti da rimsko carstvo posebno pripremim za ono vrijeme. Posle pada vavilonskog, medo-persijskog i grčkog carstva, rimsko carstvo sam, zahvaljujući njegovoj organizaciji,

disciplini i odlučnosti, učinio toliko moćnim da niko nije mogao da mu se odupre. Imao sam veliki uticaj na njih jer su mi se direktno klanjali putem božanstava koja sam im nametnuo. Odogovarao sam na sve njihove zahtjeve i pomagao im u osvajanjima. Ubrzo, pomoću Pompeja sam pokorio i izraelski narod. Nametnuo sam im teško tlačenje i velike poreze. Ali nisam htio da diram njihove vjerske obrede. S obzirom na to, sugerisao sam Rimljanima da im dozvole ispovijedanje njihove vjere i da se u to ne miješaju. Cilj mi je bio da stvorim teške ropske uslove koji će, uz vjerski fanatizam, potpuno da izobliče proročanstva o Otkupitelju. Sve više je Otkupitelj postajao Izbavitelj, Mesija, onaj koji će ih osloboditi od rimskog ropstva, a sve je manje ostajao Otkupitelj koji će ih izbaviti od njihovih grijehova i omogućiti im da se vrate Stvoritelju. Pomogao sam im da obredi ponovo izgube smisao. U obrede sam uveo jak nacionalni osjećaj. Politika i religija su se snažno ispreplijetale. Glavni cilj njihove vjere postala je nada u oslobođenje od Rimljana. Jedina svrha Otkupiteljovog dolaska svela se na isto – oslobođenje od Rimljana.

Bio sam zadovoljan onim što sam postigao. Stvorio sam najnepovoljnije okolnosti za doček Otkupitelja? Svi moji ciljevi su bili ostvareni – tokom vjekova pod mojim vođstvom, izraelski narod je bio fizički i umno oslabljen. Vjerski fanatizam. Ropstvo. Religija, nešto duhovno, usmjerena jedino zadovoljenju tjelesnog i oslobođenju od ropstva. Probuđena i raspaljena pogrešna očekivanja...

Sve ovo su bile savršene pripreme. Za razočarenje!

A tom razočarenju niko neće moći da pobjegne. Ni narod koji će, umjesto oslobođenja od Rimljana, da dobija samo duhovne pouke, niti Otkupitelj, koji će zbog razočarenja naroda da bude odbaćen.

Posle toga, On će moći samo da se vrati Svom Ocu i da ostavi ovu planetu MENI.

Poglavlje 14.

SUPERIORNOST

Do sada si već mogao da shvatiš neke od mojih osobina. Shvatio si da su tvoja snaga i moć, u poređenju sa mojom, neuporedivo male. Zbog tvoje ograničenosti neću moći u potpunosti da ti predočim svoju superiornost ne samo u odnosu na tebe, već i na obične anđele.

Ja sam Heruvim. Spadam u najviši i najmoćniji red anđela. Od svih Heruvima, ja sam najmudriji, najljepši i najmoćniji. Šta? Pa zar ja nisam rogato čudovište sa vilama i kozjim papcima? Kao što sam rekao na početku, moj uspjeh zavisi od tajnosti. Ako ne znaš da postojim, ili ako znaš, ali imaš pogrešnu predstavu o meni, moje djelovanje ne nailazi na prepreke. Namjerno sam o sebi stvorio takvu sliku tako da i oni koji sumnjaju u moje postojanje, zbog tako čudovišnog izgleda, moje djelovanje ne smatraju ozbiljnom prijetnjom. Ko se uopšte zabrinjava zbog jedne takve nakaze?

Ali stvarnost je potpuno drugačija. Onog trenutka kad bih se pojavio pred tobom, tvoje tijelo bi doživjelo toliku traumu da bi posle toga, u prvom času, ostao slijep, dok bi ostatak života proveo vegetirajući kao biljka. Ako bih ti se prikazao u smanjenoj sili i dozvolio ti da me pogledaš, shvatio bi da nikada u svom životu nisi vidio ništa ljepše.

Nemoj da se brineš. Vidjećeš me jednog dana. Što se moje moći nad ovim svijetom tiče, ona je za tebe neshvatljiva. Morao bi u isto vrijeme da budeš najizvršniji naučnik na područjima biologije, hemije, fizike, matematike, psihologije, medicine, genetike, vojne strategije i drugih grana nauke, kako bi mogao da shvatiš samo djelić onoga što ja mogu. Ali pokušaću to da objasnim tvom ograničenom umu na najjednostavniji mogući način.

Mogu da upravljam prirodom. Mogu da upravljam vremenskim prilikama. Mogu da upravljam životinjama. Mogu da upravljam ljudima. Štaviše, mogu potpuno da preuzmem kontrolu i vlast nad svim živim bićima na Zemlji. Na moju žalost, Stvoritelj mi je ograničio djelovanje kako na prirodu i životinje, tako i na ljudski um. Što se tiče ljudi, ostavio mi je samo mogućnost da mogu da im sugerišem misli koje god želim. Zabranjeno mi je da natjeram ljude da rade po mojoj volji. Dozvoljene su mi samo sugestije. Mislina. Ali i to je više nego dovoljno. Dakle, ako želim da čovjek učini nešto po mojoj volji, namećem mu svoju misao. U stanju sam to da činim godinama bez prestanka.

Vi biste takav govor nazvali telepatijom, ali to je jadan izraz za ono što ja radim. Čovjek je u uvjerenju da je to njegova misao koja mu je „pala na pamet“.

Ali to je moja misao i ona ostaje moja sve dok je čovjek ne preuzme i dok ne počne da razmišlja o njoj i da je razrađuje. Tog trenutka to postaje njegova – tvoja misao. I ti za nju preuzimaš potpunu odgovornost. Kada čovjek prihvati moju misao, ja to znam po raznim izrazima njegovog lica i ponašanju. Tada mu svesrdno pomažem da tu misao razradi i sprovede onako kako sam JA zamislio. Posebno mjesto u tim sugestijama zauzimaju sugestije najprljavijih misli onima koji su najbliži Stvoritelju. Mnoge uspijem da obeshrabrim uvjerivši ih da su to njihove sopstvene misli, i da oni nikada neće biti u jedinstvu sa Stvoriteljem.

Nemam mogućnost da znam sadržaj čovjekovih misli, ali to meni nije ni potrebno. Svakog čovjeka na Zemlji posmatram i proučavam od njegovog rođenja pa do smrti. Činim to uz pomoć anđela koji dijele moju sudbinu i koji su pod mojom vlašću. Nije dan čovjek ni u jednom trenutku nije bez pratnje jednog od nas. S obzirom na to, nije nam teško da znamo šta ljudi misle. Izraz lica, pokret ruku, govor tijela – to je skoro kao da ljudima direktno čitamo misli. U skladu sa našim pažljivim i upornim proučavanjem

života svakog pojedinog čovjeka, u stanju smo da svakome sugeriramo ono što je za njega posebno dobro kako bi ga odvojili od Stvoritelja i doveli pod moju vlast.

Nijedan tvoj gest, nijedan tvoj postupak koji si učinio, pa i u najvećoj mogućoj tajnosti, meni nije nepoznat. Znam sve o tebi i imam u izobilju ono što mogu da iskoristim protiv tebe. Znam o tebi i ono što ni ti sam više ne znaš. Ja nikada i ništa ne zaboravljam.

Svaki čovjek ima od Stvoritelja usađen osjećaj za ispravno i dobro. Bez obzira da li se radi o čovjeku koji vjeruje u Stvoritelja ili sam ja uspio da ga zadržim pod svojom vlašću, svi ljudi svojom savješću, posredstvom koje im Stvoritelj progovara, znaju šta je ispravno i dobro. Svi oni koji rade protiv toga, dobrovoljno odlaze iz sigurnosti koju im pruža Stvoritelj i prilaze sve više meni. Kada se dovoljno približe, imam vlast da ih u potpunosti obuzmem i činim sa njima šta god želim. Stvoritelj nema više na osnovu čega da ih brani.

Zahvaljujući mom poznavanju ljudskog mozga i sposobnosti da djelujem na njega, mogu u čovjeku da izazovem razna stanja bolesti svih vrsta. Isto tako, ako je potrebno i za čovjeka pogubno, mogu da ga izliječim. To činim u slučaju da se za ozdravljenje moli nekom drugom osim Stvoritelju. Tada više nikakva sila ne može da ga izbavi iz mojih ruku.

Možda bi moje djelovanje mogao lakše da shvatiš kada bih ga uporedio sa jednom velikom kompanijom. Ali ono što nećeš moći da razumiješ jeste da kompanija koju ja vodim ima milijarde zaposlenih, da ima na stotine različitih područja djelovanja, da su sva ona u savršenom skladu i da su podređena jednom jedinom cilju – uništenju čovjeka. U mojoj kompaniji nema svađa, nema plate, nema karijere, nema odmora. Zlo, rasulo i nesklad smo namijenili vama – ljudima. Nema područja ljudskog života gdje nismo angažovani i na koji nemamo uticaja. Ali to ćeš tek imati priliku da

vidiš.

Uprkos ograničenjima koja mi je nametnuo Stvoritelj, uz sve moći koje imam nije mi teško da dovedem ljude tamo gdje želim. Uz savršenu psihologiju, veliku upornost i praksu od skoro šest hiljada godina, ovaj svijet je, uz manje izuzetke, tačno u stanju u kakvom ja želim da bude. Šteta što si ograničenog uma. Šteta što u vašem ljudskom rečniku ne postoje određene riječi kojima bih detaljnije mogao da ti opišem svoju moć. Ovako, moraćeš da se zadovoljiš sa ovim.

Da li ti je sada jasno o čemu sam govorio na početku? Ja tobom manipulišem. Pitaš se kako možeš da znaš koje misli dolaze od mene, a koje su tvoje sopstvene? Da bi dobio odgovor na to pitanje morao bi veoma dobro da poznaješ Stvoritelja, a ja ću da pronađem milijardu razloga koji će te spriječiti da ga upoznaš. Svi oni će da budu u obliku malih izgovora. I svi oni će da idu u prilog tvojoj sujeti. Tvome Ja. Ponekad će ti izgovori biti plemeniti, jer će neki „viši“ cilj, kao što je navodna briga o porodici i požrtvovanosti prema drugima, da te spriječi da upoznaš Stvoritelja.

I zato ti ne možeš da pobijediš. Mogao bi kada bi htio. Stvoritelj bi ti dao Svoju silu za to. Ali ti to ne želiš. Zar ne? Želiš da budeš svoj. Želiš da budeš slobodan. Ne želiš ništa da mijenjaš. Da li ti ovo zvuči poznato? Jesu li ovo tvoje misli?

Ili moje?

Poglavlje 15.

DOLAZAK OTKUPITELJA

Sve je bilo spremno. Sada je Otkupitelj mogao da se pojavi. Od proroka Danila sam saznao godinu Otkupiteljevog dolaska. Od Isaije sam saznao da će da dođe kao novorođenče i da će ga roditi djevica. Od Miheja sam saznao gdje će to da bude. Pažljivo proučavajući jevrejske obrede, znao sam i u kojem mjesecu će to da se dogodi. Otkupitelj je trebalo da dođe za godinu dana. Počeo sam da tražim koju bi to mladu djevojku Stvoritelj mogao da odabere da nosi Njegovog Sina. U okolini Betlehema nije bilo takve djevojke. Sve sam ih u većoj ili manjoj mjeri udaljio od Stvoritelja. Postojala je djevojka na drugom kraju Izraela koja je bila posebno vjerna Stvoritelju. Shvatio sam da će Stvoritelj na neki način baš nju da dovede do Betlehema gdje će roditi Sina. Namjeravao sam svim silama da tu djevojku učinim nedostojnom i tako da spriječim Stvoritelja da ostvari Svoj plan. Nisam uspijevao.

Ubrzo joj je stigla objava da je ona izabrana. Objavljeno joj je da će da nosi Stvoriteljevog Sina. Pošto je bila upravo udata, morao sam njenog muža da učinim sredstvom kojim ću da spriječim Stvoriteljeve namjere. Nadahnjivao sam ga ljubomorom, poniženjem, bijesom. Podsticao sam ga da je javno kamenuje, ali i on je bio veoma blizak sa Stvoriteljem i od svega što sam pokušao, uspio sam samo da ga nagovorim da je napusti. Ali Stvoritelj se umiješao i u snu mu je objasnio o čemu je riječ. Nekoliko mjeseci kasnije, Stvoritelj, koji je uzeo pravo da određuje vladare na mojoj planeti, podstakao je cezara da sprovede popis stanovništva. Na taj način je Josifa i Mariju doveo u Betlehem. Računao sam da ne bi bilo loše kada bi se dijete rodilo u nehigijenskim uslovima i kada bi zbog toga, kao i mnoga druga djeca, umrlo od bolesti. Trebalo je

samo da im se zatvore sva vrata u prenoćištima. Uspio sam. Svi su ih odbili, mada je većina imala mjesta. Bilo mi je zabranjeno da priđem štali gdje su na kraju završili. Da se Sin rodio saznao sam gledajući veliko mnoštvo anđela koji su se za ovu priliku pokazali ljudima pjevajući himnu Sinu.

Anđeli su, u isto vrijeme, bili veoma ožalošćeni jer narod, uz sva proročanstva koja je do tada dobijao, nije imao pojma šta je te večeri trebalo da se dogodi i šta se dogodilo. Značenje proročanstava sam tačno protumačio jedino ja. U isto vrijeme sam ljudima davao sugestije da ih pogrešno tumače i da tako ostanu potpuno nespremni za Otkupiteljev dolazak. Anđeli su to tada objavili samo pastirima. I oni su bili jedini posjetioci te noći koji su bili u štali. Niko drugi.

Pastiri su brzo otišli među ljude i počeli da im govore o događajima te noći. To je bila prva prilika da provjerim da li sam narod dovoljno pripremio da odbace sve što budu čuli o Otkupitelju. Naravno. Mada su poslušali neuke pastire, ipak je prevagnulo ono što su im govorili njihovi fariseji i književnici koje sam poučio kako da tumače proročanstva. Mesija treba da dođe da ih oslobodi od Rimljana, a novorođenče to ne može da učini i, stoga, to nije taj Mesija. Narod je nastavio da živi kao i do tada. Ništa se nije promijenilo.

Josif i Marija su se nastanili u Betlehemu. I ostali u njemu. Dijete je, po obrednom zakonu, doneseno u hram na posvećenje.

Saznao sam da su neki astronomi i učeni ljudi sa Istoka vidjeli ono mnoštvo anđela koje je pjevalo na nebu i da su pomislili kako se radi o zvijezdi. Uz pomoć jevrejskih spisa, koje su imali još od vremena jevrejskog ropstva, počeli su da proučavaju šta bi ta zvijezda značila. Nastojao sam da im sakrijem značenje proročanstva. Nisam uspio. Postigao sam samo to da ga nisu otkrili odmah. Nekoliko mjeseci kasnije su pronašli odgovor na svoje pitanje i zaključili da je to zvijezda koja najavljuje dolazak izraelskog kralja.

Spremili su se i krenuli na put. Deset mjeseci kasnije stigli su na domak Izraela. Očekivali su da će svako sa lakoćom da ih uputi prema novorođenom kralju. Ali zahvaljujući meni, niko nije ništa znao o tome. Odlučili su da pođu pravo u glavni grad tadašnjem kralju, Herodu. Ni on o tome nije znao ništa, pa je poslao svoje ljude po književnike i sveštenike da mu razjasne pitanja mudraca. Oni su samo znali da Mesija treba da se pojavi u Betlehemu.

Herod je bio savršen za izvršenje mojih planova. Moje misli su postale njegove. Ispunio sam ga mislima da će ostati bez kraljevstva. Tražio je da mu mudraci kažu gdje su našli Mesiju kako bi i on otišao da ga vidi. Tek sada se mudracima na putu ukazala zvijezda koja ih je dovela do kuće u kojoj je bio Stvoritelj Sin.

Nakon što su ga darivali i odali mu počasti, Stvoritelj im je otkrio moje namjere i oni su u svoju zemlju otišli drugim putem. Nije bilo teško da nagovorim Heroda na drastičan postupak. Pošto je saznao da se Mesija rodio prije nešto više od godinu i po dana, nisam želio da rizikujem pa sam ga nagovorio da izda zapovijest da se sva djeca do dvije godine ubiju. Stvoritelj se opet umiješao i rekao Josifu i Mariji da pobjegnu u Egipat. Cio pokolj je bio uzaludan. Nisam uspio. Ali biće prilika. U proteklih pet stotina godina sve sam pažljivo pripremio i Otkupitelj u ljudskom tijelu nije imao nikakvih izgleda.

Dovoljan je bio jedan jedini, mali grijeh u bilo kom obliku. I onda bi ovaj svijet pripao meni. Nisam imao ni najmanju sumnju da ću konačno uspjeti.

Poglavlje 16.

SUOČAVANJE

Zbog Josifove i Marijine prisnosti sa Stvoriteljem, tokom svih godina Otkupiteljevog djetinjstva na Zemlji, nije bilo moguće da ih na bilo koji način učinim neopreznim. Stvoritelj im je u potpunosti objasnio njihovu nemoć u borbi protiv mene, tako da su se oslanjali isključivo na Njega i Njegovu silu.

Posle povratka iz Egipta i naseljavanja u Nazaretu neumorno sam tražio priliku kako bih Otkupitelja naveo da pogriješi. Svi moji naponi, kao i najvećeg broja anđela koji su bili pod mojom vlašću, bili su usmjereni ka jednom cilju – navesti Njega da pogriješi. Zbog roditeljskog vaspitanja i spoznaje o sebi da je Stvoritelj Sin, Otkupitelj je i u svojoj mladosti odolijevao svim mojim napadima kroz zamke koje sam mu postavljao. Konačno, kad je navršio trideset godina, pristupio je obredu krštenja. Time je otpočeo svoju službu. Stvoritelj ga je odveo u pustinju da bi ga pripremio za nadolazeća neposredna suočavanja sa mnom. Nakon što je četrdeset dana razgovarao sa Svojim Ocem i postio, bio je spreman.

Nisam čekao da mi promakne najbolja prilika koju ću možda imati. Istina, bio je duhovno osnažen, osvjedočen u Očevu naklonost, ali je fizički bio iscrpljen. To nisam smio da propustim. Ja najbolje znam koliko je čovjek slab kada je u pitanju apetit. A On je bio gladan. Veoma gladan. Kada bih uspio da ga navedem da pokaže svoju božansku silu, svi Njegovi planovi bi propali. Sva Njegova postignuća ne bi imala težinu jer bi ljudi smatrali nemogućim da ih ostvare.

Ali glad Njemu nije pomutila razum i moja zamka je propala. Zatim sam ga uvjeravao da bi trebalo da dokaže sebi koliko je Stvoritelj na Njegovoj strani tako što će da se baci sa hrama. Čak

sam citirao i Pismo uvjeravajući ga da će Stvoritelj da ga sačuva. Ali odbio je. Znajući ljudsku potrebu za moći i vlašću, ponudio sam mu cijelu ovu planetu sa svim njenim bogatstvima ako mi se pokloni. Silom koju mu je Stvoritelj dao otjerao me je. Mom bijesu i frustraciji nije bilo kraja. Čovjeka u njegovom najslabijem izdanju nisam mogao da navedem da me poslušaju. Nisam kod Njega mogao da probudim ni najmanju sumnju u Stvoritelja. Čak ni moć koju sam mu nudio nije imala baš nikakvog uticaja na Njega.

Ovo nije smjelo da se dogodi. Ova planeta je bila samo moja. Polagao sam pravo na nju jer do sada nijedan čovjek nije uspio u potpunosti da ostane odan Stvoritelju. Ako bih i Njegovog Sina naveo i na najmanju neposlušnost, sumnju ili bilo kakvu grešnu pomisao, moja pobjeda bi bila konačna. Stvoriteljeva nastojanja da ovu planetu vrati Sebi, bila bi, u tom slučaju, uzaludna.

Ali tokom moje prakse pokazalo se da, mada su neki ljudi bili sposobni da mi se odupru u velikim stvarima, makar to bilo i u direktnom sukobu, padali su na malim stvarima na koje sam ih indirektno naveo. Znao sam da nemam razloga za brigu. Okolnosti su bile savršeno pripremljene za ovaj trenutak i sva moja moć je bila usmjerena samo na to.

Pažljivo sam posmatrao Otkupiteljev rad. Počeo je oko sebe da okuplja učenike. Sve su to bili neuki ljudi. Nisam razumio takvu strategiju. Kada bih ja želio da izvršim veliki uticaj na narod, otišao bih kraljevima, sveštenicima, bogatašima, uglednim ljudima. To sam i radio. Veoma uspješno. Ali On je znao da su ti ljudi pod mojom upravom i da su mu vrata kod njih odavno i čvrsto zatvorena. Pitao sam se kako je On mislio da proširi svoj uticaj uz pomoć ovih neukih i neuglednih ljudi. Dok je prikupljao učenike, odlučio sam da i među njih ubacim nekog odanog meni. Izabrao sam Judu. On je, za razliku od ostalih, bio inteligentan i pronicljiv. Imao je veoma izražene nacionalne sklonosti i shvatio sam da bih pomoću njega mogao da izvršim uticaj na ostale učenike, ali i na samog

Otkupitelja.

Kao što sam i očekivao, Otkupitelj je živio na način koji je Stvoritelj zamislio za čovjeka. U potpunom skladu sa Njim. Želio je sopstvenim primjerom da pokaže ostalim ljudima kako je to, uprkos ljudskom stanju, u potpunosti moguće. Govorio je o uzvišenim moralnim načelima Neba, o međuljudskim odnosima, o bratskoj ljubavi. Govorio je o Stvoriteljevom zakonu, ali ne o njegovom obliku, već o njegovom smislu. Smislu koji sam ja uspio da sakrijem. Govorio im je o potrebi promjene karaktera. Govorio je o svojoj ulozi. Ispravno je ljudima tumačio proročanstva i obrede koji su hiljadama godina ukazivali na Njega. Govorio im je o Otkupitelju i spasenju. O vječnom životu. Pokazivao je savršenu poslušnost Stvoritelju i ljude ohrabrivao na nju. Pokazivao je šta savršena poslušnost omogućava običnom čovjeku. Hranio je gladne, liječio je bolesne, vaskrsavao mrtve. Brojno mnoštvo je dolazilo Njemu. Smučilo mi se od toga. Sve ono što sam vjekovima gradio polako je počelo da se raspada.

Pomoću fariseja i književnika pokušavao sam da ga prevarim na razne načine. Postavljao sam mu na stotine zamki. Pokušao sam da ga prikažem kao onoga koji podiže narod protiv vlasti, kao onoga koji huli na Stvoritelja, pokušao sam da mu potkopam autoritet dovodeći u pitanje Njegovu vlast, predstavljao sam ga kao onoga koji radi protiv obreda i običaja, kao onoga koji želi da sruši hram. Naveo sam ga da plaća hramski porez kako bih ga obezvrijedio jer su proroci bili oslobođeni od toga.

Najviše od svega sam nastojao da ga obeshrabrim kako ne bi nastavio do kraja sa svojom službom. A nema većeg obeshrabrenja od toga kada vidiš da ono što radiš uvijek biva pogrešno protumačeno i obezvrijeđeno. Uspio sam da većina Njegovih čudesa bude protumačena kao moje djelo. Toliko sam uspio da zaslijepim ljude da su, zbog predrasuda o Mesiji koje sam im nametnuo, obezvrijedili sve što je On radio.

Ljudi su ipak istraživali da li je On Mesija, ali ovo što je činio nikako nisu mogli da uklope u ono što su očekivali. Oni su očekivali oslobođenje od Rimljana, a On im je nudio oslobođenje od grijeha. Oni su očekivali da će da kraljuju svim narodima, a On im je nudio Nebesko Kraljevstvo. Mesija je trebalo da se pojavio u Betlehemu, a oni su mislili da se pojavio u Nazaretu. Oni su očekivali cara, a dobili su slugu. Sva proročanstva koja su govorila o Njegovom prvom dolasku uspio sam u umovima ljudi potpuno da zamračim njihovim težnjama i željama da se oslobode Rimljana. Proročanstva o Njegovom drugom dolasku oni su primjenjivali na prvi dolazak. Ponosio sam se svojim uspjehom. Razočarenje u ljudima je raslo.

Bilo je vrijeme da djelujem posredstvom svog čovjeka – Jude.

Poglavlje 17.

JUDA

Pod izgovorom iskrenog učeništva, u Judi sam podstakao misli kako je Otkupitelj savršena ličnost pomoću koje bi Jevreji ostvarili ono što su odavno željeli. Dok je posmatrao Otkupiteljeva djela, pomogao sam mu da pripremi plan kojim bi Otkupitelja naveo da, zbog volje i potrebe naroda, učini ono što narod želi – da ga oslobodi od ropstva.

Jednom prilikom, dok je Otkupitelj hranio veliko mnoštvo ljudi, Judu sam ispunio mislima o tome kako Jevrejima, sa Otkupiteljem na svojoj strani, niko na ovom svijetu neće moći da se odupre. On gotovo ni iz čega može da nahrani cijelu vojsku. Sve ranjene vojnike On će da iscijeli, sve poginule vojnike On će da vaskrsne. Sve ojađene i demoralizovane vojnike On će da ohrabri. Juda je morao nešto da preduzme. Trebalo je Otkupitelja makar silom i protiv Njegove volje da kruniše za kralja. Ako bi to odbio, narod bi ga odbacio. A On ne želi da ga narod odbaci. Ionako se bori za njihovu naklonost. Otkupitelj jednostavno nije imao izbora. Morao je da pristane i da prihvati krunu. Svi bi to pozdravili. I neuki narod. I fariseji. I sveštenici. Koji bi čovjek odolio ovome? Ni jedan. Zamka je bila bukvalno savršena.

Juda je ubrzo organizovao da se Otkupitelj ustoliči za kralja. Narod je bio oduševljen. Svi su govorili da se ovako nešto na Zemlji nikada nije desilo. Jedino nisu razumjeli Otkupiteljevu skromnost. Odlučili su da djeluju. Bio sam blizu ostvarenja svog cilja. Ako prihvati kraljevanje, neće ga ubiti. Ako ga ne ubiju, On neće otkupiti čovjeka. Ako ne otkupi čovjeka, i On sam će pasti pod moju vlast. I cio univerzum biće MOJ.

Na moje zaprepašćenje, On je saznao šta ljudi smjeraju, iskrao

se iz mnoštva i otišao.

Moj bijes je postao bijes naroda. Moja frustracija je postala njihova. Moja mržnja je postala njihova. Ali bijes u meni ne umanjuje mogućnost rasuđivanja kao kod čovjeka. Naprotiv. Odmah sam Judi sugerisao da bi bilo najbolje kada bi Otkupitelja predao sveštenicima i narodnim starješinama jer će tada, kada bude sprečen da obavlja svoje djelo, morati da upotrijebi Svoju božansku silu da se oslobodi. Juda je počeo da planira kako to da izvede. Izdaja nije bila ono što je želio. On je samo želio da iskoristi Otkupitelja za dobrobit naroda. Makar i protiv Njegove volje. Takvim mislima sam mu ispunio um. Niko osim mene nije mogao da vidi dubinu onoga što je Otkupitelj radio. On je želio istinsku i pravu dobrobit ljudima – vječnost uz Stvoritelja. A ja sam ljudima izbrišao gotovo sve vezano za taj cilj, a kao najveći cilj sam im postavio zemaljsku dobrobit. U ovom slučaju, oslobođenje od Rimljana.

Juda će da ostvari moje planove. Znao sam to. Prekasno će shvatiti da je pogriješio.

Poglavlje 18.

SPOZNAJA O UNIŠTENJU

Veoma pažljivo sam slušao sve ono što je Otkupitelj iznosio ljudima kako bih to mogao da zloupotrijebim protiv Njega. I onda, u jednom trenutku obraćanja Svojim učenicima, saznao sam za sudbinu koju mi je Stvoritelj namijenio. On nije mislio samo da me progna ako Otkupitelj uspije u svom planu, nego da me uništi. U potpunosti. Zauvijek. Obuzeo me je užas. Do sada me je tješilo što jarac Azazel, na kojeg su simbolično stavljeni grijesi naroda, nije ubijen, već samo protjeran. Ali Stvoritelj nije namjeravao da grijeh ostavi nekažnjenim. Otkupitelj je trebalo da plati kaznu umjesto pokajanog čovjeka, ali ću ja morati da snosim posledice koje je trebalo da snosi onaj koji se pokajao. Sve mi je postalo jasno. Svaki čovjek kojeg sam uspio da odvojim od Stvoritelja sam će da snosi konačnu kaznu za sebe i svoje prestupe, dok ću za one koji su se pokajali posledice da snosim ja. Njihov grijeh je bačen na mene. Ja ću da ispaštam umjesto njih.

Ova spoznaja je samo pojačala moj bijes i moju mržnju prema Stvoritelju. I prema svim ljudima. I prema tebi. Moja osveta će biti strašna. Ja ću da budem uništen, ali ćete vi svi da patite. Strašno ćete da patite. Pošto nema drugog načina da Stvoritelju naudim osim posredstvom ljudi, možeš li da pretpostaviš ko će najviše da pati? Možeš li da pretpostaviš ko će najviše da osjeti moju mržnju i svu moju moć? Možeš li sada da razumiješ sa kojom predanošću radim na uništenju svakog čovjeka? Bez izuzetka!

Poglavlje 19.

PASIJA

Nisam razumio šta motiviše Otkupitelja da siđe sa nebeskog prestola i postane jedno od tih bića – čovjek. I ne samo to, u stanju je da dozvoli da ga Njegova sopstvena stvorenja ubiju?! A zbog čega? Da bi On platio kaznu za grijeh umjesto njih? Hiljadama godina nisam vjerovao u to, ali sada sam vidio da je On odista spreman da to uradi. Morao sam da ga spriječim.

Neumorno sam mu došaptavao da će Njegova smrt da bude uzaludna. Da se ne isplati umrijeti za čovjeka. Da je čovjek zaslužio da ostane pod mojom vlašću. Mnogim neuspjesima u Njegovom radu uvijek bih ga ponovo podsjećao na to. Mada ih je On hrabrio, tješio, liječio, podizao iz mrtvih, oni su ga sada mrzjeli. Tri i po godine je to neumorno činio, i šta je postigao? Imao je šaćicu od dvanaest jasnika koji su bili spremni da ga se odreknu i na najmanji znak nevolje. I njima samima je tri i po godine govorio, podučavao ih, živio sa njima dan i noć, a oni su mislili samo na jedno – ko će od njih da bude najveći u toj novouspostavljenoj vlasti nad Rimljanima?

Oni, ni uz sva Njegova objašnjenja, nisu shvatali da On prvi put na Zemlji treba da se pojavi baš ovako – kao sluga koji će da umre.

I šta je On imao posle tri i po godine? Ništa! Veliko ništa. Osim ako ne računamo tugu, jad i razočarenje. Niko ne može da nadvlada toliko obeshrabrenje. Moraće da odustane. Bio sam uvjeren u to.

Juda je sve pripremio. Za trideset srebrnjaka sveštenici su dobili obećanje da će on da im pomogne da uhvate Otkupitelja. Jevrejski praznik Pashe je došao. Tokom večere, Otkupitelj je

raskrinkao Judu tako da je samo ovaj znao o čemu se radi. Posle toga, Otkupitelj je sa nekim učenicima otišao u Getsimanski vrt. Tamo sam ga čekao JA. Do krajnjih granica sam upotrijebio svoju silu da mu slomim odlučnost i volju da nastavi sa svojim planom. Tijelo mu je jedva izdržalo taj pritisak. Odjednom sam shvatio da je potpuno sam. Njegov Otac više nije bio uz Njega? Šta se dogodilo? Posle trenutka zbunjenosti nastavio sam sa pritiskom na Njega. Ali odolijevao je. Prvi put sam u Njegovim očima vidio strah i neodlučnost. Još samo malo i uspjeću. Stvoritelj nije odgovarao na Njegove vapaje. Učenici koje je poveo da se mole sa Njim, spavali su. Bio je u potpunosti prepušten meni. Um sam mu ispunio najcrnijim mislima i strahovima. Krajnjim beznađem. Ništa nije uspijevalo. Mogao sam jednim prstom da ga zgnječim, ali mi je to bilo zabranjeno. Posle svega, iz Njega je bljesnula konačna odlučnost da nastavi do kraja. Nisam imao namjeru da odustanem. Sve je bilo na kocki. Ako je odolio psihičkom pritisku, neće odoljeti fizičkom. I mnogo snažniji od Njega su tu odustajali. I On će.

Ubrzo su stigli i sveštenici sa svojim ljudima, predvođeni Judom. Za Judu je ovo bio vrhunac. Kada je Otkupitelj spomenuo da može da prizove anđele u pomoć, Juda je vjerovao da će to i da učini. Oslobodiće se. Preuzeće vlast nad Izraelom. Povešće ih u pobjedu. Njemu, Judi, svi će da budu zahvalni. Ali Otkupitelj to nije učinio. Svezali su ga. Tukli. Vodili od jednog poglavara do drugog. I Juda je odjednom, prije nego svi ostali, shvatio je šta su značile riječi koje je Otkupitelj govorio o svom stradanju i smrti. Pa On neće da se oslobodi! On će da umre! A on – Juda – je kriv za to. Pošao je sveštenicima kako bi objavio da je Otkupitelj nevin. Ali bilo je kasno. Gotovo da je htio da se pokaje, ali zašto bih ja snosio njegovu kaznu? Uvjerio sam ga da je njegov grijeh toliki da za njega ne može da se pokaje i da mu je najbolje da se ubije. Poslušao me je.

Kada su Otkupitelja odveli pred Pilata, vidio sam da je ovaj

sklon da ga oslobodi. Izložio sam mu sve moguće političke probleme ako bi se usudio da oslobodi ovog čovjeka. Narod bi mogao da se pobuni, on bi mogao da bude kriv za nemire, vlast nad Judejom bi mu oduzeli, i ko zna šta bi se sa njim dogodilo. Dvoumio se. Osuditi nevinog i zadržati političku karijeru, ili ga osloboditi i oprostiti se sa svojim ambicijama. Nije dugo razmišljao. Kao što sam rekao, čovjek je u stanju da zbog moći uradi i najčudnije stvari. Otkupitelj je bio osuđen. Ali nisam mislio da to završim tek tako. Njegova smrt bi predstavljala moj poraz. On nije smio da umre. Odlučio sam samo da ga mučim do te mjere da uvidi besmisao onoga što želi da uradi – da želi da umre i da otkupi sopstvena stvorenja koja su u stanju da ga muče i ubiju. Podsticao sam mnoštvo da ga izvrgne najvećem mogućem poniženju. Ruganje, pljuvanje, udaranje, skidanje do gola, krunisanje trnjem, bičevanje. Čitavo vrijeme sam bio uz Njega i došaptavao mu: zar zbog tih ljudi želi da umre? Zar njih želi da otkupi? Neka odustane, neka se vrati svome Ocu.

Poshao sam prema mjestu gdje će ga razapeti. Ovaj način umiranja sam posebno osmislio da bi ljudi danima patili. Pribili bi ih na krst kroz ruke i kroz stopala. Koljena bi bila blago savijena. Višeći na klinom probodenim rukama, pritisak na pluća bio je toliki da bi počinjali da se guše. Tada bi se, uz veliki bol, oslanjali na probodene noge kako bi mogli da udahnu.

Bio je pribijen na krst. Podignut. Nisam se odvajao od Njega. Imao sam pred sobom nekoliko dana kako bih ga uvjerio da odustane. Niko ne može da izdrži te muke. I ljude sam podsticao da mu se rugaju. Dok je visio, želio sam da ga navedem da uzme umirujuće sredstvo koje bi mu zamaglilo um da bih lakše mogao da djelujem na Njega. Odbio je.

Odjednom, nebo se zamračilo. Nastala je grobna tišina. Zatim je nastupila panika. A On je bio sam. Jедини koji je bio uz Njega bio sam ja. Uvjeravao sam ga da, osim što ništa nije postigao kod

ljudi, i Otac je otišao od Njega. Shvatio sam da su u tim trenucima svi priznati grijesi cjelokupnog čovječanstva bili na Njemu. Ako i izdrži moj pritisak i fizičku patnju, neće izdržati razdvojenost od Oca. Odustaće, mislio sam, bar zbog toga.

Nekoliko sati posle toga se dogodilo nešto što nikako nije smjelo da se dogodi. On je umro. Ne postoje riječi koje bi opisale ono što sam tada osjećao. On nije smio da umre. Morao je da oduстане. Ali nije. Sva proročanstva i simboli o smrti Mesije, na koje su ukazivali obredi, tog dana su se ostvarili.

Moja sudbina je bila zapečaćena. Moj poraz je bio konačan. Jedina prilika koju sam imao je propala. Opovrgnuo je sve moje tvrdnje koje sam iznosio protiv Stvoritelja i Njegovog zakona.

Skinuli su ga sa krsta i sahranili. Govorio je da će da vaskrsne. Nisam se zanosio mišlju da mogu to da spriječim. Ali zbog lakovjernih sam morao da dam povod za novu laž. Laž o tome da On nije vaskrsao. Da su ga ukrali Njegovi učenici. Pored dobro uvježbanih rimskih ratnika. Naravno da su mnogi u to povjerovali.

Vaskrsao je. Objavio se ženama. Pojavio se među učenicima. Slušao sam ga šta im govori. On će da ostane sa njima do svršetka svijeta. Zar misli da će ta šaćica neobrazovanih jadnika moći bilo šta korisno da napravi? Pa manipulisao sam njima dok je On lično stajao pored njih. Kada ga ne budu vidjeli, to će da bude još lakše.

Proročanstva koja su bila do tada, ukazivala su na još dugi niz godina do Njegovog drugog dolaska. Morao sam da tražim nove načine da zadržim vlast na Zemlji.

Poglavlje 20.

APOSTOLI

Otkupitelj se vratio Ocu. Rekao je jedanaestorici da se ne udaljavaju iz Jerusalima. Proročanstva su govorila da će da prime potrebnu Silu za početak svog rada. On im je lično to obećao. Ali Stvoritelj ne daje svoju Silu ako za to nisu stvoreni preduslovi. Morao sam da ih razjedinem. Da ih učinim nesložnim. Njihov život da ispunim obavezama. Da ih zaokupim drugim životnim brigama. Progoniću ih pomoću ljudi koji su bili pod mojom vlašću. Bez sile odozgo biće potpuno bespomoćni. Odlučio sam da Otkupiteljovo djelo uništim u samom njegovom početku. Ipak, oduševljenje i iskustvo koje su imali bili su nepremostiva prepreka da učinim ono što sam namjeravao. Nisu se razdvajali. Neprekidno su ponavljali jedni drugima šta se događalo. Molili su se zajedno. Podupirali su jedni druge. Tumačili su i utvrđivali ono što im je Otkupitelj govorio posle svog vaskrsenja.

Deset dana posle odlaska Ocu, Otkupitelj je poslao Silu Svojim učenicima.

Do sada sam se tješio kako Otkupitelj nije ostavio značajniji trag na Zemlji svojim životom i radom. Bio sam, s obzirom na to, siguran da veći uspjeh neće imati ni Njegovi učenici. Ali kada su učenici, ispunjeni silom odozgo, izašli među mnoštvo naroda koji je već shvatao da je prevaren i da je Onaj koga su dali da ubiju bio stvarno Stvoritelj Sin – Mesija koga su čekali, nije trebalo mnogo da hiljade ljudi počne da se kaje i da se obraća Stvoritelju. Sa nevjericom sam gledao šta se događa. Na mojoj planeti ljudi ustaju protiv mene?

Kao i mnogo puta do tada poslužio sam se državnim i crkvenim vlastima da bih ostvario svoj cilj. Organizovao sam progon i

uništenje tog pokreta. Svako ko je bio vjeran Stvoritelju i ko je stao na Njegovu stranu bio je proglašen bezbožnikom i neprijateljem naroda. Ljudski um sam potpuno zamračio i oni su tada bili sposobni da druge ljude, koji, ustvari, nisu učinili nikakav prestup protiv zakona, zatvaraju i svirepo ubijaju. Organizovao sam javna kame-novanja, progone. Narod je bio u euforiji. Jedni su htjeli da slijede one koji su išli za Otkupiteljem, a drugi da ih unište. Izabrao sam veoma pobožnog Jevrejina kojeg sam u potpunosti nadahnuo i naveo ga da vjeruje kako je progonstvo i istrebljenje Otkupiteljevih sledbenika, ustvari, Stvoriteljeva volja. Mada je i veliki broj drugih ljudi prihvatio ovu moju sugestiju, on je to posebno predano i uspješno obavljao. Međutim, Otkupitelj je odlučio da baš njega, Saula iz Tarsa, odabere za dvanaestog apostola. Ukazao mu se, objavio i poslao ga učenicima. Oni su ga uputili u ono što je Otkupitelj činio i govorio, a sam Otkupitelj mu se objavljivao u vizijama i pripremao ga za službu. Znajući Saulove sposobnosti i predanost, odlučio sam da ga smaknem jer je mogao da mi bude prilična smetnja.

Veoma brzo, apostoli su organizovali zajednicu i pod Otkupiteljevim vođstvom brzo su se raširili po svim zemljama. Od šačice jadnika postali su dostojni protivnici. Jedino što sam mogao da čini-m bilo je da im zagorčavam život stavljajući im na put razne prepreke. Državne vlasti kao i fanatični formalni vjernici bili su oruđe kojim sam veoma uspješno sprečavao napredak njihovog djela. U očima tih ljudi Stvoriteljeve sledbenike sam učinio omraženom sektom, izvrtao sam njihova učenja, dodavao sam sve ono što bi ih učinilo odbojnim.

S druge strane, i same apostole sam mučio malodušnošću. Nisu mogli da shvate zašto nailaze na tolike prepreke nudeći svijetu nešto bolje od onoga što je imao. Neki od apostola su pisali poslanice i slali ih da bi hrabрили novoosnovane zajednice koje su morali da napuste jer su odlazili da osnivaju nove. Veoma pažljivo

sam proučavao to što su pisali i među samim vjernicima sam podizao one posredstvom kojih sam pogrešno tumačio riječi i poruke iz poslanica i tako sam razarao zajednicu iznutra. Morala je da propadne. Prije ili kasnije. Posebnu pažnju sam posvetio tome da same apostole likvidiram jer su oni bili živi svjedoci onoga što je Otkupitelj radio i govorio. Kao takvi su bili i najveći uzrok širenja te zajednice. I uspio sam. Jednog po jednog. Na veoma okrutne načine. Dok su umirali, bio sam pored njih i pitao ih gdje je sada njihov Otkupitelj, zašto ih ne spasi, ali to ih nije obeshrabrilo jer su oni znali da im je, ustvari, ovaj život priprema za bolji život – vječni. Umirali su sa radošću. Znao sam da i ovaj put moram da izvrsnem smisao onoga što je Otkupitelj učio. Ali za to je bilo potrebno vrijeme, a ja sam morao da djelujem odmah.

Ubijajući ih, oduzimao sam im priliku da žive, ali sam i sebi samom oduzimao priliku da ih zadobijem za sebe odvođeci ih u nevjeru ili fanatizam. Ipak, nije bilo drugog načina da zaustavim širenje istina koje su propovijedali.

Nastavio sam sa podsticanjem progonstva i neprijateljstva prema njima gdje god bi se pojavili. Morao sam da dozvolim da izgubim mali broj njih, makar i bili spašeni, kako bih spriječio da se to proširi na druge. Koliko god se trudio činilo se da su uvijek korak ispred mene, bez obzira što sam u potpunosti znao njihove planove. Mada sam u prvu zajednicu unio mnoge lažne doktrine, mada sam nastojao da zadržim stare zablude i da unesem besmislene obrede, zajednica je nastavila da raste. Za obraćene Jevreje sam imao jednu vrstu zabluda, a za obraćene ne-Jevreje drugu. Ali to je samo usporavalo rast zajednice. Nije ga sprečavalo.

Počeo sam da smišljam novu strategiju borbe protiv Stvoritelja. Borbe protiv onoga što je Otkupitelj napravio. Do sada sam uspio da ugušim sve Njegove pokušaje da proširi svijetom istine o sebi – uspjecu i sada.

Poglavlje 21.

POBJEDNIČKA STRATEGIJA

Posle smrti Otkupitelja, Jevreji su, po Danilovom proročanstvu, imali još tri i po godine da se pokaju i obrate Stvoritelju. Nisu to činili, bar ne kao narod. Izabrali su mene za svog gospodara. Odlučio sam da uništim i spomen na njih. Veoma brzo sam učinio da i sam Jerusalim bude razoren. Stvoritelj je uspio da sačuva samo svoje sledbenike koje je na vrijeme izveo iz Jerusalima nekoliko godina prije njegovog uništenja. Ostali su, zarativši međusobno, istrebljivali jedni druge sve do trenutka kada je došao Tit i razorio cio grad. Želio je samo da ih pokori ali da im sačuva hram i grad. Nije želio žrtve. Uspio sam toliko da razbuktam jevrejski nacionalni ponos da su svi njegovi naponi da privoli Jevreje na predaju, propali. Na kraju je Tit uspio da uđe u grad, a zbog bijesa rimskih vojnika i njihove mržnje prema Jevrejima, koji su tada živjeli u Jerusalimu, grad je bio spaljen i uništen. Hram isto tako.

Razgnevljen zbog uspjeha Otkupiteljovog djela, odlučio sam da svim silama pokušam da istrijem Njegove sledbenike. Cio tadašnji svijet je bio pod mojom vlašću. Rim i sva njegova vlast su se klanjali meni. Organizovao sam javna ubistva hrišćana kao zabavu. Hrišćane sam uspio da optužim kao državne neprijatelje i uzrok svega zlog što se događalo. Hvatali su ih, zatvarali i bacali u arene. Umirali su u mukama. Bacali su ih lavovima, pred naoružane gladijatore, spaljivali ih na lomačama, mučili ih i ubijali na najokrutnije načine. Ali oni su, kao i njihovi učitelji, umirali sa radošću. Čak i sa pjesmom. Međutim, umjesto da takvim postupanjem demoralisem i prestrašim ostale ljude, umjesto da odustanu od toga da slijede Otkupiteljevu nauku i žive po njoj, to kao da je bio dodatan podsticaj da se pridružuju zajednici. Hrišćanima. Tako

su ih nazvali.

Skrivajući se u katakombama pod zemljom, sastajući se tajno, zajednica je nezaustavljivo rasla. Mnogo brže nego što sam uspijevaio da ih uništim. Postojala je opasnost da ostali ljudi saznaju za moje postojanje pitajući se ko ima koristi od toga da nekog poštenog, poniznog, dobrog, skromnog i moralnog čovjeka bez ikakvog razloga ubije. Mogli bi da povežu sa mnom djelovanje ljudi koje sam na to podsticao. Želio sam i dalje da ostanem u sjenci. Morao sam da smislim nešto drugo. Djelotvornije.

I onda mi je sinula genijalna zamisao. Poznavajući Stvoritelja, znao sam šta On želi od svojih sledbenika. A znao sam i šta ne želi. Šta ga vrijeđa. Znao sam i pod kojim uslovima On ni na koji način ne može da spasi ljude iako su uvjereni da mu služe.

U istinu, koju je ostavio svojim sledbenicima, odlučio sam da ubacim malo zablude. Ne puno, da zabluda ne bi bila tako očigledna. Ne odjednom, da je ne bi ni vodeći ljudi zajednice primijetili.

Stvoritelj je svom narodu u staro vrijeme zabranio da slijede vjerske običaje ostalih ljudi. U svom savršenom planu On nije želio da dopusti da čovjek unosi promjene ili da određuje pravila po kojima će da se obraća ili da služi Stvoritelju. Znao je da ja stojim iza svega toga ili da bih prije ili kasnije uspio da iskoristim taj nedostatak u službi i pridobijem ljude na svoju stranu. Osmislio sam savršen plan kako da religiju starog Rima sjedinim sa hrišćanstvom. Pričekao sam dvestotinjak godina. Za to vrijeme nisam mirovao. Unosio sam sve više problema, zabluda i predrasuda među hrišćane kako bih svoj plan uspješno ostvario.

Dolaskom Konstantina na vlast iskoristio sam ga da bih konačno ostvario svoj plan. Uvjerio sam ga da bi zbog političkih interesa najbolje bilo da cijela država ima jednu religiju. Hrišćanstvo. Pošto je imao prilično nejasnu predstavu o hrišćanstvu i njegovom smislu, on je naredio da se sva njegova vojska krsti i da svi postanu

hrišćani. Pošto je mitraizam – obožavanje Sunca – već vjekovima bila glavna religija u Rimu, sugerisao sam mu da, zbog manjeg otpora svojih ljudi, mitraistička božanstva preimenuje u hrišćanske apostole i nazove ih svecima, a mitraističke običaje u hrišćanske. Svi će da budu zadovoljni time. Naravno, sve je to bilo veoma subtilno obavijeno tako da je nalazilo svoje prividno opravdanje u Otkupiteljevoj nauci. Moram li da kažem da je moja zamisao bila toliko lukava i snažna da se održala do danas?

Da li si i ti dio nje?

Zamisao je bila apsolutno savršena. Svi ljudi su upali u moju zamku. Gotovo svi. Ostao je veoma mali broj onih koji nisu bili zavedeni tim mojim činom. Moj uspjeh je bio nemjerljiv. Ubijajući hrišćane fizički, samo sam im činio uslugu. Oni bi ostajali vjerni do smrti i time bi zadobili ono što im je Otkupitelj i omogućio. Vaskrsenje i vječni život.

Ali unoseći zabludu u istinu postizao sam pravu pobjedu. Postizao sam njihovu vječnu propast, a da oni to nisu ni znali. Nastavljali su da žive. Ostajali su religiozni. Molili su se Stvoritelju, ali na moj način. Uvodio sam postupno sve ono što je Stvoritelj zabranio. Paganske običaje. Kipove. Slike. Čak sam uspio da promijenim i sedmični praznik – praznični dan koji je ukazivao na Stvoritelja. Uspio sam hrišćanski dan praznovanja i odmora, koji je bio isti kao i jevrejski, da prebacim na prvi dan u sedmici. Tadašnjim hrišćanima ta zapovijest je došla kao olakšanje jer su ih zbog te sličnosti poistovjećivali i proganjali zajedno sa Jevrejima.

Svetkovinu u čast rađanja Sunca preimenuvao sam u dan Otkupiteljevog rođenja. Isto sam napravio i sa proljećnom paganskom svetkovinom promijenivši joj namjenu u proslavu Otkupiteljevog vaskrsenja. Preko običaja i praznika koje sam uspostavio, ljudi su se klanjali Stvoritelju. Bar su bili u takvom uvjerenju. Udaljivši ih na taj način od istine, ostali su bez mogućnosti da postignu ono što je Stvoritelj za njih želio. Nisam nailazio ni na

kakav otpor. Ljudi su bili izgubljeni za vječnost, a ja nisam morao da se trudim da ih proganjam i ubijam. Kao što sam rekao – genijalan plan!

U to vrijeme sam pokušao da ostvarim još jedan plan koji mi nije uspio u potpunosti. Pošto je Stvoritelj tada pokrenuo ljude da izvrše odabir spisa koji će da uđu u biblijski kanon, ja sam pokušao da ih nadahnem i da im sugerišem da u njega uvrste što više spisa koji su bili čiste izmišljotine. Ali Stvoritelj mi nije dozvolio da tu svoju zamisao ostvarim. Mogao sam jedino da počnem da smišljam na koji način da obezvrijedim te spise. Ne pretjerano inovativno, ali veoma korisno se pokazalo širenje sumnje u vjerodostojnost Biblije, zbog toga što su je pisali ljudi i zbog toga što su ljudi odlučivali koja će knjiga da uđe u biblijski kanon, a koja neće.

Na moju sreću, malo ljudi razmišlja o tome kada se suoče sa takvim komentaram. On im izgleda neoboriv. Niko se ne pita zašto bi čovjek izabrao i uvrstio u biblijski kanon one spise kojih neće da se pridržava, one spise koji će da ga osuđuju, one spise zbog kojih će da strahuju da ne dođu u ruke pogrešnim ljudima. Niko se ne pita zašto onda nisu izabrali spise koji će da odgovaraju njihovim stavovima i to onda svesrdno preporučili narodu i na taj način osigurali potpunu vlast nad umom ljudi u vjekovima koja će da dođu. Niko ne razmišlja da bi na taj način bilo riješeno pitanje vjerskih sukoba, progonstava, praznovjerja... Ljudi bi vjerovali upravo ono što oni žele. Upravo ono što JA želim.

Ljudska površnost i spremnost da prihvate nešto bez prethodnog razmišljanja i provjere oduvijek mi je bila jedna od najdražih ljudskih osobina.

I kod tebe mi se to sviđa.

Poglavlje 22.

SREDNJI VIJEK

Rimsko carstvo se, prema proročanstvu, raspalo. Pod naletom varvarskih plemena ono je u potpunosti rasformirano. Namjeravao sam da crkvi, koja je tada već imala razvodnjenu istinu, dam i državnu vlast. Tada bih mogao u potpunosti da se obračunam sa malim brojem onih koji nisu prihvatili zablude što sam unio u crkvu. U sledećim generacijama crkva je prestala da bude ono što je Stvoritelj želio, a postala je ono što sam ja želio. Ali morao sam prije toga da se pobrinem da crkva, čije sam sjedište premjestio u Rim, bude odsiječena od Istoka. Nisam htio da ostavim ni najmanju mogućnost da se hrišćanstvo, pa makar i razvodnjeno, proširi i na Istok.

Narodi Bliskog Istoka su bili prilično razjedinjeni, pa sam, znajući njihov mentalitet, koji sam oblikovao tokom vjekova, u skladu sa tim za njih osmislio posebnu religiju. Naravno, nesnošljivu prema hrišćanstvu i Jevrejima. Veoma brzo sam uspio da ih reorganizujem i putem njih ovo novo vjerovanje da proširim od krajnjeg Zapada pa sve do Indije.

Crkvi u Rimu sam dao religijsku i državnu vlast i moć koja ide uz to. Ubrzo je postala sušta suprotnost onome što je Stvoritelj želio da bude. Zbog autoriteta koji je imala i lažnih dekreta koje sam joj sugerisao da izda, kako bi potvrdila svoju vlast i nad crkvom i nad državom, imala je veliki uticaj u cijelom tada poznatom svijetu. Svi su priznavali njen autoritet i vjerovanja koja sam posredstvom njih širio. Moja pobjeda je bila gotovo potpuna.

Ipak, ovakvoj crkvi, koja se uzdigla u moći i sili, nedostajala je sposobnost da na djelotvoran način spriječi širenje prave istine. Pošto sam ja posredstvom nje organizovao nova progonstva onih

koji su se protivili crkvenom učenju, pravi Otkupiteljevi sledbenici su mogli da propovijedaju istinu i da je podučavaju jedino u tajnosti. Pristalice Božje istine živjeli su u krajnjoj bijedi, pa su samo na tom nivou i mogli da šire istine o Stvoritelju koje sam ja želio da sakrijem. Naravno, doskočio sam i tome. Pod izgovorom obnove u crkvi, podstaknuo sam ljude da pod crkvenim okriljem osnivaju različite redove siromašnog sveštenstva i da se sa onima koji su propovijedali pravu istinu obračunaju i na tom nivou.

Crkvu sam unizio do te mjere da je u Stvoriteljevo ime vršila najsramotnije ratove i istrebljenja. U Njegovo ime sam organizovao krstaške ratove i na taj način sam produbljivao jaz između Istoka i Zapada. Između ljudi i crkve uopšte. Između čovjeka i Stvoritelja. Mnogi su, zbog ogorčenosti onim što je crkva bila u stanju da uradi, prestajali da vjeruju da Stvoritelj uopšte postoji. Njima sam predstavljao crkvena učenja kao vještu, i od ljudi smišljenu, tvorevinu. Mom uticaju je tako postao izložen svaki čovjek. Želio on da bude vjernik ili ne.

Oduzevši narodu spise koje je Stvoritelj želio da im objavi, bio sam u mogućnosti da širim predrasude i zablude najrazličitijih vrsta. Uz već spomenuta prihvatanja paganskih običaja dodao sam još mnoštvo drugih zabluda i neistina – okrutni Stvoritelj koji kažnjava, Stvoritelj koga je potrebno umilostiviti, opravdanje djelima, plaćanje da bi se dobilo oprostjenje, zagrobni život, molitva za mrtve, ljudski posrednici pred Stvoriteljem – sveci, obožavanje Otkupiteljeve majke. Obrede koje je sam Otkupitelj uspostavio uspio sam neprimjetno da promijenim kako bi izgubili svoju pravu simboliku. Sve su to zablude koje sam uspio da unesem u crkvu i čvrsto ih ukorijenim, pa čak i prividno da ih dokažem pomoću ostalih djelova Stvoriteljevih spisa kako bi bile što vjerodostojnije. Pošto sam oko Stvoriteljevih spisa uspio da stvorim predrasudu da ispravno mogu da ih tumače samo za to ovlašćeni ljudi – poglavari crkve, nije bio problem da održim te zablude sve do danas.

Osim što sam čitavo vrijeme Stvoriteljeve spise uspio da držim podalje od ljudi, običan narod sam u to vrijeme uspio da držim nepismenim dok su oni koji su znali da čitaju i pišu, uglavnom bili pod mojim uticajem. Usmena predaja, kao i mali broj spisa koji su Stvoriteljevi sledbenici pomno čuvali i uz pomoć pismenih vjernika prepisivali, bili su gotovo beznačajni pokušaji da se istina o Stvoritelju i Otkupitelju održi. Bilo je trenutaka kada sam mislio da je sve konačno gotovo, ali je uvijek nekolicina njih nalazila načina da istinu održi nepromijenjenom. Pošto je svjetlost Stvoriteljeve istine tinjala sve slabije i slabije, sa nestrpljenjem sam čekao trenutak kada će u potpunosti da se ugasi.

Ali moje čekanje ne znači i neaktivnost. Pošto su Stvoriteljevi sledbenici živjeli u lošim životnim uslovima, shvatio sam da su takve okolnosti savršene da bi ih istrijebio na način na koji nisu računali i pomoću neprijatelja od kojeg nisu mogli da se sakriju. Novo, moćno i podmuklo oružje zvalo se – crna kuga. Na sve načine sam tu smrtonosnu bolest pokušao da dovedem do njih, ali Stvoritelj nije dozvoljavao da oni budu u potpunosti istrijebljeni. Mada je gotovo trećinu stanovništva poharala kuga, nisam uspio da uništim taj mali broj sledbenika istine ni na taj način.

Na moje iznenađenje, Stvoritelj se uskoro poslužio iskrenošću jednog rimskog sveštenika koji je proučavao Njegove spise kako bi pokrenuo novi talas širenja istine. Mom bijesu nije bilo kraja. Gotovo pred samim uništenjem i nestankom Njegovih sledbenika, Stvoritelj je želio da uz pomoć autoriteta koji sam ja uspostavio širi svoju istinu. Martin Luter je ustao protiv učenja sopstvene crkve. Otkrio je ono što sam ja veoma pažljivo skrivao. Istinu o opravdanju vjerom. Njome je raskrinkana zabluda o okrutnom Bogu i prikazana je istina o Otkupitelju koji sam plaća kaznu za grijeh. Počeo je da prevodi Stvoriteljeve spise na narodni jezik. Želio je da ih učini dostupnim svima. To sam morao da spriječim. Želio sam da ih uništim, ali Stvoritelj to nije dozvoljavao. Nalazio je uvijek nove

puteve da Njegova istina dođe do naroda. Uskoro su se u raznim djelovima Evrope podizali brojni pokreti. Uz pomoć moje crkve pokrenuo sam rat protiv svih onih koji su učili drugačije. Morao sam da počnem ispočetka.

Uz pomoć inkvizicije, koja je tada već bila uspostavljena, uspio sam da uništim veliki broj onih koji su se usudili da stanu na stranu reformatora, ali moć koju sam imao posredstvom svoje crkve nije bila dovoljna da u potpunosti zaustavi širenje istine, mada sam protiv nekih organizovao pravi krstaški rat.

Ubrzo je otkrivena nova zemlja. Amerika. Jedan broj Stvoriteljevih sledbenika je odlučio da se odseli, i da tamo, bez ometanja i u potpunoj slobodi, propovijeda istine o Stvoritelju.

Vrijeme mi je isticalo, a istina je počela ponovo da se širi. Počeo sam da uviđam da neću moći da zaustavim njeno širenje i da ću sve svoje napore morati da uložim u jedno. U nove zablude. U zamračivanju pravih istina. U pogrešna tumačenja već postojećih.

Pošto je Stvoritelj vodio ljude da umnožavaju Njegovu riječ, mnogi ljudi su dolazili do nje i razotkrivali zablude koje sam održavao preko hiljadu godina. U novoj zemlji su pokušali da stvore potpuno drugačiji društveni poredak od onoga koji je vladao na starom kontinentu. Nisam se brinuo. Kakva god vlast bila, čovjek će uvijek željeti moć i gledaće svoj sopstveni interes. Jer ga JA podupirem u tome.

Poglavlje 23.

OSTATAK

Stvoritelj je u sledećih tristotinjak godina omogućio da nova svjetlost sve više obasjava do tada zaboravljene biblijske istine. Došlo je vrijeme da počnem da koristim zablude drugačije vrste. Nije bilo proučavanja Biblije gdje ja ili moji saradnici nismo bili prisutni kako bi zablude, koje sam do tada unio, u što većoj mjeri ostale prisutne i kako bih unio nove. Pošto su neki dolazili do novih spoznaja, željeli su da ih unesu u već postojeće zajednice. Uspio sam da spriječim do tada iskrene vjernike da ne prihvate nove spoznaje, već sam ih uvjerio da ostanu pri onome što im je do tada bilo poznato. Oni koji su imali veću spoznaju morali su da se odvajaju od ovih kako bi mogli nove istine da utkaju u svoja vjerovanja. Bio sam zadovoljan postignutim. Na najbolji mogući način sam uspio da razjedinim one koji su imali Stvoriteljeve spise u rukama i osnujem desetine međusobno sličnih, pa ipak potpuno netolerantnih zajednica. Prenaglašavao sam novootkrivene istine kao najvažnije od svega do tada otkrivenog kako bih stvorio neravnotežu u vjerovanju i sprovođenju onoga što je Stvoritelj želio – ujedinjenja ljudi u istini. Jedne sam upropašćavao time što sam ih sprečavao da prihvate nove Stvoriteljeve istine, a druge sam upropašćavao time što su se, zbog prihvatanja novih istina, uzdizali u odnosu na ostale i postajali duhovno oholi. Da, zvuči protivrečno, ali ja mogu da učinim da vjernik živi u uvjerenju da je najveći Stvoriteljev poštovatelj, a da, u isto vrijeme, bude ohol i nesnošljiv prema drugima.

Jedna po jedna, istine su otkrivene. Bila je razotkrivena i zabluda o stanju mrtvih koju sam tako uspješno koristio. Uz sve do tada otkrivene istine nova svjetlost je bila bačena i na Otkupiteljev drugi dolazak. U skladu sa tim je otkrivena i istina o konačnom

sudu.

Ponovo je otkrivena i istina o Stvoriteljevom nepromjenljivoj zakonu. Deset zapovjesta su bile naglašene kao osnovno moralno mjerilo. Tadašnjem svijetu takve istine nisu ni najmanje odgovarale jer su se sukobile sa svim onim predrasudama koje sam tokom vjekova utkao u čovjeka, sa potrebom za vidljivim božanstvom, sa opšteprihvaćenim danom praznovanja, sa požudom, lakomošću, sebičnošću, nasiljem, sa beskrajnim recitovanim molitvama, sa potrebama za ljudskim posrednicima...

Razotkriveno je i moje djelo. Kako kroz istinu o mom porijeklu i svemu onome što sam do tada radio, tako i kroz pogubne zablude koje sam uspješno proširio pomoću moje crkve. Bio sam razotkriven. Sve je to doprlo do mnogih ljudi. Bio sam omalovažen, prikazan kao zlikovac, kao uzrok svega zlog što se ikada zbilo u univerzumu. Morao sam svoje djelo što pažljivije da sakrijem i da skrenem pažnju ljudi na nešto drugo.

Ako je Stvoritelj mislio da će, razotkrivši me, da umanjiti moje djelovanje i da će propovijedanje Njegove istine da dođe do svakoga, gadno se prevario. Imao sam još mnogo toga što sam pripremio kako bih čovjeka u potpunosti odvojio od Stvoritelja.

Kako će istina o Stvoritelju moći da doprije do ljudi ako im kažem da Stvoritelj ne postoji? Ako im kažem da svijet nije stvoren, već da je nastao – SLUČAJNO?

I ako još, u prilog tome, iznesem dokaze? Naučne...?

Poglavlje 24.

TEORIJA EVOLUCIJE

Ljudi su hiljadama godina živjeli na Zemlji bez nekog posebnog napretka. Vidio sam da Stvoritelj namjerava da promijeni takvo stanje. Nadahnjivao je razne ljude da bi došli do novih spoznaja o univerzumu, o prirodi, pomoću hemije, biologije, fizike i ostalih nauka. Međutim, ništa Stvoritelj ne može da upotrijebi, a da ja to ne bih mogao da zloupotrijebim. Paralelno sa otkrivanjem istina o Onome koji je sve ovo stvorio i o Onome koji će da sudi svijetu, morao sam da unesem i suprotnu doktrinu kako bih bacio što veću sjenku na to što je Stvoritelj želio da se o Njemu govori. Kroz cijelu Bibliju ljudi su bili upućivani da se poklone Onome koji je stvorio nebo i zemlju.

Pošto su ljudsko znanje i različite nauke uzimale sve više maha, iskoristio sam to da bih u potpunosti, kroz veoma ubjedljive, prividno istinite komentare, zaveo sve one koji su se smatrali mudrim i obrazovanim. To je bilo od posebnog značaja jer je takav sloj ljudi imao najveći uticaj na društvo.

Ubrzo sam posredstvom mladog učenika medicine i teologije uspio da postavim temelje današnjoj teoriji evolucije. Zbog predrasuda koje su imali prema crkvi, zbog onoga što je u Srednjem vijeku radila, ljudi su izgubili vjeru i u samog Stvoritelja jer su Njega poistovjećivali sa crkvom. Baš kao što sam htio. U takvim okolnostima nije bilo teško da ljudima serviram novu – bolju teoriju o postanku svijeta i teoriju o nepostojanju Stvoritelja. Rasplamsavao sam maštu ljudi koji su počinjali da istražuju tu teoriju. Moju teoriju. Poznavajući beskraj ljudske gluposti i lakomislenosti, nisam morao previše ni da se trudim da sve nedostatke u teoriji ispunjavam dokazima kojih ionako nije bilo. Bitno je bilo da imaju osnovu

kako bi se suprotstavljali onima koji su tvrdili da postoji Stvoritelj koji je sve stvorio svojom riječju.

Odjednom, ljudi su počeli da žive u uvjerenju da je sve ovo posledica pukog slučaja, kako nikada nikome neće morati da odgovaraju, kako im je jedini cilj ovog prolaznog života, ustvari, da u gode sebi, kako nije važno šta rade jer će i onako svi da umru u jednom normalnom, prirodnom, ničim kontrolisanom ciklusu. I dok ih je sa jedne strane ispunjavao osjećaj beznađa, sa druge strane je nadjačala svijest o slobodi.

Teoriji evolucije sam morao da dam i njen početak, pa sam, opet se oslanjajući na ljudsku lakomislenost, osmislio i teoriju velikog praska. I, eto, ti sada vjeruješ da je nešto negdje eksplodiralo, i da se od te nekontrolisane eksplozije tokom milijardi i milijardi godina nešto tamo zgusnulo zbog određenih prirodnih sila i tako su nastale planete. Pa onda opet tokom milijardi i milijardi godina su se, sami od sebe, stekli uslovi u kojima je mogao da se pojavi život. Ni iz čega.

Posebno sam ponosan na ovo naukovanje jer ljudska glupost tu dolazi do najvišeg izražaja, tim prije što su ovu teoriju prihvatili najučeniji ljudi. Dakle, čovjek je povjerovao da nešto tako složeno i neobjašnjivo, što niko od ljudi, pa čak ni ja, ni pod kojim kontrolisanim uslovima ne može da napravi – život – može da nastane slučajno. Pošto su se otkrivali novi nalazi fosilnih ostataka, mogao sam da nadograđujem svoju teoriju kako bi izgledala što uvjerljivije. Želeći da čovjeka još više ponizim, a Stvoritelja još više da omalovažim, sugerisao sam čovjeku da, grubo rečeno, njegovo porijeklo potiče od majmuna. To što je čovjek danas tako blizak majmunu, stvar je njegove degradacije koju sam tokom vjekova uspio da postignem, a ne njegovog razvoja. I to je jedino što mutacijama, uzrokovanim raznim životnim uslovima i navikama, mogu da postignem. Propadanje. A ne napredak i razvoj.

Možeš li da vjeruješ da sam tako nešto šuplje, kao što je teorija

evolucije, mogao da održim do danas? Tajna tolikog opstanka teorije evolucije ne leži u njenoj neoborivosti. Sama po sebi, ona nema toliku moć. Njena moć se nalazi u čovjekovoj želji za slobodom koju sam uspio da usadim u njega. U želji da nikome ne mora da odgovara za ono što radi. Zbog toga će on da prihvati i najluđe teorije.

Da bi ono što je bilo dokaz u prilog stvaranju imalo svoj smisao i u teoriji evolucije, morao sam da osmišljam teorije suprotne stvaranju na svim područjima. Tako sam, na primjer, nestanak dinosaurus, od kojih je većina bila uništena potopom, pripisao padu asteroida i ledenom dobu. Prirodnoj i slučajnoj katastrofi. A, ustvari, mnogi od njih su bili spašeni sa Nojem u barci i još dugo vremena su živjeli među ljudima dok, zbog pogoršanih uslova na Zemlji, nisu izumrli. Otuda u svakoj kulturi, bez obzira na dio zemljine kugle, postoje i legende o zmajevima. Na sreću, veoma malo njih to povezuje sa dinosaurima.

Pronalazak fosilnih ostataka životinja i biljaka na Antarktiku objasnio sam teorijom u razdjeljivanju kontinenata tokom miliona godina, dok sam istinu o vodenom omotaču Zemlje učinio toliko nevjerovatnom da niko u to ne može da povjeruje. A tako je bilo. Zbog uticaja vodenog omotača, to jest zbog uticaja staklene bašte, naša planeta je imala jednaku klimu na svim meridijanima, pogodnu za najbujniji život najrazličitijih vrsta. Otud život na Antarktiku. Postoji još mnoštvo ovakvih primjera koje sam objasnio na svoj način.

Mada je sama teorija prilično šuplja i povezana mnoštvom pretpostavki umjesto dokazima, mada su brojni vjerni ljudi i zagovornici stvaranja ukazivali na nedostatke i nelogičnosti, prividni dokazi su bili ti koji su imali veći uticaj na ljude. I dok sam naučnike nadahnjivao da iznose nove nedokazive teorije, u isto vrijeme sam podsticao ljude da na vjeru i istine koje je Stvoritelj želio da objavi gledaju sa prezirom jer sam to predstavio kao nešto što

ograničava beskrajnu ljudsku slobodu.

Teorijom evolucije sam postavio veoma duboku predrasudu. Svaki novi pronalazak pokušava da se uklopi u već postojeću teoriju. Ako to nije moguće, odbacuje se kao takav – jer su ljudi duboko uvjereni da je jedini mogući odgovor na pitanje o nastanku svijeta i života na Zemlji – evolucija putem prirodnog odabiranja. Na taj način, mnogi dokazi u prilog stvaranju postaju zaboravljeni i obezvrijeđeni. Uzimaju se samo oni koji mogu da se uklupe u već postojeću teoriju evolucije.

Vrhunac mog uspjeha teorijom evolucije jeste taj što sam prvih jedanaest poglavlja Biblije uspio da proglasim izmišljenim i nevjerodostojnim – i to od strane ljudi koji za sebe tvrde da vjeruju u Stvoritelja. Ali i to je dio mog plana. Jedne sam čak uvjerio da se sam Stvoritelj služio evolucijom.

Ako bih moć Stvoritelja uspio da obezvrijedim i u krugovima vjernika, slika o Njemu bi zauvijek bila uništena. Nikada više ljudi ne bi mogli da se povežu sa Stvoriteljem onako kako bi On to želio jer bi imali potpuno pogrešnu sliku o Njemu.

Teorija evolucije mi je otvorila vrata mnogim drugim zabudama. Njome je postojanje Stvoritelja postalo besmisleno. Bez postojanja Stvoritelja više ne vrijede ni moralna mjerila koja se iznose u Njegovo ime. Spisi pomoću kojih On namjerava da se objavi ljudima takođe ostaju bez smisla. Ljudi se okreću sebi samima. Okreću se meni.

Uspio sam da učinim da sve ono što čovjek svojim bijednim umom ne može da objasni ili shvati, odbaci kao nemoguće. Danas će najveći naučnici gorkljivo da zagovaraju nepostojanje Stvoritelja uprkos tome što su i sami svjesni da čovjek tako malo učestvuje u kontaktu sa onim što je On stvorio i da ima toliko toga što je ljudskom umu ovog trenutka neistraživo i neshvatljivo. Od silnog spektra boja, čovjeku je vidljiv samo mali dio. Od silnog spektra zvukova i zračenja, velikih prostora i atomskih čestica, čovjek

uspijeva da doživi tek beznačajan dio. Razlog tome je upravo degradacija ljudske vrste i odvojenost od Stvoritelja zbog grijeha, za šta sam upravo ja zaslužan. Ali naučnici valjda znaju. I znaju puno toga što iz vaše „žablje“ perspektive uopšte može da se sazna. A vjeruj mi... to je odista malo.

Stvoritelj je opet počeo da gubi bitku za čovjeka. Sve više ljudi je postajalo pobornicima evolucije i time su se direktno odricali Stvoritelja. Plan koji sam ostvario bio je savršen. Iznio sam pogrešnu teoriju i poslužio sam se različitim granama nauke da bih toj teoriji dao potporu. Sama teorija nikada nije, i naravno neće, postati nauka, ali tragovi stvarnih nauka u ljudskim umovima tu moju izmišljotinu čine naukom – nečim što naizgled može da se dokaže – a zapravo ne može. Savršeno, zar ne?

Još uvijek misliš da si pametan i da sam odlučuješ šta ćeš da radiš i u šta ćeš da vjeruješ? Jesi li i ti u grupi ljudi koje sam na ovaj način uspješno udaljio od Stvoritelja? Jesi, zar ne? Ne brini se, pronaći ćeš se u jednoj od stotina zabluda koje sam raširio sa istim ciljem. I ti si moja žrtva, samo to još nisi shvatio. Ali shvatićeš.

Hoćeš li moći da se vratiš Stvoritelju? Naravno da nećeš. Ne zbog toga što te On ne želi, već zbog toga što ću ja da te uvjerim da ti to ne želiš.

Poglavlje 25.

NOVO DOBA

Prorečeno umnožavanje znanja je već uzelo maha. Kako u područjima istina o Stvoritelju, tako i u svim ostalim područjima ljudi su dolazili do novih otkrića. Štamparska mašina, parna mašina, vozila različitih vrsta, uređaji za komunikaciju, električna energija... Mada je sve to veoma doprinijelo širenju istine o Stvoritelju, takvo stanje je išlo i meni u korist.

Širenje istine nisam mogao da zaustavim. Zbog toga sam uložio poseban trud da bih je na različite načine usporio. Ljude sam morao da zaokupljam drugim stvarima kako ne bi mogli da posvećuju dovoljno vremena da se upoznaju sa Stvoriteljevim planovima. Osnivao sam različite i međusobno netolerantne ideologije kao što su nacizam i komunizam. Kada su se one već dovoljno razvile, iskoristio sam pomenuti napredak u ljudskom znanju kako bih čovjeka podstakao da sve svoje stečeno znanje upotrijebi kako bi svoju ideologiju učinio nadmoćnom. Znanje je korišćeno za proizvodnju novih oružja svih vrsta. Bio sam ponosan na svoj uspjeh. I dok je nekada moralo da prođe poprilično vremena da se određeni broj ljudi uništi, sada sam nadahnjivao čovjeka da osmisli mnogo djelotvornije načine uništenja samog sebe. Nova vatrena oružja. Hemijska. Biološka. Izazivao sam ratove zbog raznih pobuda. Nije bilo bitno zbog čega. Bilo je bitno da se ljudi uništavaju.

Ljudske osobine kao što su ponos, oholost i sebičnost veoma sam lako koristio da bih ostvarivao svoje ciljeve. Ideološka previranja, kao i ratno stanje bili su savršeni uslovi za sprečavanje širenja istine.

Ali nisam se zaustavio samo na tome. Područje mog djelovanja nema granica. Ja djelujem na svim područjima. Moja crkva,

posredstvom koje sam djelovao u Srednjem vijeku, gotovo da je izgubila vlast i autoritet. Morao sam to da povratim. Zato sam pričekao skoro sto pedeset godina da bi izbljedila sjećanja na ono što je radila u Srednjem vijeku. Uskoro joj je vraćena vlast, a narod koji je bio pod mojim uticajem, pošto su bili daleko od istine o Stvoritelju, veoma je lako prihvatio ono što sam im nametnuo. Moja crkva je ponovo postala autoritet. I to najveći. Bilo je potrebno samo malo da se zaogrne novim plaštom, dok sam joj ulogu ostavio potpuno istom – uz dio istine i mnoštvo zabluda – kako bih ljude, koji bi željeli da budu vjerni Stvoritelju, što više udaljio od Njega.

Pomoću nje i njenog autoriteta morao sam da osporavam sve one istine koje su bile otkrivene. Mada su mnogi koji su čitali Bibliju ukazivali na razlike i neistine koje sam posredstvom svoje crkve širio, ja sam sve to opovrgavao time što sam uvjerio ljude da moja crkva ima pravo da mijenja sve što poželi jer je tu vlast dobila od samog Stvoritelja, pošto je ona jedini zakoniti nasljednik na Zemlji. A to sve sam potvrđivao samom Biblijom. Kako sam uspio u tome? Niko na svijetu ne poznaje Bibliju bolje od mene. I niko ne može uvjerljivije da je zloupotrijebi protiv samog čovjeka. Samo će pažljivi čitaoci i istraživači moći da primijete granicu između spasonosne istine i pogubne zablude. Na sreću, takvih je veoma malo. Čak i među samim Stvoriteljevim narodom.

Pobjedom komunizma u mnogim zemljama, u ljudima sam uspio da zadovoljim onu unutrašnju potrebu za jednakošću, dok sam u isto vrijeme uspio Stvoritelja da isključim iz njihovog života. Životni stil koji sam tada nametnuo je vjernost Stvoritelju predstavljao skoro kao protivdržavni čin. U kapitalističkim zemljama morao sam da razvijam potpuno drugačije trendove.

Najjednostavniji, a najučinkovitiji svakako je bio materijalizam. To je nešto što sam uspio da održim do danas.

Međutim, istina, podstaknuta Stvoriteljevom silom i ljudima

koji nisu dali da se zavedu i da se odvoje od Njegove riječi, nezadrživo se širila. Ljudi koji su ispravno shvatili životne vrijednosti nisu žalili trud i odricanje od svega onoga što je ovaj život, naizgled, činio lijepim, kako bi istine o Stvoritelju i Otkupitelju prenijeli što većem broju ljudi. Zbog novog društvenog uređenja nisam mogao da pokrenem otvoren rat protiv njih, ali sam u ljudima koji su bili pod mojom kontrolom stvorio veliku odbojnost prema svemu što se kosilo sa onim što su do tada znali o Stvoritelju. Pošto sam uz sebe uvijek – baš uvijek – imao većinu, širenje istine bilo je veoma otežano.

Jedna od mojih najboljih predrasuda jeste ona da je većina uvijek u pravu i da je nešto što već dugo postoji – ispravno. Zbog te predrasude su ljudi u stanju i da gledaju istini u lice, a da opet ostanu u svojoj zabludi. A na ovoj Zemlji većina, bar što se istine o Stvoritelju tiče, nikada nije bila u pravu. I neće.

Poglavlje 26.

ZABUNA

Svaki kutak ove planete je ispunjen jednim od mnogih načina da čovjeka upropastim. Držanje ljudi podalje od istine o Stvoritelju, pogubne zablude u samoj istini, teorija evolucije, razne političke ideologije, ratovi, masovna uništenja, lažne religije, fanatizam, ateizam..., samo su neki od njih. Svaki čovjek je žrtva jedne od njih. Gotovo svaki.

Uprkos tome, Stvoritelj je učinio da se Njegova riječ nezadrživo širi. I protiv toga nisam mogao ništa. Bila je potrebna nova strategija. Koristeći se dobro poznatim sklonostima i potrebama ljudi, kao i željama onih koji su prihvatili istine objavljene u Bibliji, nadahnjivao sam ih da ih tumače na način da te istine prilagođavaju sebi, umjesto da se oni prilagođavaju njima. Poznavajući ljudsku taštinu, moć ljudskog ega i njihovu sada već urođenu sebičnost, nije bio poseban problem da ostvarim uspjeh na tom području. Sve ovo je pogodovalo stvaranju okolnosti za nesmetano umnožavanje različitih hrišćanskih zajednica. U svaku od njih sam unio i određenu zabludu. Ali svaka od njih je imala i nešto zajedničko. To sam morao da učinim kako bih stvorio osnovu za kasnije lakše ujedinjenje protiv Stvoriteljevog naroda.

Što je hrišćanskih zajednica bilo više, to su one bile manje uvjerljive. Što ih je bilo više – teže je bilo da prepoznaju Stvoriteljevu istinu.

Razlike među zajednicama bile su u nekim slučajevima male, dok su u nekima bile veoma velike. A svi su čitali istu knjigu – Bibliju. Moje savršeno poznavanje Biblije i ljudsko licemjerje omogućilo mi je da njome manipulišem kako poželim. Njene istine sam ljudima pogrešno tumačio. Neke skrivao. To mi je omogućilo

da neke nadahnjujem da za svoje slabosti traže opravdanje pogrešno tumačeći pojedine biblijske primjere i da ih na taj način tolerišu u svojoj zajednici. Druge sam nadahnjivao da odbiju da prihvate ono što njihovim željama i potrebama nije odgovaralo, pomažući im da za to pronađu prividno opravdanje u Bibliji. Poznavajući nivo željene duhovnosti svakog čovjeka, omogućio sam mu da, u skladu sa tim, može da se priključi zajednici koja će odgovarati baš njegovom profilu i potrebama.

Osim toga, ljude sam navodio u hrišćanske zajednice iz najrazličitijih pogrešnih pobuda. Neke sam plašio smrću i paklom. To je bilo veoma djelotvorno jer su takvi ljudi dolazili Stvoritelju iz straha, a ne iz ljubavi, kako bi On to želio i, s obzirom na to, oni nikako nisu mogli u potpunosti da ga upoznaju. Druge sam dovodio zbog koristi jer sam im posebno naglašavao biblijske tekstove o ljudima koji su bili materijalno blagosiljani zbog svoje vjernosti Stvoritelju. Takvi bi zbog nedostatka očekivanog, veoma brzo i nepovratno odlazili od Stvoritelja. Jedne sam dovodio zbog pjesme, druge zbog društva, trećima je to bio hobi... Naravno, sve sam uspio da ih uvjerim kako su Stvoritelju došli iz najčistijih pobuda, a da, ustvari, ni sami ne znaju pravi motiv svoje pripadnosti crkvi.

Koristio sam se biblijskim tekstovima da bih u potpunosti izopačio samu suštinu Biblije. Prenaglašavajući jedan dio istine, ostali djelovi Biblije bi tim istim ljudima koji su je proučavali ostali skriveni. Zbog nepoznavanja cijele istine nije imalo šta da ih štiti od zabluda koje sam širio.

Jedne sam, na primjer, nadahnuo da prenaglašavaju samo krštenje uronjavanjem u vodu. Na tom mjestu su i ostali. Odbacili su neke zablude koje sam uveo putem svoje crkve u Srednjem vijeku, kao što je klanjanje kipovima, ali mnogo toga je ostalo. Druge sam, opet, nadahnuo da prenaglašavaju krštenje Svetim Duhom. Ovo mi je bilo posebno zabavno. Uvjerio sam ih da čovjek nije u potpunosti obraćen ako ne bude govorio stranim jezicima, baš kao što su to

i apostoli činili posle Pedesetnice. Toliko su željeli da govore stranim jezicima da su neprimjetno dolazili u stanje kada sam mogao da obuzmem njihov um i ovladam njime. U tom stanju, mada ni sami ne znaju šta govore, ostaju pod utiskom da je to siguran znak da su na Stvoriteljevoj strani. Ali ja znam šta govore. Ustvari, šta ja govorim. Hvalospjeve Stvoritelju sigurno ne. Ali oni to i tako ne razumiju. Misle kako je to jedan od najuzvišenijih načina da se Stvoritelj proslavi. Baš...

Posebno mjesto zauzima zajednica pomoću koje sam uspio da proširim zablude koje najviše unižavaju Stvoritelja i ono što je On učinio. A sve sam opet potkrijepio Biblijom. Možeš li da vjeruješ da sam Njegovom sopstvenom riječju uspio da ponizim i omalovažim i Stvoritelja i Njegovog Sina? Pomoću ove zajednice sam Stvoritelju oduzeo moć stvaranja. Uvjerio sam ih da je On stvarao svijet hiljadama, tačnije, šest hiljada godina. Božansku prirodu Otkupitelja sam ponizio do ljudske. Uvjerio sam ih da Otkupitelj nije božanstvo. Što je najzanimljivije, uvjerio sam ih da je On već došao po drugi put, kao što je i obećao. Ono što je u Bibliji simbolička uvjerio sam ih da shvate doslovno, a ono što je doslovno, da shvate simbolički. Razvio sam u njima jedan robovski odnos prema Stvoritelju. Osim što sam im uzeo ono najvažnije iz Biblije, ostali su i bez onoga čovječnog. Uvjerio sam ih da, čak i ako čovjek umire, ne smiju dati svoju krv da bi ga spasili, niti da je prime od nekoga kako bi spasili svoj život. Uspio sam da od toga napravim čitavu nauku samo da ne bi došli do onih spasonosnih istina koje su bile otkrivene u Stvoriteljevoj riječi. Njih veoma pažljivo držim podalje od ostalih vjerskih zajednica da se zablude koje putem njih širim ne bi razvodnile. Čak sam ih, zbog nemogućnosti potkrepljivanja njihove nauke, naveo da izmijene Bibliju i uvedu svoj sopstveni prevod kao standard.

I dok sam tako umnožavao protestantske hrišćanske zajednice, čineći ih razjedinjenima i neusaglašenima oko novootkrivenih istina,

na svojoj najmoćnijoj crkvi sam radio sa najvećom mogućom pažnjom. Znao sam koliki bih uticaj opet mogao da imam putem nje. Dao sam joj autoritet, moć, bogatstvo. Ljude sam uvjerio da je sve to posledica posebne Stvoriteljeve pažnje i blagoslova jer ju je On sam odabrao i posvetio. U stvarnosti, ona sa Stvoriteljem nema nikakve veze. Nju sam izgradio po mjerilima ljudskih potreba i ljudskih shvatanja Stvoritelja – shvatanja koja sam tokom cijelog jednog milenijuma pažljivo izgrađivao. Svaki detalj sam pažljivo osmislio. Od spoljnog izgleda građevina, do unutrašnjosti. Od sveštenstva, do obreda koje su vršili. Sve je to ljude moralo da ispuni strahopoštovanjem. Morali su da budu u uvjerenju da se posredstvom nje sam Stvoritelj obraća ljudima. Zbog toga sam njeno sveštenstvo posebno uzvisio. Mada je to Otkupitelj izričito zabranio, učinio sam da sveštenik bude proglašen duhovnim ocem. Da se ljudi klanjaju njemu. Da njega smatraju posrednikom između Stvoritelja i ljudi, umjesto Otkupitelja koji to jedini jeste.

Za sve one koji nisu željeli da se priključe nekoj od mojih manjih hrišćanskih zajednica, tu je bila ona – Majka crkva. Ona je od svog vjernika tražila najmanje. Uz to, omogućavala mu je najveću slobodu, a pružala mu je potpuno uvjerenje da, kao njen pripadnik, čini baš sve što jedan čovjek, koji želi da bude vjeran Stvoritelju, treba da čini.

Posredstvom raznih svetkovina paganskog porijekla, koje sam uspio da održim i da preimenujem kao hrišćanske, njeni vjernici dobijaju potpun osjećaj prave duhovnosti. Samo osjećaj.

Osjećaj darežljivosti i dobrote u vrijeme zimskih praznika, osjećaj samoodricanja i požrtvovanosti tokom priprema za proljetne praznike, i, na kraju, osjećaj sopstvenog doprinosa Stvoriteljevom planu spasenja. Ova poslednja čovjekova težnja mogla je prilično da se iskoristi protiv njega samog. Odlučio sam da ljude potpuno ponizim i njihovim nerazumijevanjem Stvoriteljevog plana spasenja još više nanese bol Stvoritelju. Pokorama!

Samokažnjavanjem.

Pogrešno predstavivši Stvoritelja i Njegov plan za čovjekovo spasenje, uvjerio sam ljude da i oni mogu nešto da učine kako bi ga umilostivili. Moraju da se muče, da kažnjavaju sami sebe. Do sopstvene krvi. Ovo mi predstavlja jedno od najvećih zadovoljstava. Uspio sam da postignem to da ljudi pate čineći sami sebi ono na šta sam u prošlim vremenima morao da nagovaram njihove mučitelje da im čine. Uživam gledajući ih kako ih sopstveno nepoznavanje Stvoritelja tjera na takve postupke. Ipak, osjećaji zadovoljstva, požrtvovanosti i korisnosti, koji im kao pripadnicima moje crkve pružam, u potpunosti ih zadržavaju u tami kojom sam ih obavio.

Vidiš li šta sve mogu da postignem zahvaljujući uzvisivanju ljudskog ega? Mnogi od njih će kratkotrajno da pretrpe bičevanje do krvi, hodanje na koljenima po oštrom kamenju, pa čak i sopstveno razapinjanje na krst, nego da promijene svoj karakter.

Sve ovo čini nešto što ja zovem – savršena zabluda! Moje remek djelo.

Međutim, nisam ovdje stao. Bilo je potrebno još nešto. Nešto natprirodno.

Mnoge ljude sam, kako zbog posledica načina života koji sam im nametnuo, tako i zbog bolesnih stanja koja sam im direktno prozrokovao, doveo u stanje krajnje bijede. Kad god to ima pogubne posledice za veći broj ljudi, ja ću takvog bolesnika lično da oslobodim mojih okova. Nije ti jasno? Učiniću da izgleda kao da ga je oslobodio Stvoritelj, dok se za njega molio i na njega stavljao ruke onaj koji uopšte ne pripada Stvoritelju. Još ne razumiješ? Ozdravljeni čovjek i svjedoci tog iscjeljenja misliće da svi treba da pripadaju zajednici kojoj pripada taj navodni iscjelitelj, jer je, zbog prisustva natprirodnog, upravo to prava Stvoriteljeva crkva.

Ipak, vidio sam da postoji i priličan broj onih koji su bili duboko razočarani u hrišćanstvo, upravo zbog zabluda kojima sam ga

obavio.

Pošto je Stvoritelj u svakog čovjeka utkao težnju za Njim samim, bilo mi je u interesu da i tim ljudima ispunim ovu prazninu, u suprotnom, mogli bi da dođu u vezu sa onim što je bila prava i potpuna Stvoriteljeva istina. Morao sam da im ponudim nešto novo. Drugačije. Mistično. Istočno...

Što zbog istinske potrebe za duhovnim, što zbog savremenosti i pomodarstva, što zbog želje za isticanjem na drugačiji način, mnogi su prihvatili ono što sam im ponudio. Religije Istoka. Njih sam do najsitnijih detalja razvijao hiljadama godina i one su popunile praznine koje mnogi ljudi, zbog mog veoma uspješnog djelovanja, nisu mogli da pronađu u hrišćanstvu – novi način gledanja na besmrtnost ljudske duše, na život i na ono što oni smatraju božanstvom. Zablude o besmrtnosti duše sam već hiljadama godina koristio na još jedan način. Pomoću zablude o reinkarnaciji.

Ustvari, to i nije bilo posebno teško. Bilo je potrebno samo da određenim ljudima, koji su postali podložni meni, snažno utisnem u svijest, putem sugestija, razna navodna sjećanja da bi time dokazali da su prije ovog života odista živjeli kao neko drugi. Ili nešto drugo.

Prirodan strah od prolaznosti i smrti uspio sam da ugušim osjećajem sigurnosti u dugotrajno putovanje duše iz tijela u tijelo dok se ne postigne duhovno savršenstvo.

Na ovaj način sam ljude, koji su bili potpuni nevjernici, zbog nepotpunog i izopačenog poznavanja hrišćanstva, uspio da uvučem u zabludu iz koje je skoro nemoguće da izađu. Raznim načinima kojima sam mogao da djelujem na njihovu svijest putem meditacija i stanja u koja zapadaju, kao i putem omamljivanja raznim ritmičnim i uzastopnim zvukovima, držim njihov um podložnim meni, a time i na sigurnoj udaljenosti od Stvoriteljevih istina. Sve to obavijam mnoštvom prividno inteligentnih objašnjenja i filozofijom koju ni većina njih ne razumije.

Istiniti i logični elementi, kao što je zdrav način života, samo daju podršku ovom vjerovanju koje sam raširio po čitavom savremenom svijetu, dok je ono duhovno ostalo samo prividno zadovoljeno.

Prepoznao si se u jednoj od ovih zajednica koje sam opisao? Sada bi bilo najbolje kada bi se uvrijedio. Kada bi tvoj ego zaključio da je ovo što čitaš uvredljivo i ponižavajuće. Da je glupo i da nije vrijedno čitanja.

To bi bilo najbolje – za mene! Nastavio bih sa tobom tamo gdje smo stali prije nego što si počeo ovo da čitaš. Nastavljaš...?

Vredjelo je da pokušam...

Uprkos svim preprekama koje sam postavio, Stvoriteljevi sledbenici su, uz Njegovu pomoć, ipak, pronalazili načine da šire istine o Njemu.

Ljudi su, ipak, pronalazili put do Stvoritelja. Jesam li se brinuo zbog toga? Ni najmanje!

Poglavlje 27.

TRKA S PREPONAMA

Put do Stvoritelja nije nimalo jednostavan za čovjeka. Razlog tome sam naravno – ja. Prve prepreke na tom putu su njegovi bliski prijatelji i ukućani, koje sam kroz životne navike, trendove i društvene norme, učinio zatvorenim za istine koje Stvoritelj želi da objavi. Čovjek koji želi da postane bliži Stvoritelju naići će na nerazumijevanje i podsmijeh. Na netoleranciju i odbacivanje. Na jače ili slabije protivljenje. Smatraće ga čudakom, fanatikom, pa čak i nenormalnim.

Zbog poslušnosti Stvoritelju morao bi da se odrekne nekih svojih već duboko ukorijenjenih oblika ponašanja i navika, a u očima drugih nailaziće na prezir. A ja sam u stanju da u umovima njegovim najbližih, osim svega ovoga, razbuktam veliki gnjev i mržnju prema svakoj takvoj odluci. Istu onu koja i mene ispunjava.

Mnogi padaju na tim preprekama. Sa mnogima od ovih stvari ne mogu i ne žele da se nose. Žele da idu linijom manjeg otpora. Linijom koju sam JA odredio. Svakog onog koji se susretne sa istinom, svim silama nastojim da zadržim u svojoj vlasti. Podalje od Stvoritelja. Predrasude, ljudski ponos i sebičnost su oružje koje veoma dobro koristim da bi ljudi ostali uz mene.

Važno mi je samo da zadržim ljude da ne čitaju Stvoriteljeve spise – Bibliju. Oko nje sam isto tako podigao mnoštvo predrasuda koje se, uglavnom, ni ne provjeravaju. Na primjer: predrasuda da nju može da tumači kako ko hoće. I može. Ako mu ja pomažem u tome. Kada bi je čitao sam, vidio bi da ona, ustvari, veoma tačno tumači samu sebe. Međutim, ako bi i počeo da je čitaš, bez nada-hnuća Onoga koji je nadahnuo njezine pisce, ne bi mogao u potpunosti da je razumiješ. Trebao bi da se pomoliš Stvoritelju kako bi

ti On pomogao da je potpunije razumiješ, a ti to ne želiš. Zato ćeš u njoj da vidiš samo ono što ja želim da vidiš.

Nadalje, ljude nadahnjujem da je smatraju samo ljudskim djelom, da je smatraju zastarjelom, da je smatraju samo dobrom knjigom. Kulturnim nasleđem... Nizom predrasuda o njoj uspio sam da postignem da ona bude neomiljeno štivo. Ali nisu samo spomenute predrasude razlog njene neomiljenosti među ljudima.

Ona budi savjest. Zahtijeva promjenu. Nudi rješenje. Izlaz. A ja sam se pobrinuo da taj izlaz bude kao uzvodno plivanje u brznoj, hladnoj i opasnoj rijeci.

I zato, čovjek odlučuje da ostane tu gdje jeste. Nema veze što će tako da propadne. Bitno je da živi kao i svi ostali. Da ne nailazi na konflikte. Da ne ide suprotno od društvenih normi, čak i ako su pogrešne. Da ne izgubi nešto što mu je, u ovom jadnom materijalnom svijetu, važno.

Da bih ugušio glas njegove savjesti, posredstvom koje Stvoritelj pokušava da ga opomene da griješi u takvoj odluci, zaokupljam ga najrazličitijim stvarima – zavisno od toga šta će na koga da ima najveći uticaj. Podstaknuta ljudska sebičnost ovdje ima posebno mjesto. Ljude uvjeravam da su ili premladi ili prezauzeti, ili prestari, ili bilo koji drugi „pre“ samo da ne bi počeli da se bave upoznavanjem sa Stvoriteljem posredstvom Biblije. Na moju sreću, najveći broj njih ne shvata da ih u bilo kojoj od tih situacija, zajednica sa Stvoriteljem ometa i opterećuje isto onoliko koliko ih u tome ometa i opterećuje dobro zdravlje. Ne shvataju to jer sam JA tu da im zamaglim istinu.

Ako treba da te se spriječi da dođeš k Stvoritelju, ja sam tvoj najpouzdaniji saradnik. Sve ću ti dati i omogućiću ti sve samo da bi ostao tu gdje jesi. Od dobrog izgovora do bogatstva. Ljudi misle da je materijalno blagostanje Stvoriteljev dar. U stvarnosti, ono je moje najpouzdanije sredstvo da te držim u najvećoj mogućoj udaljenosti od Stvoritelja. Mnoge ljude, koji su već bili na Stvoriteljevoj

strani, upravo sam putem bogatstva i moći doveo ka sebi u tolikoj mjeri da za njih više ne postoji put natrag. Ne, nisam ih odveo iz njihovih vjerskih zajednica, ako si to mislio.

Zamisli koliko mi je lakše da odvojenost od Stvoritelja postignem sa onima koji ga još nisu upoznali.

Da bih te zadržao uz sebe omogućiću ti čak da budeš i religiozan ako želiš. Priključiću te jednoj od nekoliko desetina hrišćanskih zajednica koje sam lično osnovao. Daću ti i da imaš mir na tom području. Mada ne potpuni, ali dovoljan da te drži tamo gdje ja želim da budeš. Uticaću na tebe da o duhovnosti imaš, ne samo iskrivljene, već i potpuno izopačene stavove. Dovešću te u takvo stanje da ćeš duhovnost da vezuješ isključivo uz osjećaje i predosjećaje, dok ćeš ono glavno – razum – da ostaviš po strani. A ja ću da budem taj koji će tvojim osjećajima da manipulira na razne načine kako bi tvoj harmoničan stav prema duhovnosti ostao u vječitoj tami.

Na ovaj način postižem mnogo toga. U prvom redu obezvređujem Stvoriteljeve napore da ti se u potpunosti objavi. On te čeka jasno otkriven i sa određenim namjerama i uputstvima koje je dao u Bibliji, dok te, u isto vrijeme, gleda kako lutaš nesigurnom stazom vođen sopstvenim i prevrtljivim osjećajima. Naravno, došao si u susret sa Njegovom riječi, ali voditi se osjećanjima povlači manje odgovornosti i obaveza, što tebi i tvom egu najviše odgovara. S obzirom na to, navodim te da uporno zaobilaziš susrete sa Njim u Bibliji. Čak i kada jednom nestane lijepih osjećanja, pomoći ću ti da Stvoritelja okriviš za nesreću koju ću ti ja prouzrokovati. Teško da ćeš neispunjena očekivanja od zajednice sa Stvoriteljem da pripišeš svojoj neupućenosti i nedovoljnom poznavanju Njega. Ja ću ti pomoći da On bude glavni krivac u svemu tome.

Eto, omogućiću ti i religioznost, daću ti i materijalna dobra samo da bih te upropastio. Međutim, ako te ono što ti dam ne bude držalo tamo gdje ja hoću, oduzeću ti nešto. Baciću te u teške

probleme i nedaće. Naravno, ako ja procijenim da je to bolji način da ostaneš uz mene i da ćeš zbog toga krivicu da svališ na samog Stvoritelja.

Da li si sada svjestan kolika je moja moć? Da li si sada bar približno svjestan da je sve ovo što se tokom istorije događalo rezultat mog savršeno osmišljenog plana? Da li si bar približno dobio odgovor na pitanje otkuda toliko zla na ovom svijetu? Nisi valjda mislio da je nešto takvo, mada po Stvoriteljevim mjerilima ružno, a ipak savršeno osmišljeno do najsitnijih mogućih detalja i pojedinih, posledica nekog slučaja...?

Do sada si mogao da vidiš samo mali dio moje svestranosti da postignem svoj cilj. Ono što sada znaš odnosi se, uglavnom, na moje globalno djelovanje. Međutim, kroz sve vjekove, moj rad je bio mnogo više od toga. Da bih sve ovo postigao na globalnom nivou, morao sam mnogo da radim na individualnom nivou. To je ključ mog globalnog uspjeha. Puno poniženih i zavedenih pojedina.

Upravo sam počeo da ti otkrivam koliko vješto radim i na tom nivou. A još ćeš da vidiš kako se moj uticaj proteže i na područje gdje tvoj jadni um ni ne sluti da bih ja mogao da budem. Pronaći ćeš sebe u mnoštvu primjera, shvatićeš koliko si izmanipulisan. Kako činiš upravo ono što JA hoću. Kako činiš upravo ono što je Stvoritelj, u namjeri da te spasi od mene, rekao da ne bi trebalo da činiš.

Shvatićeš da je jedno stanje tvog izgleda, zdravlja, morala, inteligencije, duhovnosti, navika, pa čak i okoline u kojoj živiš, kao i još mnogo toga, zasluga moje opake genijalnosti. Shvatićeš da si ti moj medijum pomoću kojeg uništavam i tebe i ovu planetu.

Sve ćeš to da saznaš. Sve ću to detaljno da ti objasnim. Misliš li da ćeš promijeniti mišljenje koje si do sada imao? Nećeš. Sigurno. Mišljenje se ne mijenja tek tako. Posebno ako je pogrešno. Ja ti svesrdno pomažem u tome da ga zadržiš. Svoju spoznaju ćeš

staviti iznad tuđe. Svoju sposobnost rasuđivanja ćeš staviti iznad ostalih. Svoje sadašnje mišljenje i stav, bez obzira na dokaze da su pogrešni, ne smiješ da napustiš. To bi bilo ponižavajuće. Ne možeš toliko da pogaziš svoj ponos.

Vidiš, ostaćeš upravo takav kakav si bio, a ja ću da likujem jer će tvoj užas, kada se jednog dana sretneš sa Stvoriteljem, da bude isto toliko veći koliko je bila velika i tvoja spoznaja o Njemu. I o meni.

Poglavlje 28.

POD MOJOM KONTROLOM

Do sada si već shvatio da sam uložio veliki trud da bih te upro-pastio. Da si predmet moje mržnje. Da si jedini mogući način da se osvetim Stvoritelju koji želi da me zauvijek uništi. Shvatio si da mi je cilj da ti sam odgovaraš za grijeh koji si učinio umjesto da ja odgovoram za njega. Onog trenutka kada te odvojim od Stvoritelja na duhovnom nivou, kada pređeš granicu posle koje više ne možeš da mu se vratiš, bićeš potpuno u MOJOJ vlasti. Najbolje od svega toga je što si čitavo vrijeme sve to sam izabirao.

Stvoritelj te je upućivao na jedno, a ja sam te upućivao na drugo. Čitavo vrijeme. A ti nisi shvatao da se vodi bitka za tebe. Znaš li zašto Stvoritelj gubi bitku za tebe? Zato što ti On sugeriše da radiš ono što je od vječnih vrijednosti. Da uspostaviš vezu sa Njim posredstvom Njegove riječi. Da uz Njegovu pomoć izgrađuješ karakter u skladu sa Njegovim. Da vladaš svojim osjetilima. Željama.

A ja? Kao što sam ti rekao, ja sam na strani tvog ega. Ja sam učinio da ono što On traži od ljudi, bude proglašeno zaostalim. Da karakterne vrline koje On zahtijeva, budu proglašene manama. Da želje kojima On želi da ovladaš i da im ne popuštaš budu proglašene najvećim užicima. Zbog toga On gubi bitku za tebe! Ne želiš da budeš proglašen zaostalim, ne želiš da budeš proglašen slabice-m, želiš da uživaš u svim osjetilima koja imaš... Nije bitno što te sve to u Stvoriteljevim očima duhovno, moralno i tjelesno ponižava. Bitno je da ti uživaš u tome. Da si kao i ostali.

Vidiš li koliko je moj posao jednostavan? Udaljio sam te od istina do kojih Stvoritelj želi da dođeš. Uvjerio sam te da je religija za starce i djecu. I sada baš ništa ne može da te sačuva od zabluda

u koje sam te zapleo. Moj glas prepoznaješ kao glas svog razuma, dok Stvoriteljeve sve slabije pokušaje da dođe do tebe tumačiš glasom savjesti koji treba da se zanemari, jer od njega nema nikakve koristi. Samo štete. Morao bi da budeš poŕrtvovan, ponizan, strpljiv, nesebičan, obazriv, da pokazuješ osjećaje... nije vaŕno ŕto bi ljudi iz tvoje okoline zbog toga bili srećniji – za tebe je to naporno i poniŕavajuće.

Na kraju, ne moŕeš sada da se promijeniš. Svi su navikli na tebe baš takvog. ŕta će da misle o tebi? Zamisli, postigao sam to da će ljudi svaku osobu koja i uspije da napravi jedan takav iskorak u bolje, da ismijavaju. Veoma ih rado nadahnem na to jer tako opravdavaju svoju nemogućnost da i sami postignu isto. Na primjer: ismijavaće te ljudi koji su nepristojni jer si ti postao pristojan. Ismijavaće te ljudi koji nezdravo ŕive jer si ti poćeo zdravije da ŕiviš. Ako budeš postao moralan, ismijavaće te ljudi koji su nemoralni. Vidiš, ovakve stvari bez moje umiješanosti gube smisao. Njima te JA sprećavam da se promijeniš.

Iz stanja u kojem se nalaziš, put do Stvoritelja će ti se činiti nemogućim. Morao bi da prođeš kroz mnoge prepreke da bi došao do Njega. Morao bi da otkriješ sve duhovne i moralne zablude. Morao bi da prihvatiš sve novootkrivene istine i da svoj ŕivot promijeniš u potpunosti. A zbog čega? Zbog jedinstva sa Stvoriteljem? Zbog vjećnog ŕivota? Vjećnog ŕivota u potpunoj radosti, pravdi, sreći, zdravlju, iskrenoj ljubavi...?

Pomoćiću ti da zakljućiš kako je za tebe bolje da ostaneš takav kakav jesi, ništa ne mijenjajući, da bi proŕivio svojih bijednih, boleću, patnjom i nepravdom obiljeŕenih sedamdesetak godina ŕivota i propao zajedno sa mnom, nego da postigneš ono ŕto bi Stvoritelj ŕelio za tebe.

Misliš li da ne znam ŕta govorim? Da niko takav glup zakljućak ne moŕe da donese? O, moŕe! Ti moŕeš. Kao i milijarde ljudi koji su ti slićni. Zaboravljaš da imam skoro ŕest hiljada godina

iskustva u pomaganju ljudima da izaberu upravo to?

U poglavljima koja slijede vidjećeš da si i sam na najboljem putu da učiniš isto.

Poglavlje 29.

PRILIKA

Ljudski život je jednom riječju – prilika. Prilika za čovjeka da se vrati u stanje u kojem je ljudska vrsta nekada davno bila kad je izašla iz Stvoriteljevih ruku. Prilika za Stvoritelja da čovjeku otkrije svoj plan za njegovo spasenje i da ga svojim uticajem dovede nazad ka sebi. I dvostruka prilika za mene: prva, da čovjeku za vrijeme njegovog života nanese patnju, bol, nepravdu i nesreću svake vrste, i, druga, da ga upropastim za vječnost odvojivši ga od Stvoritelja.

Stvoritelj zbog svoje pravednosti ne smije da se miješa kako bi me spriječio u tome, jer mora zbog stanovnika cijelog univerzuma da dozvoli da se u potpunosti pokaže kuda vodi neposlušnost i koje su posledice te neposlušnosti. On, s obzirom na to, može samo da dâ život, da pruži svjedočanstvo o sebi i onome što je za čovjeka ispravno i da čeka da čovjek sam odluči šta će da izabere. Ograničen je nečim tako dosadnim kao što je pravednost. Jedino ako se čovjek svojevolumeno odluči da stane na Njegovu stranu, On ima ovlašćenje da ga osposobi da živi po Njegovim načelima, da mu da svoju silu da se oduprije meni, da ga uči otkrivajući mu se posredstvom prirode i Njegove riječi. Sve je to presporo i predosadno. Zbog toga sam ja bez prave konkurencije, pošto nisam ograničen takvim uslovima.

Moj uticaj je sličan, i, naravno, suprotan. Pošto je On osmislio sva životna načela za čovjeka i za sva ostala bića, ta životna načela sam ja promijenio. Dok su Stvoriteljeva načela osmišljena kako da čovjeka palog u grijeh i osuđenog na život na ovoj Zemlji učine ipak srećnim i zadovoljnim, moja načela su osmišljena tako da meni priušte najveće moguće zadovoljstvo – ljudsku patnju. Hranim

se ljudskom patnjom. Ona je za mene jedini izvor radosti. Tvoj gnjev mi pričinjava zadovoljstvo, tvoja nesreća je izvor moje sreće, tvoj bol je izvor mog užitka. Tvoj strah i užas su moja hrana. A sve je to udvostručeno time što u isto vrijeme dok patiš ti, pati i sam Stvoritelj.

Tokom hiljada godina razvio sam najrazličitije navike i načela da bi ljudska vrsta patila u svim područjima života.

I ti patiš. Misliš da je to normalan način života. Da tako mora da bude. Da ne postoji drugi izlaz.

Misliš da je normalno to što se razbolijevaš, da je normalno što imaš grozan brak, da je normalno što si postao sebičan i nedruštven, da je normalno što postoji tolika nepravda, što postoji toliko gladnih, što postoje ozonske rupe, što se vjenčavaju pripadnici istog pola...?

Nije normalno: ako ćemo to da mjerimo Stvoriteljevim mjerilima, naravno. Činjenica što je to danas uobičajeno govori samo o mom savršenom djelovanju. Postigao sam to da ljudi termin i pojam „normalno“ definišu „onim što čini većina“.

Oduzevši ljudima osnovno mjerilo normalnosti, Stvoriteljevu riječ, mom postavljanju novih mjerila nema granica. Uskoro ćeš da shvatiš koliko si i ti podlegao mjerilima koja sam JA postavio. Uskoro ćeš da vidiš kako nemaš snage niti volje da im se odupreš. Svaki trenutak tvog života je ispunjen nečim što sam JA osmislio da bih te upropastio. Da bih te naveo da patiš. Da budeš nesrećan. Da zaboraviš na Stvoritelja i ono što On želi od tebe.

Sjećaš li se riječi iz uvoda ove knjige? Univerzalnost! To je riječ koja će od sada da ima potpuno novo značenje za tebe. Kad god je vidiš ili čuješ, sjetićeš se MENE. Shvatićeš da je moj trag prisutan gdje god da se okreneš. Shvatićeš da je jedini način da se odupreš mom uticaju taj da spoznaš pravu istinu. Onu istinu koju je Stvoritelj otkrio u svojoj Riječi. Ali, u tvom slučaju, to će da ostane samo na namjeri. Nećeš to da učiniš. Nećeš da prihvatiš

Stvoriteljevu riječ. Ne želiš ništa da mijenjaš jer bi, zahvaljujući mojim mjerilima, po kojima živiš, promjena morala da bude drastična. Susret sa Stvoriteljem posredstvom Njegove riječi za tebe bi bio, mada spasonosan, s početka veoma traumatičan.

Drugim riječima, ti svoju priliku da se vratiš Stvoritelju nećeš uspjati da iskoristiš, a ja svoje dvije hoću – patićeš i dalje, i propašćeš za vječnost.

Poglavlje 30.

MANIPULACIJA

Jedini način kojim od čovjeka mogu da učinim sve što poželim jeste taj da ga odvojim od Stvoritelja. Služim se raznim metodima da bih to postigao. Početak je uvijek sugerisanje nepovjerenja prema Stvoritelju.

Najbolje je ako sam uspio da te uvjerim da On ne postoji. Tada mi je posao najlakši. Na tvoju već postojeću nevjeru samo dolivam komentare koji jačaju tvoje nevjerovanje u Stvoritelja, kao i ogorčenost i podsmijeh prema religijama svih vrsta. Naravno, tvoje neznanje mi je najjači oslonac da u tome uspijem. Zbog svega toga što sam ti uspješno sugerisao, tebi ne pada na pamet da uzmeš Bibliju i da proučavaš njene istine. Zbog toga mi je veoma jednostavno da te cio život moralno i tjelesno ponižavam kako bi patio i, na kraju, propao. Pošto ne vjeruješ u Stvoritelja, još manje vjeruješ da ja postojim, pa je i tvoja odbrana od mene beznačajna. Ona se svodi samo na Stvoriteljevu uobičajenu zaštitu, kojom brine o tebi. On te čuva u životu kako bi iskoristio mogućnost da ti se objavi i da ti pruži priliku da se spaseš.

Naravno, sve Njegove pokušaje ja u tvom umu prikazujem kao usputne i beznačajne stvari. Kada pokušavaš da se diviš savršenstvu prirode, ja te sprečavam da dublje razmišljaš o tome da se ne bi pitao o porijeklu svega toga. Kada dolaziš u dodir sa religioznim ljudima, ja te ispunjavam ponosom i prezirom prema njima i prema onome što vjeruju. Kada počinješ da razmišljaš o prirodnim katastrofama sve većih razmjera, ja ti sugerisem da je sve to djelo prirode kako ne bi došao na pomisao da je sve to ispunjenje onoga što je prorečeno u Bibliji. Kada se u tebi budi želja za ljubavlju, ja sam taj koji ti tu želju predstavlja kao utopiju i nudi ti jadnu, ali za tebe

dovoljnu zamjenu – požudu. Kada se razboliš, ja ti govorim da je to samo stvar nesreće i nepravde koja vlada u ovom svijetu kako ne bi došao do zaključka da je to posledica životnog stila i ishrane koje sam ti nametnuo. U svemu tome, cilj mi je da te odvučem preko granice gdje ćeš da budeš izvan domašaja Stvoriteljeve zaštite. Tada te, zavisno od uticaja koji imaš na ljude, koristim za svoje ciljeve. Ili te jednostavno uništim.

Sa ljudima koji su, ipak, osvjedočeni u Stvoriteljevo postojanje, moj rad je znatno naporniji i teži. Ovdje postoje dvije grupe ljudi. Oni koji ne čitaju Bibliju, već samo slušaju ono što se iz nje iznosi, i oni koji čitaju Bibliju. Ova prva grupa mi je posebno privlačna. To je grupa ljudi pomoću koje mogu da širim najraznovrsnije zablude o Stvoritelju. Pošto vjeruju u Stvoritelja, ali ga ne poznaju, niti se trude da ga upoznaju, oni će svaku nepravdu, svako nerazumijevanje nečega lošeg što se desilo uz moju pomoć, da pripišu upravo Njemu. Najradije im sugerišem da svako moje djelo prema nekom, koga sam uspio da unesrećim ili uništim nametnuvši mu moje životne zakone, pripišu Stvoriteljevoj nepravdi. Okrivljuju Stvoritelja jer je dopustio da djeca ostanu bez majke, da roditelji ostanu bez djece.

Kao što sam rekao, pošto ne čitaju Bibliju, njihovo nepoznavanje Stvoritelja, njihovo nepoznavanje mene i borbe koja se vodi između mene i Stvoritelja, kao i njihova nemogućnost da prodriza granica materijalnog u svijet duhovnog, sprečava ih da jasno vide stvarnost. A to je upravo ono što ja želim.

Upravo oni često postavljaju moje omiljeno pitanje: zašto dobri ljudi stradaju? Dobri? Po čijim mjerilima? Stvoritelj ni pod kojim uslovima neće da utiče na slobodnu volju svojih stvorenja. On samo sugeriše ono što je ispravno, moralno, pravedno. A ja sugerišem sve ostalo. Sugerišem ti da piješ opojna pića i da voziš prebrzo – ti odlučuješ koga ćeš da poslušаш. Mene ili Stvoritelja. Ja ti sugerišem da nezdravo živiš. Ti odlučuješ koga ćeš da

poslušlaš. Ako te zbog tvojih odluka snađe nepravda i zlo, šta Stvoritelj može da učini kada si ti to svojom sopstvenom voljom odlučio? Zašto nije spriječio da te to zadesi? O, kako bih volio da On to uradi. Time bi samo dokazao moje tvrdnje da niko slobodnom voljom ne može da odabere da bude na Njegovoj strani i da živi po Njegovim zakonima. Iz tog razloga On nije mogao da spriječi Evu da ubere plod. On samo nudi izbor. A ti odabiraš. Mene!

Ova grupa mi je posebno interesantna jer i njih, kao i njihove priče, držim u uvjerenju da odista poznaju Bibliju i da imaju autoritet da mogu da postavljaju određena pitanja i donose određene zaključke o stvarima o kojima, zapravo, ne znaju ništa. Pomoću njih Bibliju i Stvoritelja činim odbojnim među ljudima, pa i među samim vjernicima čija se motivacija vjernosti Stvoritelju bitno mijenja. Imajući takvu iskrivljenu sliku o Njemu oni ne mogu da mu budu vjerni požrtvovanom ljubavlju koju On želi, već se njihova vjernost svodi na formalizam, na vjernost iz straha, vjernost zbog nagrade, vjernost zbog lijepih osjećaja koji prati takvu lažnu duhovnost – jednom riječju: na vjernost koja Stvoritelju ne znači ništa. Pošto ih ljudi smatraju vjernicima, zbog njihovog nepoznavanja Biblije i nepoznavanja onoga što Stvoritelj odista zahtijeva od čovjeka, oni su izvrstan medijum da se u društvo mogu unijeti razni drugi, za Stvoritelja neprihvatljivi, oblici ponašanja.

Posredstvom njih pogrešno predstavljam Stvoriteljevu ljubav i toleranciju, pa ih dovodim do toga da su u stanju da kao vjernici prihvate čak i nemoralnost. Činim ih tolerantnijima prema grijehu i nemoralu od samog Stvoritelja.

S druge strane, ljudi koji vjeruju u Stvoritelja, i još proučavaju Bibliju, predmet su moje posebne mržnje i mojih posebnih napora da ih odvojim od Stvoritelja. I njih bih mogao da podijelim u dvije grupe: oni koji će bezuslovno da prihvate sve što je Stvoritelj rekao, preporučio i zapovijedio, i one koji će Bibliju da prilagode svojim potrebama. Zbog povjerenja u Stvoritelja, na ovu prvu

grupu ljudi imam veoma mali uticaj. Osim što im je u svojoj Riječi otkrio sva pravila kako da žive srećno i blagosloveno, osim što im je otkrio pravi cilj i smisao njihovog života i pravilno im je poređao ciljeve, otkrio im je i sve zamke u koje mogu da upadnu. Osim toga, zbog povjerenja prema Njemu, oni su mu dozvolili da ih štiti i da vodi njihove bitke protiv mene i mojih zabluda. Ispunjava ih posebnom mudrošću i providenjem. Njihovu potpunu predanost On je iskoristio da ih posveti sebi i da ih spasi.

Oni koji proučavaju Bibliju da bi je prilagodili svojim potrebama, meni daju priliku da iskoristim svaki njihov nedostatak, svaki trag njihovog ponosa i sebičnosti kako bih im sakrio pojedine biblijske istine. Zahvaljujući takvim ljudima uspio sam da u vjerovanja unesem sve one ranije spomenute zablude. Tako sam u stanju da učinim da zajednica vjernika toleriše velike nedostatke u svojim karakterima. Izgovor za laganje nalazim im u tome što je Abram lagao faraona, a bio je pravednik i Stvoriteljev čovjek. Izgovor za svađu nalazim im u Pavlovoj svađi sa Petrom i Markom. Izgovor za preljubu nalazim im u Davidu kojem je Stvoritelj, ipak, oprostio. Na mnoštvo načina, koristeći se njihovom nespremnošću da se u potpunosti pokore Stvoritelju, ja im, zloupotrebljavajući samu Bibliju, dajem izgovore da ostanu takvi kakvi jesu. Ako i naiđu na neke od biblijskih istina koje ih direktno opominju, uvijek nađem načina da te djelove Biblije primijene na nekog drugog.

Svaki tvoj nedostatak je moje uporište. Svaku slabost, koje ne želiš da se odrekneš, JA koristim da bih te unesrećio i upropastio: svaki nedostatak koji gajiš onemogućava Stvoritelja da te u potpunosti izgradi i da te zaštiti od mene. Pitaš se koje to slabosti gajiš? Šta pogrešno činiš? Ti to veoma dobro znaš. Onaj tanani glas savjesti koji još tinja u tebi veoma te jasno osvjedočava u tome. Ali ti ne želiš da ga čuješ. Želiš da ostaneš takav kakav jesi. Istina, ti ne želiš da neko to zloupotrijebi, ali odlukom da ništa ne mijenjaš ti mi daješ ovlašćenje da sve to koristim protiv tebe.

Da li si spreman da čitaš o svojim slabostima? Da li si spreman da vidiš gdje sam u tebi našao uporište? Da li si spreman da shvatiš kako bi morao da se odrekneš nečega što ti pričinjava veliko zadovoljstvo da bi se izvukao iz mojih ruku i sudbine koju sam ti odredio?

Naravno da nisi. Niko nije. Ali ne brini se. Ničega se ti nećeš odreći. Nastavićeš da uživaš u svemu što sam osmislio za tebe kako bih te upropastio. Sa tom razlikom što će to zadovoljstvo da ti bude zagorčano spoznajom da te njime JA vodim u propast.

Poglavlje 31.

MORAL

Proučavajući ljudsku vrstu od samog početka, veoma brzo sam pronašao način da ljude navedem da budu neposlušni Stvoritelju. Morao sam samo da neposlušnost i grijeh zaodjenem u tjelesno zadovoljstvo.

Uvidio sam da je Stvoritelj ljudima dao posebno snažan osjećaj dok su se sjedinjavali da bi začeli potomstvo. Stvoritelj je želio da taj čin, kojim je stvarao novi život, bude urezan duboko u njihovo pamćenje. Vremenom sam uspio da postignem da taj čin postane sam sebi svrha zbog tjelesnog zadovoljstva koji je pružao. Podsticao sam ljude na to tim više jer sam vidio koliko takav pristup rastužuje Stvoritelja i koliko je u stanju da unizi čovjeka. U ljudima sam počeo da rasplamsavam najniže strasti. Ustvari, ovaj dio ponižavanja čovjeka mi je jedan od najlakših. Jedan od razloga zbog kojeg je Stvoritelj odlučio da Zemlju uništi potopom bio je taj. Nemoral.

Ali i posle Potopa sam to uspio da ponovim. Istina, ne u tolikoj mjeri niti toliko javno jer su još bila svježija sjećanja na potop, ali ljudi su oduvijek padali u iskušenja kada je riječ o polnom odnosu. Ubrzo je Stvoritelj, vidjevši da će nemoral opet da se raširi, odlučio da uništi gradove Sodom i Gomor koji su prednjačili u tome. Uništenje je bilo strašno, a ja sam likovao zbog toga što sam uspio u svojoj namjeri da Stvoritelj ponovo uništi ona stvorenja koja nisu željela da mu budu poslušna. Kao spomenik tom djelu i kao opomena budućim generacijama i danas stoji Mrtvo more. Ali moj uspjeh na području nemoralnosti nije nikada ozbiljno doveden u pitanje.

Vrijeme je prolazilo, a ja sam sve više ponižavao ljudsku

vrstu. Ne samo što sam uspio da izopačim polni odnos muškarca i žene, već sam ih nadahnjivao da to čine i sa pripadnicima istog pola. Pa čak da to čine i sa životinjama. Čovjeku sam rasplamsavao maštu da čini stvari koje njemu samom nikada ne bi ni mogle da padnu na um. Stvoritelj je bio očajan. Plemenito stvorenje – čovjeka – ja sam uspio da ponizim ispod nivoa nerazumne životinje.

Da li se bilo šta promijenilo danas kada je civilizacija uznapredovala? Naravno da se promijenilo. Čovjeka sam uspio da ponizim više nego što je ikada bio ponižen. Pošto je konačni kraj određen, shvatio sam da Stvoritelj više neće da se miješa kao u slučaju Sodoma i Gomora. S obzirom na to, na području nemorala radim više i upornije nego ikada. Uvukao sam ga u sve pore današnjeg društva. Samo mali broj, Stvoritelju vjernih, ljudi vidi zamke koje sam postavio, ali oni ne mogu da učine ništa osim da sami sebe sačuvaju da ne upadnu u jednu od njih.

Kako sam uspio da razvijem toliki nemoral? Veoma jednostavno. Ljubav sam zamijenio požudom. Morao sam dosta da se potrudim kako bih postigao da ljubav prestane da bude načelo i da je svedem samo na osjećaj. Kada sam to uspio, nije bilo posebno teško taj osjećaj vremenom da pretvorim u slabost, a pravu ljubav da proglasim utopijom.

Unio sam mnoštvo predrasuda vezanih za ljubav. Jedna od meni najdražih je ta da ljubav vremenom nestaje. Postigao sam to da ljudi o ljubavi govore sa podsmijehom, da jedni drugima govore kako ona vremenom blijedi i kako je potpuno normalno da dvoje ljudi, koji su se jednom voljeli, žive i dalje zajedno, a da ljubavi uopšte nema. Ovo je jedna od mojih najvećih pobjeda nad čovjekom. Pobjeda nad tobom.

To načelo na kojem počiva cio univerzum, najjača motivacija, najjači pokretač, najsnažnija sila, ja sam na ovoj planeti uspio gotovo potpuno da obezvrijedim. Presjekavši tu nit, presjekao sam

ljudima svaku mogućnost da ispravno razumiju Stvoritelja. Postigao sam da jaz između čovjeka i Stvoritelja bude gotovo nepremostiv.

Prepuštenog samo požudi, ni sa kakvim, ili samo sa slabim razumijevanjem ljubavi, od čovjeka mogu da učinim upravo ono što želim.

BRAK

Stvoritelj je osmislio savršenu instituciju za čovjeka. Brak. Sjedinjavanje dvoje ljudi koji tako postaju jedno. Davši im ljubav, omogućio je da ona u njima razvije najplemenitije pobude jedno prema drugom. Ljubav im je omogućavala da interes svog bračnog druga stave ispred svog sopstvenog interesa, da im cilj zajedničkog života bude da učine potpuno srećnim ono drugo. Ovo bi se vremenom toliko razvijalo da bi postajalo sve savršenije, a veza između njih dvoje sve snažnija. Stvoritelj je mogao da bude lično prisutan u takvoj zajednici. A to je ono što sam želio da spriječim.

Ljubav nisam mogao samo tako da oduzmem ljudima. Morao sam da nađem način da ona bude istisnuta.

Sebičnost! To je bilo trajno rješenje. Podsticao sam ljude da misle prije svega na sebe. Na svoju dobrobit. Na svoje zadovoljstvo. Tako da zbog toga čak i zakidaju jedno drugo. Što sam više u tome uspijevaao sve više je nestajalo i poštovanje prema bračnom drugu. Zatim je nestajala i ljubav.

Pošto je brak osnovni temelj društva, on je i predmet moje posebne pažnje. Ubrzo posle vjenčanja započinem da uvjeravam bračne parove kako više nije potrebno da drže do sebe onako kako su držali prije braka. Kako nema potrebe da budu nasmiyani kao prije, da budu ljubazni, uredni, čisti, mirisni, obazrivi, pažljivi, ne-sebični... Na taj način veoma brzo nestaju i povodi zbog kojih je ljubav i nastala. Ženama sugerišem da odmah ošišaju dugu kosu, da se zapuste, da nekontrolisano uživaju u hrani, da više ne moraju

da paze na svoj izgled – da je sve to normalno. Muškarcima sugerisem kako više ne moraju toliko često da se peru, da pažljivo slušaju svaku njenu riječ, da pokazuju ljubav i pažnju prema njoj kao prije, da ni oni više ne moraju da paze kako izgledaju, i da nema potrebe da budu toliko ljubazni, blagi, pažljivi... Tako ispadne da sva ona dobrotu i ljupkost prije braka nije bilo ništa drugo do lice-mjerno pretvaranje. To je postalo toliko uobičajeno da se sada smatra potpuno normalnim da ovakve osobine u braku postepeno nestaju.

Vremenom sam postavio veoma jake predrasude vezane za brak. Na primjer: predrasuda da je muškarac pred Stvoriteljem važniji od žene. Poremativši tako ravnotežu koju je Stvoritelj zamislio, veoma mi je lako da unesem nesklad i razdor u brak. Zbog osjećaja njihove superiornosti, učinio sam da muškarci jednostavno ne vide sav trud i rad koji ulaže žena. Tako, gotovo da ne postoji muškarac koji razmišlja o tome koji je put morala da prođe prljava košulja kako bi on mogao da je nosi, ili koliko truda je trebalo da se uloži kako bi on nešto kvalitetno pojeo iz čistog tanjira. Vremenom, žena počinje da se osjeća prezrenom i nedovoljno poštovanom, dok muškarac zbog svih tih predrasuda ne može ništa drugo nego da štiti svoj ponos i tako, malo po malo, uspijevam od braka da napravim razdor i da podstaknem svađe – koje su u jednom braku sada već uobičajene.

Ustvari, moj posao je prilično jednostavan. Treba samo da spriječim da se ostvare dva važna preduslova za srećan brak: ženino poštovanje muškarca i posvećivanje brige i pažnje ženi. Jednostavno počnem sa muškarcima. Moj posao kod njih se ne svodi samo na sugerisanje različitih misli, već i sprečavanje da važne misli dođu do njih. Zbog svega toga sve im postaje važnije nego da budu ljubazni i pažljivi prema svojoj ženi. A to je njoj, ustvari, najvažnije. Pošto se ona osjeća zapostavljenom, a on se ne osjeća ni najmanje krivim zbog toga, veoma brzo nestaje i njeno poštovanje

prema njemu. I temelji su postavljeni...

Kada zbog svega toga ljubav iščezne, takvi supružnici samo potvrđuju i utvrđuju predrasudu koje sam ja začetnik. Predrasudu da ljubav vremenom blijedi. Ustvari, JA vremenom uspijem da je ugasim ako su supružnici dovoljno daleko od Stvoritelja i životnih načela otkrivenim u Njegovoj riječi.

Njih zatim, u ovakvom stanju, navodim da snižavaju pragove tolerancije dopustive u jednom braku. Muškarce veoma pažljivo navodim da pomijeraju granicu tolerancije svojih žena kada je u pitanju njihov odnos prema drugim ženama. Prije svega postignem to da žene tolerišu, naizgled, bezopasne komentare o izgledu drugih žena, zatim muškarce podstičem da tu granicu stalno pomijeraju dok ih ne navedem na preljubu.

Zbog toga što zapostavljaju jedno drugo, sugerišem im kako je opravdano da ono što ne mogu da ostvare u braku traže na drugom mjestu.

Kada ovo postignem, nije mi problem dalje da manipulišem takvim brakom. Zavisno od procjene šta bi za čovjeka bila veća nesreća, ili ih ostavljam da žive zajedno bez ljubavi do smrti, stalno se svađajući i čineći brak jedno drugom teretom, ili ih navedem na razvod.

Samo o ovoj temi bih mogao da napišem posebnu knjigu kako bih ti pokazao koliko je brak danas postao moja institucija, a ne Stvoriteljeva. Kada bi se malo osvrnuo oko sebe, shvatio bi da sam na ovom području postigao veliku pobjedu nad Stvoriteljem. Brak sam zavio u tolike negativne predrasude da on prestaje da bude poželjan. Ako tome još dodam i razvijanje sebičnosti, bezobzirnosti i nepopustljivosti, shvatićeš zašto je u ovo vrijeme toliko muškaraca i žena koji su sami, koji nisu ušli u bračnu zajednicu. Isto tako ćeš dobiti odgovor zašto je toliko brakova koji se raspadaju i koji su se već raspali.

I, šta ti se čini? Da li sam uspio u namjeri da uništim instituciju

braka? Pogledaj samo svjetsku statistiku. Jesi li i ti podlegao? Jesam li i tebe naveo da živiš onako kako sam zamislio? Jesi li se i ti pronašao u ovome? Naravno da jesi!

I šta možeš da preduzmeš u vezi toga? Ništa! Pobrinuo sam se da sve one plemenite osobine, koje tvoj brak mogu da učine izvorom uživanja i sreće, onako kako je to Stvoritelj za tebe zamislio, budu smatrane mekušnim i ponižavajućim. Zbog toga ti nećeš ništa da preduzmeš. Ostaćeš u svom lošem braku sebičan kakav si i bio, nemoralan kakav si i bio, samo što ćeš od sada imati gorku spoznaju da sam te JA do toga doveo.

Ali ne samo što sam uspio da uništim brak i da ga učinim predmetom šala i pogrda, sinonimom nečega ružnog i nepotrebnog, već sam uspio i to da brak, koji je Stvoritelj sa toliko ljubavi posvetio čovjeku, unizim do te mjere da ga legalno učinim zajednicom pripadnika istog pola.

HOMOSEKSUALNOST

Navođenje čovjeka da počini ubistvo predstavlja i za mene određeni problem. Stvoritelj nikada nije dozvolio da u potpunosti izbrišem osnovna moralna načela. Ubistvo je, s obzirom na to, u svim civilizacijama i u svim vremenima smatrano pogrešnim. Mada su postojale okolnosti koje su ga opravdavale, kao što su ratovi, ubistvo je oduvijek bilo kršenje zakona. Krađa, takođe. Preljubu većina zakona ne može da zabrani, ali i ona je oduvijek obojena kao nešto negativno jer je jedna strana bila prevarena i ponižena, pa je na taj način izazivano puno patnje. S obzirom na to, morao sam da smislim nešto što neće da krši ni jedan jedini zakon, što neće da učini da bilo ko bude prevaren i da pati, što će obje strane da žele, a što će Stvoritelju da bude doslovno – odvratno.

Od samih početaka, ljude sam uspio da navedem na to da ispunjenje svojih požuda nalaze u polnim odnosima sa istim polom. Homoseksualnost sam uspio, kao najsramočniji oblik polne

zajednice, da održim do danas. Novije vrijeme mi je posebno omogućilo da tu pojavu globalizujem. Stvaram sve veći pritisak da takav oblik ponašanja bude prihvaćen kao i svaki drugi, da takvi ljudi ne budu posebno obilježavani u društvu, da to postane normalno.

Moj konačni uspjeh je na samom pomolu. Kako u nereligijskim krugovima, tako i u religijskim. Dok se kod nereligioznih ljudi služim veoma humanim opravdanjem koje garantuje svakom čovjeku slobodu, kod religioznih ljudi stvaram pogrešnu sliku o Bogu koji sve prašta i prima u svoje okrilje sve grešnike. To, naravno, nije pogrešno, ali veoma dobro se trudim da ljudi pogrešno shvate tu Stvoriteljevu ljubav i toleranciju i da tako ostanu u uvjerenju da i posle dolaska Stvoritelju ništa kod sebe ne treba da mijenjaju, već da ih taj isti Stvoritelj i dalje voli i oprašta im šta god da su učinili.

Zato ćeš danas krajnje nemoralne muškarce i žene da čuješ kako govore da su i oni vjerni Stvoritelju. Homoseksualac – vjerman Stvoritelju. Žena koja se slika gola u časopisima – vjerna Stvoritelju. Porno glumica – vjerna Stvoritelju. Svingeri – vjernici... Svi idu u crkvu. Uživam da nanosim Stvoritelju ovakvu sramotu.

Najveću besmislicu koju sam postigao je ta što sam uvjerio i same homoseksualce da se pozivaju na Bibliju. Pozivaju se na Stvoriteljevu ljubav prema čovjeku i na ljudsku ljubav prema bližnjem kako bi i sebe i druge uvjerali da je njihova perverzija utemeljena na Stvoriteljevoj ljubavi i na hrišćanskim načelima. Ali ne znaju ono što ja znam. Dok god oni čine takvu gadost, Stvoritelj nema na osnovu čega da ih primi k Sebi, jer je to u suštinskoj suprotnosti prema onome što je On za ljudsku vrstu, kada je polnost u pitanju, namijenio.

Države, jedna za drugom, legalizuju homoseksualne brakove. Ljudi to podupiru. Ustvari, oni samo misle da podupiru takve brakove, dok je istina da ne žele da budu proglašeni zaostalom i netolerantnim time što će ih osuditi. Vidiš li šta će čovjek sve da bude

u stanju da proglašim normalnim samo da ne bude osuđen od društva? Mnogi danas govore da su homoseksualci u redu, da su i oni ljudi, da i oni imaju pravo izbora – a ustvari im u opšte nije stalo do njih kao ljudi. Kakav je tvoj stav o tome? Znamo oboje. Onakav kakvim sam ga JA izgradio. Kako? Samo nastavi da čitaš.

TELEVIZIJA

Prije pojave televizije, globalizovanje nekog grijeha, utvrđivanje nekog novog mjerila ili uticanje na ljudsku savjest bilo je prilično sporo i zahtijevalo je od mene i mojih saradnika veoma velike napore. Pojavom televizije naš posao je olakšan do krajnjih granica. Slika govori više od hiljadu riječi. I dok smo se prije služili sugestijama putem misli, kako bismo ostvarili sliku onoga što želimo da ljudi čine, sada tu sliku ljudi vide direktno.

Potrebno je samo da najveći napor uložim prilikom kreiranja određenih televizijskih programa. Pošto savršeno poznajem ljudsku psihu, kao i ljudsku fiziologiju, nije mi teško da osmislim način da ljudi prihvate ono što želim.

Govoreći o homoseksualnosti, primijetićeš da sam na veoma suptilne načine uspio da postignem da nešto tako protivprirodno može da se predstavi kao normalno i prihvatljivo. Propaganda! Tako bi vi to nazvali. Skrećući pažnju na jedno, ostvarujem nešto drugo. Ako želim da homoseksualnost postane prihvatljiva, potrebno je samo pažljivo da je uvijem, na primjer, u dobro osmišljenu humorističku seriju. Smijaćeš se šalama dok ću homoseksualce kroz pažljivo odabrane glumce da prikazem veoma simpatičnim. I šta se dešava? Tvoj stav o njima se mijenja. Ili ću, na primjer, u veoma ozbiljnom filmu veoma ozbiljnog glumca ili glumicu, koji će da glume homoseksualca, da učinim velikim pozitivcem – i tako polako, ali sigurno, tvoj stav o tome nepovratno mijenjam.

Osmišljam veoma dobre i veoma poučne serije za mlade. Posebno vodim računa da se daju pouke o lošim posledicama koje

nosi krađa, ogovaranje, alkohol, droga, kako bi serija posjedovala što više autoriteta. Ali blud i preljubu kroz te simpatične i „odgovorne“ glumce ostavljam prisutnima i neosuđenima kako bih uticao na tvoj stav o tome. Pomoću takvih serija i filmova JA postavljm mjerila. Zbog toga je danas normalno imati puno partnera, zbog toga je danas normalno biti homoseksualac, zbog toga je danas normalno sve ono što ja želim da bude normalno.

Zacrtao sam poseban cilj da učinim normalnim sve ono što se suprotstavlja Stvoriteljevim mjerilima. Shvatio si već. To činim zbog toga da bi tvoj mogući povratak Njemu bio što teži i da bi tvoja odluka bila što strožije osuđena i ismijana.

Najjači medijum pomoću kojeg ću da pokorim cijelu Zemlju jeste upravo televizija. Niko njenom uticaju ne može da pobjegne. Posredstvom nje najbrže iskorjenjujem savjest u svakom području tvog života. Ni ne shvataš još koliko si zapleten u moju mrežu.

Ali obećao sam ti. Oslobodiću te na trenutak. To će biti onda kada budeš saznao skoro sve o meni. Imaćeš prilike da odlučiš šta ćeš da učiniš – da odeš ka Stvoritelju ili da se vratiš nazad u moju mrežu.

Hoćeš li da ti kažem šta ćeš da učiniš?

PORNOGRAFIJA

Sodom i Gomor su sjenka onoga što se po pitanju nemorala događa danas. Zar su se Stvoriteljeva mjerila promijenila kada On ne kažnjava one koji to čine? Naravno da nisu. Pošto je kraj veoma blizu, konačnu osudu i kaznu je ostavio za kraj.

Zahvaljujući televiziji, danas je lako da se postigne to da čovjek bude nemoralan, jer sam nemoralnost uspio da prikažem kao nešto potpuno normalno s obzirom da se tako ponaša najveći broj ljudi. Ipak, ja želim da ljudi budu poniženi do krajnjih granica, želim da padnu ispod granica ljudskosti. Osmislio sam da se nemoral najgore vrste komercijalizuje, da se od toga napravi čitava

industrija. Služim se najuticajnijim medijima: televizijom i novinama. U novije vrijeme i internetom. To je najjednostavniji način da doprem u svaki ljudski dom. Pa čak i u hrišćanski. Iskorišćavajući ljudsku potrebu da se poistovjećuju sa ljudima koji ih nadahnjuju, ma o čemu se radilo, pornografijom uspijevam da postignem mnoštvo toga. Gledajući samu pornografiju navodim ljude na preljubu. Na moju sreću, Stvoritelju je i samo razmišljanje o požudi i preljubi jednako odvratno i On to klasifikuje baš kao i fizičku preljubu. Dakle, ljude na ovaj način sigurno odvajam od Stvoriteljeve zaštite.

Uspio sam da uvjerim ljude da pornografija može da im pomogne u braku. Jadnici, misle da se brak svodi samo na polni odnos i da će, ako se slažu u tome, isto tako da se slažu i u svemu ostalom. Pošto lično osmišljam scene kojima nadahnjujem ljude da proizvode pornografiju, trudim se da one budu što više ponižavajuće za ljude. Gledajući to, ljudi se nadahnjuju da rade isto. Moj uspjeh je zagaranтован bilo time da mi pođe za rukom da ih navedem da se ponižavaju na taj način ili da mi to ne pođe za rukom do kraja. Ako uspijem, ljudi time, ne znajući, odlaze daleko od Stvoritelja i dolaze pod moju vlast. Mogu doživotno da ih učinim mojim robovima. Njihov glavni cilj će da bude samo zadovoljenje požude na najrazličitije načine koje im nametnem. Sa druge strane, ako ne uspijem da ih ponižavam time što će da oponašaju perverzije iz filma, rasplamsavam uvjerenje kako su oni u braku zakinuti, kako bi sa nekim drugim imali veću slobodu, kako su svi drugi partneri osim njegovog bolji, kako su on ili ona nesrećni u životu, pa tako rasplamsavam nezadovoljstvo u braku, što mi otvara put da uvedem nesklad, razdor i sve ostalo što iz toga proizlazi.

Naravno, pornografijom ne unosim zlo samo u brak. Ljude koji ne mogu da ostvare požudne ciljeve, koje sam im nametnuo, katkada mogu da upotrijebim da do tih ostvarenja dođu i silom. Pa čak i po cijenu ubistva. Požuda je jedan od veoma snažnih okova

kojima ljude držim vezane uz mene.

Filmovi, časopisi i ostali sadržaji ovakvog tipa su najbolji način da granice zadovoljenja ljudske požude budu pomijerane sve dalje i dalje. Sve dublje i dublje.

Evo, da bi vidio koliko sam te ponizio, napisaću jednu rečenicu koju, ni uz sve rečnike ovoga svijeta, ne možeš da odgonetneš niti da razumiješ:

„Polni odnos kao vrhunac iskrene ljubavi...“

Vidiš? Nemaš pojma šta je to! Naravno, ti razumiješ svaku riječ, kao što razumiješ i riječi „operacija slijepog crijeva“ ili „pisanje kompjuterskog programa“, ali ti to, u ovom trenutku, nikako ne možeš da učiniš.

Kako bi nešto takvo moglo da te zadovolji s obzirom da je tvoj um iskvaren svim onim što si vidio: grupnim polnim odnosom, nasiljem prilikom odnosa, protivprirodnim odnosom, uniformama, vezivanjem, bičevanjem, robovima, odnosom pripadnika istog pola, odnosom sa životinjama, i još stotinama ostalih perverzija kojima težiš pošto te one normalne stvari ostavljaju ravnodušnim?

Ovim sam postigao da se polni čin u potpunosti razdvoji od ljubavi. Ljudi počinju da nazivaju ljubavlju ono na šta ih ja navodim. Uživanje u zadovoljenju svojih najnižih pobuda. „Vođenje ljubavi...“

Kao što vidiš, ono što je Stvoritelj dao ljudima kao jednu od najvećih prednosti – da učestvuju sa Njim u stvaranju novog života – ja sam uspio da okrenem tako da taj čin čovjeka odvede u ropast.

Ova moja tvorevina – nemoral – u potpunosti je razvijena mojom genijalnošću sa ciljem da niko ne može da se nađe izvan njenog domašaja. Bilo da se radi o preljubi, činu koji razdire porodicu, koji nanosi bol, patnju i sramotu samoj porodici, ili se radi o bludničenju ljudi koji nisu u braku ili vezi, svi ste moji robovi. I svi ste zbog toga jednako daleko od Stvoriteljevog domašaja.

Dovodeći čovjeka u ovakvo stanje nemorala, u mogućnosti sam, osim što ga duhovno unazađujem, da ga čak i tjelesno uništim. Čime? Pa, bolestima, naravno. Hajde, reci mi kada si čuo da je neko, od onih koji su bili vjerni Stvoriteljevim moralnim zakonima, ikada oboleo od sifilisa? Gonoreje? Side?

Mada mi je Stvoritelj zabranio da ljude uništavam direktno i lično, ja uspijevam to isto i indirektno. I to na način koji mi pričinjava još veće zadovoljstvo; navedem čovjeka da sam izabere sopstvenu patnju, bolest i uništenje. Reci, zar nisam to savršeno osmislio?

Da, možda bi i mogao da se diviš mom savršenstvu kada ne bi shvatao da si i ti dio toga. Da si i ti jadnik koji je duboko upleten u moju mrežu.

Shvatio si do sada da je stanje u kome se nalaziš, kada su u pitanju loš i isprazan brak, nedostatak iskrene ljubavi, uzvišeni ego, požuda, perverzije i tvoja opšta moralna iskvarenost, moja zasluga. Zasluge pripadaju meni, ali odgovornost pred Stvoriteljem leži na tebi. Imao si izbor, ali si odabrao ono što sam ti JA ponudio. Uz sve predrasude koje sam postavio o tome šta je dobro, šta je lijepo, šta predstavlja zadovoljstvo, ti si to prihvatio baš onako kako sam želio.

Ali nije polni nemoral jedino područje gdje sam te zaveo. Imam ja za tebe još iznenađenja.

NASILJE

Od samih početaka ljudskog postojanja ja sam bio taj koji je ljude navodio na nasilja najrazličitijih vrsta.

Počevši od Kaina, pa sve do danas, čovjeka sam nadahnjivao da svaku svoju frustraciju, svaku svoju težnju, kao i svaku vrstu gnjeva ispoljava kroz nasilje. Ovo ti se sada čini gotovo logičnim, ali moj uspjeh u nametanju nasilja se proteže i na područje radosti i sreće. Uspio sam čovjeka da nadahnem da čak i takve osjećaje

ispoljava kroz nasilje.

Dovođenje svijeta u stanje tolike bezobzirnosti da mu ljudski život i dobrobit bližnjeg ne vrijedi ništa bio je prilično dug proces jer ja ne želim da takav stav ima samo mali broj ljudi. Ja želim da svi budu takvi. Čak i ti. I uspio sam. Nisam? Likuješ jer misliš da si pobjegao ovoj zamci? Niko meni ne može da pobjegne! Sjećáš li se televizije? Njome ne širim kao prihvatljiv samo polni nemoral. Njome činim prihvatljivim i nasilje. Nasilje ne može da bude prihvatljivo? To ti misliš? Jadniče. Kada si zadnji put promijenio program na televizoru jer nisi mogao da gledáš da neko nekoga tuče, siluje, muči, ubija? Ja ću ti reći: NIKADA! A kada si promijenio program sa putopisa ili dokumentarnog programa da bi gledao neki kriminalistički film? Ili horor? Nasilje? Vidiš, to je ono što često činiš. To je ono što ti je odista zanimljivo. I ti ćeš onda da mi kažeš da nasilje nije prihvatljivo? Takve stvari sve manje počinju da ti smetaju. Predaleko si od Stvoritelja i premalo se služiš svojim umom da bi mogao da prozreš moje veoma pažljivo osmišljene zamke kojima JA oblikujem „tvoj“ stav. Uglavnom, putem televizije gotovo da i nije problem da nametnem čak i takvu krajnost kao što je nasilje. Bitno je, opet, da glumac bude simpatičan, da bude pozitivan, pa da te dovedem do toga da ti lično želiš da on bude nasilan i ubica ako se za tim, u filmu, ukaže potreba. Da li si zamjerio tom pozitivnom liku koji je u filmu ubio nečijeg sina? Nečijeg oca? Nečijeg brata? Nekoga ko je imao porodicu koja ga je voljela ma kakav on bio? Naravno da nisi. Nisi o tome ni razmišljao. Kao što nećeš da razmišljaš o tome ni kada lično dođeš u takvu situaciju. Na primjer: rat ili sukob sa nekim poznatim ili nepoznatim. Sa nekim ko će da ti nanese kakvu nepravdu...

Nasilje sam u posljednje vrijeme učinio ljudskom svakodnevicom upravo putem televizije, ali i interneta. Ono je uvijek prisutna mogućnost za rješavanje problema. Baš kako sam i zamislio.

Ono na šta sam posebno usmjerio svoje napore jeste da

sklonost prema nasilju u ljudskoj vrsti razvijem od najranijeg doba. Možda ne obraćaš dovoljno pažnje na ono što sam danas pripremio za djecu. Na crtane filmove i na kompjuterske igre. Na moja ostvarenja u ovom području sam posebno ponosan. Bilo je pokušaja ljudi da skrenu pažnju na nasilje još u starijim crtanim filmovima, kao što su Tom i Džeri, ali je sve to ostalo na zapažanju nekolicine. Danas sam uspio da prikujem djecu uz najbrutalnije i najokrutnije crtane filmove kao što su Pokemoni i Digimoni. Djeca su počela da uživaju u nasilju. Počela su da se poistovećuju sa likovima u crtanim filmovima...

Pomoću kompjuterskih igrica sam omogućio da lično djeca budu ona koja će da ubijaju i da uništavaju na stotine različitih bića, a posebno ljude koji su označeni kao neprijatelji. Šta misliš, kako danas jedan mladi vojni pilot ili onaj koji upravlja pravom i razornom navodećom raketom doživljava ljude koje vidi na svom monitoru? Misliš li da razmišlja o strahovitoj patnji i bolu koji će da nanese tim ljudima dolje? Da razmišlja o sakaćenju granatama, ubijanju nećijih voljenih... Naravno da ne! On to doživljava kao kompjutersku igru. Moja lukavost je ovdje došla do najvišeg izražaja. Kada u filmu neko nekoga navodno ubije, gotovo da nema sahrane, gotovo da se ne prikazuje da neko žali za tom osobom. Nema prikazivanja uništenih života porodice ubijenog. U kompjuterskim igrama toga nema uopšte. Uskoro će čitava generacija koja dolazi da postane upravo tako nemilosrdna. Vaspitani nasiljem kao jedinim odgovorom na rješavanje problema, šta misliš, kakvi će oni da budu političari, ljudi koji će da vode neku zemlju, grad, firmu, porodicu...?

Moj plan se savršeno ispunjava. Dok roditelje toliko zaokupljam težnjom i željom za bogatstvom, dok ih zaokupljam da postignu standarde koje im namećem putem društva i televizije, u isto vrijeme ih podstičem da svoju djecu, umjesto da im posvećuju vrijeme za vaspitanje i zajedništvo, za ljubav i traženje istinskih

vrijednosti u životu, prepuštaju MENI da ih odgajam. Televizijom, internetom i kompjuterskim igrama.

Kao što vidiš, pažljivo osmišljenim filmovima, serijama i kompjuterskim igrama, postigao sam da su ljudi danas u stanju da čine isto ono što se čini i na ekranima. I da se tuku. I da siluju. I da muče. I da ubijaju – samo ako im se pruži odgovarajuća prilika. Misliš li da nisi u stanju da to činiš? Nisi? Mnogi su tako mislili o sebi. Dok im se nije ukazala prilika. Moram li da ti kažem da su imali pogrešno mišljenje o sebi?

Nemoral svih vrsta... Moj cilj je postignut. Moja savršena mreža, koja te drži na sigurnoj udaljenosti od jedine Sile koja može od mene da te oslobodi, raširena je. Tvoja vječna propast je zagarantovana.

Ali nije ovdje kraj tvoje najstrašnije noćne more...

Ustvari, ona tek počinje.

Poglavlje 32.

ZDRAVLJE

Teško mi je da kažem da li sam više ponosan na svoja postignuća u upropašćavanju čovjeka na području morala ili na području zdravlja. Kada bi samo znao kako je izgledao prvi stvoreni čovjek... Kada bi bar vidio kako su izgledali prepotopski ljudi... onda bi tek u potpunosti mogao da vidiš koliki sam uspjeh postigao time što sam čovjeku nametnuo moralna načela, životne navike i ishranu suprotnu onoj koju je Stvoritelj savjetovao kako bi zadovoljio istinske ljudske potrebe.

Pokušaću bar djelimično da ti približim kako bi čovjek danas izgledao da se pridržavao Stvoriteljevih savjeta. Zamisli vrhunskog gimnastičara. Njegovu okretnost i spretnost. Zamisli vrhunskog atletičara. Njegovu brzinu i izdržljivost. Zamisli čovjeka savršenih razmjera. Potpuno simetričnog. Zatim, zamisli čovjeka sa inteligencijom IQ 1000 (danas se natprosječnim smatra već onaj koji ima IQ veći od 110). Zamisli čovjeka koji jasno vidi sitne detalje na udaljenosti od jednog kilometra. Koji čuje visoke frekvencije poput šišmiša, niske frekvencije poput slona. Zamisli čovjeka koji je savršenog zdravlja. Zamisli onda vrhunskog pjevača. Pa vrhunskog muzičara. Pa vrhunskog umjetnika... Sve to sada spoji u jedno. Zamisli sada tog čovjeka visokog četiri metra. I, na kraju, zamisli jedno takvo biće ispunjeno nježnom ljubavlju i samilošću, požrtvovanošću i nevinošću, čednošću i obazrivošću, beskompromisnom dobrotom i poštenjem... odano Stvoritelju.

Da li ti ovo zvuči kao fantastika? Nevjerovatno? Kao apsolutna glupost? Sada ti je dosta ove knjige? Vidiš, što je tvoje nevjerovanje i zgražavanje nad ovim veće, to mi više ukazuje priznanje za rezultate koje sam postigao. Zaista sam se trudio, tokom

skoro šest hiljada godina, da od ovog veličanstvenog bića, kojeg sam ti upravo opisao, učinim ono što si ti sada. Čovjek kojeg sam pokušao da ti opišem je čak blijeda slika onoga što je Stvoritelj odista stvorio, ali tvoj ograničeni rečnik mi baš i ne dozvoljava da opišem sve pojedinosti.

Pogledaj se samo kako izgledaš. Da li ti postaje jasno zašto sam danas u stanju da razvijem teoriju da je čovjek, grubo rečeno, postao od majmuna? Kada bi mi Stvoritelj ostavio još nekoliko hiljada godina, prelazni oblik od majmuna do čovjeka, koji danas nedostaje da bi se dokazala teorija evolucije, bio bi živ. Da ljudsku vrstu nisam toliko upropastio, nikada ne bih mogao da ustanovim takvu teoriju.

Sada, zahvaljujući tvom izgledu – mogu.

Da, uzrok tvom jadnom izgledu sam JA. Takav si jer si prihvatio ono što sam ti ja nametnuo. Ponižavajući te moralno, otupivši ti osjećaj za ispravno, nije mi bilo teško da te ponizim na bilo koji drugi način.

Razmatrajući način na koji je stvoren ljudski organizam, proučavajući same potrebe ljudskog organizma, godinama sam eksperimentisao da bih mogao da vidim kako mogu da utičem na čovjeka. Uskraćujući mu jednu po jednu vitalnu potrebu, čovjek je postao to što si ti danas – fizički i psihički nesposobno biće, nezgrapnog i neprivlačnog izgleda, umanjenog morala. Nadao sam se da će ljudska vrsta da bude toliko odvratna da će Stvoritelj konačno da je odbaci zbog toga. Ali ne. On čak dolazi da umre kako bi otkupio nešto tako ružno, bezlično i nemoralno kao što je čovjek sada.

Pitaš se kako sam postigao da se čovjek nađe u takvom stanju? Sad ćeš saznati detalje. Detalje koji su dio i tvoje svakodnevice. Detalje za koje ni ne slutiš da su veoma pažljivo birano oruđe koje će te upropastiti.

ISHRANA

Često su najbolja rješenja ona najjednostavnija. Zamisli motor jednog automobila. Uz pravilno održavanje on je u stanju da napravi nekoliko stotina hiljada kilometara.

Uz pravilno održavanje!

Sipaj mu jestivo ulje umjesto motornog ulja, umjesto goriva mu ulij mješavinu goriva i vode, umjesto antifrizu sipaj mu običnu vodu... Ne treba da budeš posebno pametan da bi shvatio posledice koje će jednom takvom motoru da se dogode. Čak i ti to možeš da zaključiš. Vrijeđa te ovo? Uskoro ćeš shvatiti da je ovo bila i te kakva pohvala tvojoj inteligenciji imajući u vidu na šta sam sve uspio da te navedem kada je u pitanju pravilno održavanje tvog organizma.

Ako malo obratiš pažnju na biblijski izvještaj Stvaranja vidjećeš da je Stvoritelj u početku stvarao uslove i okolinu, koje je zatim ispunio tijelima i bićima koja savršeno odgovaraju tim uslovima i okolini.

Čovjek je stvoren u potpunom skladu sa takvim okruženjem. Ono je osiguravalo sve što mu je bilo potrebno za život i za održavanje svih vitalnih funkcija njegovog organizma. Na moju sreću, veoma kratka, ali neizmjerljivo važna uputstva koje je Stvoritelj tada dao, kada je u pitanju ishrana, nije bilo teško da sakrijem od čovjeka. I ne samo to, kasnije sam čitav izvještaj o Stvaranju uspio da proglasim ljudskom izmišljotinom.

Voće, orašasti plodovi, žitarice i povrće. To je bila jedina i potpuna ljudska ishrana. Ali nije bilo dovoljno da bi čovjek vječno živio. Zbog toga mu je Stvoritelj postavio drvo života. Njegovi plodovi, kao dopuna čovjekovoj redovnoj ishrani, omogućavali su da se ljudske ćelije savršeno obnavljaju i sprečavali su i najmanji oblik bilo kakvog propadanja. Odvojivši čovjeka od drveta života, nastupilo je veoma neprimjetno propadanje, pa se čovjekov vijek smanjio na nešto manje od jasnih hiljadu godina.

Prije potopa nisam ni pomislio da bi ljudska ishrana mogla da ima neki uticaj na ljude, pošto je sve što je stvoreno bilo savršeno stvoreno i bilo je u savršenim klimatskim uslovima. Tada sam se zadovoljavao da ljudsku vrstu upropašćujem na području morala, što je, kao što primjećuješ, uz zanemarive izuzetke, bilo u potpunosti djelotvorno.

Posle potopa sam primijetio da pojedine biljne vrste, do tada veoma važne za ljudsku ishranu, nisu uspjele da se obnove. Čuo sam kako Stvoritelj čiste životinje, koje su do tada imale taj naziv jer su mogle da se prinose na žrtvu, uključuje u dio čovjekove ishrane. Osim toga, čuo sam i kako unosi nešto čega do tada nije bilo između životinja i čovjeka. Strah! Životinje su počele da se plaše čovjeka.

Vidio sam da nešto nije u redu čim su ljudi počeli naglo da stare. Životni vijek se brzo smanjivao. Počeo sam da istražujem zbog kojih razloga se to događa. Prije svega sam mislio da je Stvoritelj namjerno odredio da se ljudski vijek skрати, ali sam otkrio da je jedan od uzroka tome novi način ishrane. Zbog novih klimatskih uslova sve se promijenilo. Primijetio sam da je Stvoritelj zbog toga stvorio nešto nevidljivo čovjekovom oku kako bi održao ravnotežu u prirodi i održao je i u novonastalim uslovima i dalje prikladnom za život. Bile su to razne bakterije i ostali mikrosvijet. Kasnije sam sve to veoma brzo uspio da zloupotrijebim. Počevši od kvarenja prirodnih sokova, kako bih dobio alkohol, pa do širenja različitih bolesti.

Pošto sam ponovo krenuo da moralno upropašćujem čovjeka, želeći da ga izložim još većoj patnji, počeo sam intenzivno da osmišljam načine kojima bih mu skratio život i učinio ga što bolesnijim. Tako sam počeo da nadahnjujem ljude da jedu i piju ono što im prije toga nikada nije ni palo na um da bi moglo da bude hrana i piće. Temeljno sam počeo da se bavim proučavanjem ljudskog metabolizma, potrebama ljudskog organizma, reakcijama na

nedostatak određenih materija, proučavao sam biljni svijet i pronašao sam mnoštvo, za ljudsku ishranu, korisnih i važnih biljaka, ali i mnoštvo onih koje su čovjeku štetile – što mi je i bio cilj. Ono što sam želio bilo je da pronađem biljke i životinje čija bi upotreba u čovjeku izazivala osjećaj zadovoljstva, dok bi ga, u isto vrijeme, polako uništavala.

Tokom generacija sam uspio da razvijem najubistvenije oružje za uništenje i propast ljudske vrste. Pokretač snažan skoro kao i požuda. Appetit!

Hrana je prestala da bude sredstvo zadovoljenja organizma za svim potrebnim hranljivim materijama, vitaminima i mineralima. Ustvari, ovo je većini ljudi, kada je u pitanju hrana, zadnje o čemu razmišljaju. Hrana je postala jedan od najvećih oblika tjelesnog zadovoljstva. Tebi je sada, dok se hraniš, važno samo dvoje – da ukloniš osjećaj gladi i da, pri tome, uživaš. To što tvoj organizam žudi za onim pravim sastojcima koji mu omogućavaju da pravilno funkcionira, da se razvija, da održava zdravo stanje, da se bori protiv uzročnika bolesti, tebe apsolutno nije briga, niti razmišljaš o tome. Zbog toga ćeš, kada ogladniš, bez razmišljanja da pojedješ kesicu čipsa. Zadovoljio si osjećaj gladi, zadovoljio si apetit, a organizmu nisi dao ništa korisno. Ustvari, dao si mu mnogo toga što mu i te kako šteti. Masti, aditive, so...

Upravo to je moj cilj. Zašto? Jesi li čuo za mutacije? Moram sada malo da pojednostavim biohemiju: mutacije su degenerativne promjene. Mnoge od njih su nasledne. Ono što je meni posebno interesantno su mikromutacije. I one su nasledne... Još ne razumiješ? Svim tim smećem koje sam ti nametnuo da jedeš i piješ, postižem da se tvoje tijelo razara na mikronivou. Na taj način dolazi do mikromutacija koje, pošto su uvijek degenerativne i često nasledne, kroz generacije dovode do toga da ljudska vrsta danas izgleda ovako. Sve te bolesti, sve te tjelesne nenormalnosti, sve je to posledica moje hiljadugodišnje upornosti u nametanju životnih

stilova koji te upropašćavaju. Još mi ne vjeruješ?

Evo ti jedan primjer:

Životinje me ne zanimaju u tolikoj mjeri da bih se oko njih toliko trudio. Pogledaj, na primjer, jelene. Ili tigrove. Ili bilo koju drugu divlju životinjsku vrstu. Kada si kod njih vidio životinju koja bitno odudara od prosjeka? Nema debelih životinja. U odnosu na čovjeka, one skoro da nisu bolesne. Sve jedinke unutar vrste su tačno onakve kakve treba da budu. Po svim razmjerama. A zašto? Zbog toga što se nisam trudio da ih tjeram da jedu i piju ono što je za njih neprirodno. Kada si vidio jelena da jede meso? Ili tigra da trči tamo gdje je požar da bi uživao u dimu? Sada pogledaj životinje koje je čovjek pripitomio da bi živjele sa njim i da bi mu koristile? Čovjek, kome sam ja nametnuo ishranu, takvu neprirodnu ishranu sada nameće životinjama. Rezultat? Gojaznost, smanjeni imunitet, kraći životni vijek, degeneracije, bolesti... baš kao i kod čovjeka.

Vidjeći kolika može da bude čovjekova želja za uživanjem u hrani, uspio sam da ga nadahnem da izmišlja najrazličitije i najkomplikovanije vrste pića i hrane. Svi ti specijaliteti su usmjereni samo na jedno. Na uživanje. A zdravlje? Pa, ko još misli na zdravlje? Dobro se osjećati i biti zdrav nije za čovjeka ništa posebno. Njegov cilj je da uživa. I ja sam mu to omogućio. Naravno, na njegovu sopstvenu propast. Na TVOJU sopstvenu propast.

Jadniče... kada bi samo znao da ti je Stvoritelj omogućio da čak i na ovoj uništenoj planeti možeš kvalitetno da živiš. Oko tebe raste na hiljade, naizgled, običnih biljaka koje su u stanju da odgovore na gotovo sve potrebe tvog organizma. Ali one ti ne omogućavaju toliko uživanje i zbog toga te ne interesuju. Ti želiš da uživaš u ukusu – nije važno od čega on potiče.

MESO

Posle potopa klima se dosta promijenila. Polovi su se zaledili, središnji dio Zemlje je postao žarki pojas, dok su umjereni pojasevi dobili nestalnu klimu. To je bio razlog nestanka veoma važnih biljaka. Iz tog razloga, Stvoritelj je dozvolio da čovjek može da jede meso određenih životinja. Da se čovjek pridržavao Stvoriteljevih uputstava i meso, odnosno namirnice životinjskog porekla koje je dozvolio da jedu, koristio samo kao minimalnu dopunu dotadašnjoj ishrani, njegov životni vijek bi bio neznatno kraći, pošto meso nosi i niz, za ljudski organizam, štetnih sastojaka koje u novonastalim uslovima nisu mogle da se izbjegnu. Ali ja sam vrhunski stručnjak za pretjerivanje. Videći koliko meso može da bude štetno za čovjekovo zdravlje, a, sa druge strane, koliko je ono ljudima ukusno, vremenom sam ga postavio za glavni obrok, dok je povrće i do danas ostalo tek kao prilog. Posebno sam nastojao da podstaknem upotrebu onih vrsta mesa koje je Stvoritelj, zbog čovjekovog zdravlja, zabranio da se jedu. Svinjetinu, na primjer, pa zatim školjke, rakove... Stvoritelj je veoma dobro znao zašto čovjek ne bi trebalo da jede to meso, ali čovjek nije. Njemu je bitna isplativost. Mada šteti njegovom zdravlju. Mada se hrani strvinarima i „čistačima“.

Govoreći o isplativosti i zdravlju, u novije vrijeme sam shvatio da ukus mesa, kao i njegova boja, mogu da se poboljšaju raznim hemijskim dodacima. Dakle, zbog isplativosti sam naveo ljude da životinju iskoriste gotovo u cjelini. Loš ukus nejestivih djelova životinje veoma jednostavno se poprave raznim bojama i dodacima. Naravno, njima je bitnije da dobro zarade, nego kako će sva ta hemija da djeluje na tvoj organizam. S obzirom na to, meni je u interesu da ti jedeš što više raznih mesnih prerađevina punih boja, konzervanasa, raznih soli i ostalih tvom tijelu štetnih dodataka.

Ali i bez toga čovjekova lakomost i želja za velikom zaradom omogućila mi je da meso danas učinim posebno nezdravim.

Čovjeka sam nadahnuo da počne da se bavi masovnim uzgojem životinja namijenjenih isključivo ishrani. Naveo sam ga da na neprirodan način utiče na razmnožavanje tih životinja, da ih na neprirodan način hrani – i to mesom. Istina, u obliku stočne hrane, ali ipak mesom. Farme su, isto tako, moja zamisao. Živeći u takvim neprirodnim okolnostima, bez neophodnih životnih uslova, životinje su veoma sklone bolestima. Zbog toga su uzgajivači prinuđeni da hrani dodaju mnoštvo lijekova. Osim toga, zbog što bržeg dobijanja na težini i što brže zarade, koriste se i raznim hormonima. Moram li posebno da ti napomenem da sve što pojedesh ima i te kakvog uticaja na tvoj organizam?

Vidiš, ni ne razmišljaš da je sve ovo što danas smatraš normalnom ishranom, ustvari sredstvo kojim te ja namjerno unesrećujem i kojim uzrokuje tvoju patnju. Prehrambene navike koje sam nametnuo postale su toliko jake, da većina neće ništa da mijenja čak ni kada zbog toga oboli. Pa ni onda kada saznaju šta je uzrok njihove bolesti. Pripisaće to nečemu drugom. Slučaju, na primjer. Najveći broj ljudi svoje bolesno stanje će da pripíše starenju, normalnim prirodnim procesima, sudbini, ali nikako svojim životnim navikama.

SLATKIŠI

Osim što je Stvoritelj snabdio čovjeka svim onim što mu je potrebno za život, On mu je omogućio da u tome i uživa. Vidjevši da je čovjekova najdraža hrana voće, shvatio sam da je to zbog slatkog ukusa. Čovjek voli slatko. Zašto mu i ja ne bih omogućio da jede slatko? I na taj način da ga polako i sigurno uništavam. Šta misliš, ko je izmislio današnji jelovnik? JA, naravno. Kada sam te naveo da za vrijeme onoga što zoveš „dobar ručak“ već preopterećiš svoj organizam nepotrebnim i štetnim materijama, a uskratiš mu ono što mu je zaista potrebno, nije mi ni na kraj pameti da se na tome zaustavim. Ja sam veoma temeljit.

Osmislio sam još jednu propast za tebe. Slatkiše. Zašto bi pojeo nešto prirodno zdravo i slatko, kada sam ja za tebe osmislio mnogo ukusnije i nezdravije rješenje?

Kolače! Zvuči dobro, zar ne? A da li ti zvuči i ovo dobro? Zasićene masnoće, prerađeni šećer, hemija, prazne kalorije...

Ako, ipak, želiš da jedeš voće, nemam ništa protiv, ali ješćeš ga na moj način. Zašto bi jeo samo jagode? Bolje je ako ima šlaga ili pavlake, pa još i šećera... Zašto bi jeo male, ružne jabuke koje je vjerovatno našeo crv? Trebalo bi da kupuješ samo one velike, lijepe, savršenog izgleda... koju crv ne bi ni pogledao. Moja sreća je što ne postoji mogućnost kućne hemijske analize takvih jabuka i ostalog voća.

Zašto bi pio običnu vodu? Bolje ti je da popiješ dobar gazirani sok. Može i voćni. Sa čak 20% udijela voća. Obogaćenog vitaminima.

Ali tu ni izbliza nije kraj.

Čokolade, bombone, sladoledi, pudinzi... mnoštvo nepcu ugodnih, a organizmu potpuno bezvrijednih i štetnih materija. To je ono čime postižem da uz veliko zadovoljstvo pripremaš sebi bolnički krevet. Ali, ipak, posebno zadovoljstvo mi predstavlja kada prave i kvalitetne obroke za svoju djecu zamijeniš upravo slatkijima i dozvoliš im da oni u tome nesmetano uživaju. I to upravo onda kada im to za njihov razvoj najviše šteti. Mogao bih da govorim i o posledicama toga, ali ne želim da ti dam povoda da meni i svom djetetu uskratiš veliku radost koju nam donose slatkiši.

GOJAZNOST

Pogledaj malo ljude oko sebe. Ništa posebno? Jasno, na to si se navikao. Ovako kako čovjek danas izgleda tebi je normalno. Zahvaljujući raznim predrasudama koje sam uveo u vezi sa tim, ovakav čovjekov izgled i ovakvo čovjekovo stanje zdravlja, kao i njegove sposobnosti, bolje rečeno ograničenosti, smatraju se

normalnim. Kojim predrasudama? Predrasudom da je meso glavna hrana, predrasudom da je sramota baviti se sportom kada pređeš trideset godina, a potpuno neprihvatljivo ako imaš preko pedeset godina. Predrasudom da je normalno da se udebljaš kada se vjenčaš, predrasudom da je normalno da budeš bolesniji što si stariji, predrasudom da je debljina samo još jedan prihvatljiv izgled čovjeka... Vidiš, sve su to predrasude, a ima ih još dosta. Predrasude koje sam JA, vremenom, uspio da ustalim kod ljudi.

Poseban uspjeh sam postigao kada je u pitanju upropašćavanje ljudskog organizma prekomjernim uživanjem u hrani. Pošto su mi poznate sve štete koje mogu da nanese čovjeku ako ga učinim gojaznim, uporno se trudim da ga dovedem u to stanje.

Pošto znam da je Stvoritelj zabranio ljudima da jedu salo i mast, ja sam uspio upravo taj dio životinja da učinim najpopularnijim, najisplativijim i najukusnijim. Posebno danas. Pogledaj samo sastav raznih salama i kobasica. Najveći dio čine upravo masti.

Masti se odmah skladište u tvom organizmu kao rezervni izvor energije, energije koja ti neće nikada trebati jer sam ti opet JA nametnuo takve životne navike da ti energija gotovo uopšte ne treba. Osim za žvakanje i ležanje.

Puneći tvoj organizam masnoćama, uništavam te veoma polako i mučno. Misliš da je tu samo riječ o tome da tvoj izgled počinje da se mijenja? Samo o tome da postaješ tako smiješno, ružno i nezgrapno građen? Moram da ti kažem da kako izgledaš spolja, tako otprilike stoje stvari i na mikronivou u tvom organizmu – veoma loše i ružno. Opterećujem ti krvotok, srce. Što si deblji, to si manje sposoban da se krećeš, što za sobom povlači mnogo tegoba. Srce ti slabi – umjesto da pumpa svom snagom, ono to nadoknađuje brzinom. Zbog toga si sve umorniji, sve manje si sposoban. Povećavam ti rizik od moždanog i srčanog udara zakrećujući ti krvne žile i puneći te holesterolom. Dovoljan je komadić slobodnog

holesterola da ti začepi jednu jedinu krvnu žilicu i, eto, srčani ili moždani udar je tu. Debljinom ti uništavam kičmu, zglobove...

Zatim, zbog velike upotrebe šećera i masti, kao i skladištenja masnog tkiva, tvoj organizam postaje sve manje sposoban da reguliše nivo šećera u krvi. Postaješ kandidat za šećernu bolest kojom, opet, mogu da te dovedem do raznih tegoba, pa i do potpunog sljepila. Nebrojene su patnje u koje te guram pomoću tvog apetita. Počevši od prevelikih potreba za trošenjem novca, koje iziskuje tvoj apetit, što dovodi do potrebe za prekomjernim radom, što, opet, dovodi do stresa iz kojeg proizlazi još dodatnih bolesti i tegoba. Vidiš li šta sam ti učinio tvojim apetitom? Unesrećio sam tebe, unesrećio sam one kojima si veoma blizak... A zbog čega? Zbog toga što ne možeš da kontrolišeš svoj apetit. Savršeno, zar ne?

TJELOVJEŽBA

Uzmi dva automobila. Jednim se vozi svaki dan, uredno ga održavaj, a drugog ostavi da godinama stoji netaknut. Šta misliš, koji će posle deset godina da bude u boljem stanju? Misliš onaj koji stoji? Koji je malo korišćen? Varaš se. Taj će da propadne usled nekorišćenja. Procesi oksidacije, zatim vlaga, prašina i sunce će polako da mu uništavaju sve vitalne djelove. Automobil je napravljen da bi radio.

Potpuno je isto i sa tvojim organizmom. Tvoj organizam je stvoren da bi se kretao. Njega uništava mirovanje. Ne možeš ni da naslutiš koje su krajnje mogućnosti ljudskog tijela. Nisi ni blizu toga da shvatiš za šta je sve ljudsko tijelo sposobno. Danas su određeni ljudi uspjeli da razviju samo pojedine sposobnosti i da ih dovedu do zavidnog nivoa, ali čovjekovo tijelo je sposobno za savršenosti u svakom području u isto vrijeme. Ja se, međutim, trudim da do toga nikada ne dođe. Ljudsko tijelo sam uspio da načinim toliko krhkim i slabim da je krajem Srednjeg vijeka prosjek ljudskog života bio svega jasnih tridesetak godina. Najvećim dijelom

zbog loše ishrane, a zatim i zbog nedovoljnog ili pretjeranog fizičkog napora.

Shvatio sam da su zbog nekorišćenja, pojedini djelovi tijela skloni laganom propadanju, pa čak i odumiranju. Pošto zbog napretka tehnologije i alata nisam više u mogućnosti da čovjeka uništavam prekomjernim radom uz neodgovarajuću ishranu, odlučio sam da svoj cilj ostvarim drugom krajnošću. Neaktivnošću. Uveo sam već spomenute predrasude koje vježbanje čini smiješnim i nepotrebnim, a neprivlačan izgled tolerantnim. Ljudske aktivnosti sam smanjio na minimum. Ne možeš ni da zamisliš kolikim te bolestima i nelagodama izlažem na taj način. Koliko te na taj način činim nesposobnim i ograničenim. Pogledaj samo koliko je debljanje jednostavno: samo jedeš i ništa ne radiš. Sjediš, odmaraš se, ne krećeš se, ne izlažeš se naporu. Zbog osjećaja ugodnosti koju pri tome imaš, ni ne razmišljaš o vremenu koje prolazi. Međutim, kada shvatiš da zbog toga u prvom redu izgledaš loše, a zatim da si i bolestan, onda počinješ da budeš bolno svjestan svakog svog odricanja od hrane, svakog napora da sagoriš višak energije. Naravno, ja ću te uvjeriti da je za tebe bolje da se pomiriš sa stanjem u kome se nalaziš, nego da se potrudiš da izgledaš bolje i budeš zdraviji.

RAD

Ko danas uopšte razmišlja o počecima čovječanstva onako kako je opisano u Bibliji? Samo veoma mali broj ljudi. Pouke u njoj su veoma jasno iznesene, ali se od čovjeka traži lično istraživanje i zaključivanje. Stvoritelj je to osmislio da bi pouke otkrivene u Bibliji na što snažniji i upečatljiviji način ostale usječene u čovjekov um i tako postale dio njegovog karaktera.

Ko uopšte razmišlja o vrtu i o tome zašto je Stvoritelj ljude postavio upravo tamo? Zašto im nije napravio zgrade, ulice, automobile...?

Temelje čovječanstva i ljudskim navikama koje je Stvoritelj

uspostavio prilikom Stvaranja ja sam uspio potpuno da obezvrjedim. Neke sam već spomenuo. Ali ja sam uspio da oduzmem i blagoslov od čovjeka, koji mu je Stvoritelj namijenio putem rada. Ja sam taj koji je riječi „rad“ dao negativan prizvuk. Rad koji je Stvoritelj osmislio za čovjeka bio je sredstvo njegovog stalnog razvoja, izvor sticanja novih spoznaja i novih vještina, savršen način razvoja ljudskog stvaralaštva i mogućnost iskorišćavanja nebrotjenih darova koje vam je Stvoritelj dao. Morao sam to da vam oduzmem. I na taj način još više da vas unazadim.

Bilo je važno da te odvedem u bilo koju krajnost. Ili da previše radiš i da na taj način zapostaviš sve ono što je odista važno, a time i samog Stvoritelja, ili da te navedem na ljenčarenje i besposlenost kako bih tvoj besmisleni um opsjeo najraznovrsnijim mislima i idejama. Reci mi, kada si posljednji put čuo za nekog zemljoradnika da je homoseksualac? Kada si nekog zemljoradnika vidio gojaznog i teško pokretnog? Naravno, ja se trudim da i toga ima, ali nikada nekoga ko odista radi ne mogu da navedem na takve izopačenosti kao što mogu da navedem nekoga ko nije dovoljno fizički aktivan.

Najveći uspjeh sam postigao u podsticanju čovjekovih težnji da se seli u velike gradove. Zatvorivši ga u stan i okruživši ga asfaltom, njegovo stvaralaštvo sam sveo na osmišljavanje zadovoljstava koje mu omogućava višak slobodnog vremena. Televizija, hrana, internet, hrana, izlasci, hrana, noćna druženja, hrana, duge šetnje smogom ispunjenim gradovima...

Na moju žalost, Stvoritelj u mnogima budi želju za prirodnim radom kao sredstvom za opuštanje tako da oni kupuju manje voćnjake gdje nalaze rasterećenje od užurbane svakodnevnice kojom ih zarobljavam. Ali većina ostaje uz načela i stil života koji sam im JA nametnuo. A ta načela i životni stil uzrokuju veliko psihičko opterećenje. Samo ja u potpunosti znam kako ono utiče na tvoje tijelo.

DUVAN

Moram malo da se vratim na meso. Pogledaj još jedan paradoks vezan za njega. Vidjećeš da ljudska glupost zaista nema granica. Meso, da bi se duže vremena održalo upotrebljivim, mora da se konzervira. Osim danas već uveliko prisutne hemije, najstariji način očuvanja mesa od kvarenja jeste – dimljenje. Ovo je moja veoma stara dosjetka. Zašto ljudi dime meso? Da ga ne bi napadale muve i štetočine, zar ne? Da li si se pitao zašto muva neće da jede dimljeno meso? Ja ću da ti kažem: zato što je to za nju – otrovno! I za čovjeka je to otrovno, ali pošto ga taj otrov ne ubija odmah, on je u stanju da se truje godinama da bi, na kraju, od posledica takvog trovanja i umro. I to od raka debelog crijeva koji je direktna posledica jedenja dimljenog mesa i sličnih namirnica. Vidiš li da i obična muva ima više mozga od tebe? Pošto sam vremenom shvatio da je dim veoma poguban za čovjeka, postavio sam sebi cilj da ljudsku glupost iskoristim tako što ću ga naučiti da uživa u dimu.

Moram ti priznati da je i meni tako nešto izgledalo prilično glupo, ali onda sam se sjetio da imam posla samo sa čovjekom. Njemu mogu da nametnem šta god poželim.

Shvatio sam da bih jednu veoma otrovnu biljku mogao da učinim uzrokom mnogih patnji za čovjeka. Duvan. Zbog nekih sastojaka u sebi duvan djeluje smirujuće. Ovo smirenje može da se uporedi sa onim kada te stave u ležeći položaj, svežu te, smire... i onda ti spuste giljotinu na vrat! Tako i duvan, jedna supstanca te smiri, a onda ti oko 4.000 drugih supstanci uništava organizam veoma polako. Toliko polako da uzroke svojih neizlečivih bolesti nećeš pripisati duvanu, već nesrećnom slučaju. Ili, još bolje, Stvoriteljevoj kazni.

Ovo mi je omiljena strategija – blaćenje Stvoritelja. Sam odlučiš da upropastiš svoje zdravlje, sam se dovedeš do ivice smrti. Zbog svog sebičnog zadovoljstva, koje nalaziš u uživanju u duvanu, prvo oboliš, a zatim nanosiš patnju i bol ljudima kojima je

stalo do tebe. Svojoj djeci, ženi, roditeljima... Zatim umreš i trajno unesrećiš svoju porodicu, a onda svi počnu da okrivljuju Stvoritelja zbog toga što je dozvolio da djeca ostanu bez jednog roditelja, što je dozvolio da „divna“ osoba kao što si ti umre. Da time ne postizem upravo željene ciljeve gotovo da bih bio i zavidan što mi niko nije odao priznanje za genijalnost.

Kada bi postojao vrhunac ljudske gluposti, onda bi to zasigurno bilo ovo. Ljudi, uglavnom, znaju da je nikotin sam po sebi veoma jak otrov. Znaju čak i da se koristi kao insekticid. Veoma dobro znaju da čitaju upozorenje na kutiji cigareta koje ih upozorava na štetnost zdravlju, na mučnu smrt... Ali, kao što sam rekao, radi se samo o čovjeku.

ALKOHOL

Kad sam prvi put vidio da se čovjek, pijući prevreli grožđani sok, doveo u stanje da više ne gospodari u potpunosti svojim umom, da su mu tjelesne sposobnosti poprilično smanjene, i da postaje mnogo povodljiviji za moje sugestije, shvatio sam da je ovo veoma dobra prilika za mene.

Ustvari, mnogo prilika! Eksperimentišući na čovjeku, sugerišući mu da pije što više alkohola, primijetio sam mnoge štetne posledice za njegov organizam. Najvažnije su mi one štete koje nastaju u njegovom mozgu. Što čovjek pije više alkohola, to ima manje volje i snage da mi se odupire. Ono što je posebno dobro jeste to što veoma brzo postaje zavisano od alkohola. Osim toga, pošto mu je jetra pod stalnim i punim opterećenjem, čime na njoj nastanu nepopravljiva oštećenja, uskoro dolazi do mučne smrti.

U novije vrijeme od posebnog značaja mi je to da putem raznih navodnih naučnih dokaza ljudima pokažem da su alkoholna pića, ustvari, zdrava i da treba da ih upotrebljavaju. Na primjer, pivo i vino. Istina je da su neke materije iz grožđa i hmelja zdrave za ljudski organizam, ali sve je to beznačajno ako se uporedi sa štetom

koju ostale materije uzrokuju u organizmu i štetom koju JA mogu da nanese opijenom čovjeku.

Ali prije nego što umre ja takvog čovjeka poprilično dobro iskoristim da bih zagorčao život i njemu, i njegovim bližnjima. Počevši od mojih sugestija da bude nasilan prema njima, pa sve do toga da umjesto za prave životne potrebe, zbog zavisnosti svu zaradu troši na alkohol. Naravno da on svoju nesreću neće da pripiše alkoholu...

DROGA

Pronašao sam još otrovnije biljke od duvana. Razvojem nemovala i bezobzirnosti, a zahvaljujući hemiji, danas sam uspio ljude da navedem da svoju zaradu zasnivaju na ljudskoj smrti. Ako sam čovjeka uspio da navedem da uživa u nečemu tako neprirodnom kao što je dim, znao sam da ću uspjeti da ga navedem i na mnogo brži oblik samoubistva. Samo pod uslovom da užitak bude veći. I jeste veći. A veća je i moja vlast nad takvom osobom.

Nije bilo teško da navedem čovjeka da iz stanja užasa u kojem sada živi, zahvaljujući mom neumornom trudu, trenutno rasterećenje potraži u užitku i blaženosti koju mu pruža droga. Naravno da on ne razmišlja o zavisnosti, a još manje o tome šta se, zbog upotrebe droge, događa u njegovom mozgu da bi se tako osjećao. Svi misle da će prestati. I prestanu. Kad umru.

Prije toga, međutim, patnja. Puno patnje. I njemu i njegovim bližnjima. Krađe, laži, prevare, ubistva, bolesti, duševna bol...

LAVIRINT

Kada je u pitanju tvoje zdravlje, mogao si do sada da shvatiš da se nalaziš u jednom veoma zamršenom lavirintu. Izlaz postoji, ali si navikao na uslove u lavirintu. Taj lavirint ti danas zoveš normalnim životom. Za mnoge ljude bi skoro bila propast kada bi izašli iz lavirinta u koji sam ih uveo. Bar sam ja to postavio da tako

izgleda. Uz podsticanje ljudske bezobzirnosti, izlaz iz tog lavirinta postaje sve teže i teže da se pronade.

Bezobzirnost sam doveo do tog stupnja da će ljudi zbog svoje zarade u potpunosti prestati da vode računa o posledicama koje njihov način zarade ima na druge. Najočigledniji primjer sam već spomenuo kada sam ti govorio o drogi, ali i u drugim područjima je slično, sa tom razlikom što ljudi nemaju grižu savjesti jer je to sam čovjek, putem svojih zakona, dozvolio. Pogledaj samo jednog uzgajivača duvana. Misliš li da on razmišlja koliko je ljudi svojim proizvodom ubio rakom pluća ili moždanim udarom? Misliš li da on sebe doživljava kao trgovca smrću? Naravno da ne. Štaviše, on je čak sklon da osudi jednog preprodavca droge, ne shvatajući da on čini upravo istu stvar.

Pogledaj jednog proizvođača vina ili nekog drugog alkoholnog pića. Razmišlja li on o tome kolikim ljudima priređuje zavisnost i preranu smrt, kolikim ljudima donosi pravu patnju u porodici zbog pijanstva i posledica koje ono nosi? Ne razmišlja. Nimalo. Ako i počne, ja sam taj koji njega, baš kao i proizvođača duvana, umirujem mislima da oni nikoga ne tjeraju da to upotrebljava, oni samo zarađuju za život. I, na taj način, najdalje dokle dopiru njihove misli jeste njihova zarada.

Zarada isto tako navodi jednog uzgajivača stoke da je hrani veoma nezdravom hranom kako bi što prije dobila na težini i time mu smanjila troškove uzgoja. Ne preza ni od prekomjernih doza lijekova kako bi zaštitio svoje ulaganje, kao ni od hormona niti raznih hemijskih preparata kako bi profit bio što veći. Već zaključuješ da ni on ne razmišlja o negativnim posledicama na ljude koji se hrane takvim mesom. On, kada izbroji novac koji je dobio, najmanje razmišlja o problemu gojaznosti, o problemu raznih bolesti koje imaju drugi zbog njegove zarade. Kada ga podstaknem da to čini, ja sam tu i da mu skrenem misli sa posledica koje time uzrokuje.

Ništa bolja situacija nije ni sa uzgajivačem voća i povrća. Njegov cilj je potpuno isti. Zarada. Novac. Ako voće ili povrće treba da prska raznim pesticidima i deset puta, on neće da preza od toga. On samo želi da mu od sađenja do berbe plod bude spreman za prodaju. Pod „spreman“ on podrazumijeva da bude lijepog komercijalnog izgleda. Vrijeme koje mora da prođe od tretiranja biljke pesticidom do upotrebe je, u odnosu na zaradu, u drugom planu. Ono se manje poštuje što je osoba manje stručna. Na taj način, svi oni pesticidi – otrovi za tretiranje biljaka protiv bolesti, štetočina i korova – postaju djelotvorni u ljudskom organizmu uzrokujući razne vrste najopasnijih bolesti. Ali ko još razmišlja o tome kada je dobio novac za trud koji je uložio? Brigama oko zarade u potpunosti uspijevam da ugušim osjećaj krivice zbog trovanja drugih.

Šta misliš, hoće li proizvođač duvana da izađe iz lavirinta kada vidi koliku mu zaradu on donosi uprkos smrti kojom trguje? Hoće li proizvođač alkohola da prestane sa tim gledajući pijanca kako se smrzava u jaruzi? Hoće li uzgajivači stoke ili povrća više da vode računa o zdravijem načinu uzgoja ako će zarada da im bude manja? Neće! Novcem i zaradom potiskujem glas savjesti.

Industrija. Odmah ti dolazi na um mnoštvo zaposlenih. Zamisli sada da neko zatvori duvansku industriju, koliko ljudi bi ostalo bez posla? Pa zatim mesna industrija? Pa industrija za proizvodnju slatkiša, alkohola... Da li sada shvataš zašto govorim o lavirintu?

Pitaš li se koji je onda izlaz? Na moju radost, za mnoge izlaz ne postoji. Unošenje raznih neprirodnih i organizmu štetnih materija postalo je toliko uobičajeno da gotovo niko ni ne razmišlja o odricanju od toga. Danas je potpuno normalno jesti nezdrave kolače, piti alkohol, pušiti, jesti meso. I za ono malo povrća i voća do kojeg dođu ja sam se potrudio da ljude željne zarade podstaknem da proizvode već zatrovano. Već nazireš odgovor, zar ne? Da bi izbjegao svim mojim zamkama morao bi svega toga da se odrekneš i da sam proizvedeš sopstvenu hranu. Ali kada bi onda gledao

televizor, kada bi pretraživao internet? Kada bi se odmarao? Kada bi onda zarađivao da dostigneš trendove koje sam ja pred tebe postavio?

Ima li izlaza? Ima. Ali ti ne želiš da izađeš. Ti odlučuješ da živiš onako kako sam JA odredio. Ješćeš ono što sam ti JA nametnuo da jedeš, pićeš ono što sam ti JA nametnuo da piješ. Prihvatićeš životne stilove i ciljeve koje sam JA za tebe osmislio. Umrijećeš bolestan onako kako sam JA zamislio da umreš.

Sada dolazimo do najzanimljivijeg dijela. Ljekova. Da, za mnoge od bolesti koje sam na ove načine prouzrokovao, postoje lijekovi. I to djelotvorni. Misliš li da će neko da ti ih pokloni zbog nesrećnog stanja u koje si zapao razboljevši se? Neće. Prodaće ti ih. Ako budeš imao dovoljno novca. Već si shvatio da je moje najbolje oružje u uništavanju čovjeka – drugi čovjek. Čovjeka sam uspio da dovedem do takvog stanja svijesti da će bezdušno moći da gleda dijete kako umire od teške bolesti čiji roditelji nemaju novca da kupe lijek koji on ima. Pitaš se kako je moguće da neko ko ima lijek ili znanje kojim može da spasi život može da traži novac za to? Zar ne bi ljudi trebali jedni drugima da budu od pomoći? Pusti te Stvoriteljeve ideale. Zar si zaboravio na moj uticaj? Misliš li da bi bio bolji da si na tom mjestu?

Ali ne utičem ja na tvoje zdravlje samo putem onoga što u sebe unosiš ili ne unosiš. Imam ja i drugih načina da te upropastim.

EKOLOGIJA

Dugo nisam razumio zašto je Stvoritelj u svojoj Riječi rekao da će u posljednje vrijeme Sunce jače da peče. Ali sada znam. U svojoj milosti On je ovu Zemlju obavio ozonskim omotačem kojim nju i njene stanovnike štiti od štetnog zračenja. Napretkom tehnologije primijetio sam da se, iz nekog razloga, Zemlja sve više zagrijava. Ubrzo sam shvatio da zagađivanjem atmosfere njen zaštitni mehanizam slabi, a da se povećava uticaj staklene bašte. Odmah

sam počeo da podstičem ljude da zagađuju atmosferu na najrazličitije načine.

Kada je čovjek otkrio šta je učinio, ja sam bio već prilično zadovoljan, a šteta je bila nepopravljiva. Nisu pomogli ni mnogi sporazumi koji su predstavnici raznih zemalja potpisivali, jer sam na glavne uništivače atmosfere uspio da utičem da, u interesu svojih zemalja i zarade njenih stanovnika, ne potpišu sporazum o smanjenju emisije štetnih gasova.

Svakim svojim pokušajem postižem veliki uspjeh u tome da upravo pomoću čovjeka učinim njegov život veoma mučnim.

Kada je u pitanju ekologija, moram li da govorim u kakvom beznadežnom stanju se nalazi planeta na kojoj živiš?

Zbog moći i novca je razvijena nuklearna energija. Ona sama po sebi nije loša. Isplativa je, ali radioaktivnim otpadom ću da uništim mnoštvo ljudi koji će živjeti posle. Ne zbog same škodljivosti, već zbog nemarnog i korupcijom uslovljenog odlaganja. Izduvnim gasovima, velikim industrijskim postrojenjima koja u atmosferi ispuštaju velike količine dima, vazduh koji udišeš učinio sam veoma štetnim. Isto tako i vode, koje postaju zagađene tom silnom industrijom i otpadnim vodama gradova, prestaju da budu pogodne za život. Cilj mi je da uništim sve zalihe vode za piće. I na dobrom sam putu da to učinim. Mislim samo da Stvoritelj neće da mi omogući dovoljno vremena za to.

Ali, smrt, strah i patnju mogu da sijem i na druge načine. Na primjer – cunamijima. Divno, zar ne? Uz rupe na ozonskom omotaču i zagađenje atmosfere temperatura na Zemlji se nepovratno podiže. Šta će se dogoditi? Polovi će početi da se tope. Glečeri isto tako. Nivo mora će se podići. Mnoštvo gradova će se naći pod vodom. Da li se stanovnici tih gradova brinu zbog toga? Njihove misli zaokupljam stotinama drugih stvari, tako da na tu katastrofu ni ne misle. A to i jeste moj cilj. Što manje budu spremni na nju, više će ih biti uništeno.

Globalno zagrijavanje namjeravam još više da ubrzam izazivanjem velikih šumskih požara i uništavanjem šuma sječom drveća, zbog čega Zemlja postaje sve toplije mjesto i sve manje pogodna za život. Osim toga, neumorno se trudim da na različite načine izazovem i velike ekološke katastrofe. Prevrnuti tanker! Moja omiljena igra. Cio ekosistem tog područja nepovratno postaje oštećen. Potrebne su desetine godina da bi se samo ublažile posledice takve štete.

Razlog mog uspjeha da izazovem svjetsku katastrofu, kao što sigurno već pretpostavljaš, leži u uspješnoj manipulaciji ljudima na individualnom nivou. Počevši od toga da te navedem da nemarno odbaciš najlonsku kesu, ili praznu bateriju, pa do toga da razne hemikalije bacaš u kanalizaciju, prosipaš na zemlju i slično.

Izlaz? Nema ga! Stvoritelj je to odavno vidio i proreкао je ovakvo stanje. Moj cilj je na samoj ivici ispunjenja. Mreža uništenja ljudske vrste je u potpunosti razapeta. I ti si u njoj. Ovaj put – svjesno. I ne možeš da izađeš. Ne želiš da izađeš.

MODA

U prednosti si da upoznaš najvećeg modnog stvaraoca svih vremena. Mene! Pitaš se zašto bi mene bilo briga za modu? Zbog toga što je to jedinstven način da objedinim uništavanje čovjeka i na području morala i na području zdravlja u isto vrijeme. Primijetićeš da je odjeća sve manja i manja. Da je sve kraća i kraća. Ne, nije to posledica globalnog zagrijavanja, već moje pažljive strategije postepenog uvođenja krajnjeg nemoralna. Ljude koji stvaraju odjeću nadahnjujem da objedinjuju provokativan nemoral sa veoma nezdravom i nepraktičnom odjećom i obucom.

Pošto je čovjek vremenom postao veoma krhkog zdravlja, priлично je jednostavno da ga trajno učinim bolesnim i nesposobnim samim načinom oblačenja. Naročito žene. Imam nekoliko posebno modernih (čitaj: nezdravih) detalja u ženskoj odjeći i obući. Kratke

majice, tanga gaćice, visoke potpetice, kratke suknje... Šta misliš, koji je razlog čestih zaraza, neplodnosti, upala mokraćnih puteva, išijasa, deformacija kičme i stopala i ostalih bolesti kod žena? Da, upravo odjeća koju ja za njih pravim. Posebno se trudim da na ovaj način zavedem one najmlađe. Što ranije počnu sa takvim oblačenjem, prije će i duže da pate.

Osim što žene na ovaj način i same padaju na području nemoralnosti, one već ionako, hormonima i predrasudama ispunjene muškarce, dovode u stanje smanjene kontrole nad svojim postupcima i mislima, navodeći ih na požudu. Ovo mi je posebno važno jer je Stvoritelju ovakvo ponašanje identično preljubi. Na ovaj način i žene i muškarce dovodim pod Stvoriteljevu osudu.

Ovdje mi je od velike pomoći bio uspjeh koji sam postigao učinivši da muškarci ne posvećuju dovoljno ljubavi i pažnje svojim ženama. Naveo sam žene da pomisle kako je upravo oblačenje najbolji način na koji mogu da im privuku pažnju. Naravno, mnoge od tih jadnica ni ne znaju kakvu pažnju, ustvari, privlače. Svaku moguću osim one koju bi željele.

Ali nije samo odjeća moda. Moderno je biti i preplanuo, zar ne? Ljepše je biti preplanuo nego biti beo. Kada malo razmislim, ljudska glupost bi morala da ima nekoliko vrhunaca. Jedan od njih bi bio i ovaj. Ljudi znaju da je pretjerano zračenje Sunca štetno, znaju da koža postaje teško oštećena na taj način. Znaju da koža ubrzano stari zbog uticaja pretjeranog izlaganja Suncu. Znaju i da je ozonski sloj sve tanji i tanji i da je sve spomenuto zbog toga nekoliko puta štetnije. Ali ono što mnogi ne znaju jeste da to Sunce može doslovno da ih ubije. I to veoma mučnom smrću. Smrću od zloćudnog melanoma, odnosno raka kože.

Nametnuvši posredstvom modnih trendova preplanuli ten, ljudi, bez obzira na sve posledice, žele da budu preplanuli. Koga je još briga za mladeže? Neka se i oni sunčaju. Ali oni ne vole Sunce, ne vole da izgore. Kažnjavaju veoma brzo, a često sa malom

mogućnošću oporavka. Onog trenutka dok ti je mladež postao sumnjiv, ti već možeš da budeš pun metastaza. Ostatak vremena provodim uživajući dok te gledam kako proklinješ sebe zbog svoje gluposti, jer je to, ustvari, tvoja pohvala mojoj genijalnosti i uspješnosti.

Ali modni trendovi se ne odnose samo na izgled i odijevanje. Modni trendovi koje ja oblikujem idu mnogo dalje. Automobil je modni trend, mobilni telefon, kompjuter, laptop, motocikl. Pitaš se na koji način automobil može da šteti? Zar to danas nije nešto neophodno, kao i ostale nabrojane stvari? Jeste, a i ne mora da bude neophodno, ali to je danas nešto što malo ljudi može sebi da priušti bez zaduživanja.

Moj cilj je, ako si pažljivo čitao, da te toliko zaokupim raznim obavezama da ti pravi smisao života i susret sa Stvoriteljevom istinom ni ne padne na pamet. Zbog toga, kao ciljeve, postavljam veoma skupe modne trendove kojima ne možeš da odoliš jer želiš da budeš u njima. Oni te tjeraju da se zadužuješ. Kada se već zadužuješ, zašto onda ne bi sebi kupio nešto malo bolje i ljepše? Kvalitetnije. Nema veze što ti to baš i nije neophodno. Jednom se živi. Neka te vide prijatelji. Neka ti zavide. Zbog toga te podstičem da se zadužuješ sve više kupujući što skuplje i luksuznije stvari. Ovim postižem dva cilja. U prvom redu, toliko te zaokupljam prekomjernim poslom kako bi mogao da otplaćuješ rate kredita u koji sam te zapetljao, da je sigurno da za Stvoritelja nećeš odvojiti dovoljno, pa čak ni malo vremena. Ne moram da spominjem da ćeš zbog manjka vremena zapostaviti i sebe i svog partnera. Posebno svoju djecu, ako ih imaš. Dozvolićeš mi da ih JA vaspitavam. Putem televizije, kompjuterskih igara, interneta... Sa druge strane, stvari koje si sebi priuštio čine te oholim i ponosnim, tako da mi je i sa te strane zagarantovano da Stvoritelj ne može da ima pristup tebi, a ni ti Njemu.

Negovanje istinske skromnosti na koju je Otkupitelj došao da

ukaže kao pouzdanu zaštitu od mene i da omogući pristup Stvoritelju, ja sam u ovo moderno doba uspio da predstavim kao karakterni nedostatak. Kao osobinu koja čovjeka oslikava kao zaostalog.

A ti ne želiš da ljudi to misle o tebi. Želiš da budeš moderan. Da budeš neko. Ja ću da ti to omogućiti; ja ću svesrdno da ti pomognem. Zašto? Zbog toga što će to da te učini pouzdanim putnikom prema sopstvenoj propasti.

Modni trendovi... to je manipulacija kojom svijet sigurno i čvrsto držim u šaci. Vidiš li koliko si duboko upleten u ono što sam JA za tebe osmislio? Misliš li da možeš da se izvučeš? Možeš, ali tu bi ti trebala Sila koja u mnogome nadilazi tvoju i moju... Sila do koje ti ne želiš da dođeš.

MUZIKA

Jedan od najvećih poklona koje je Stvoritelj dao anđelima i ljudima, a i mnoštvu drugih Njegovih stvorenja, jeste dar stvaranja muzike. Kao i svaki drugi poklon koji je Stvoritelj dao Svojim stvorenjima, i ovaj su Njegova bića koristila za izražavanje ljubavi i zahvalnosti za Njegovu ljubav i dobrotu prema njima.

Ubrzo sam shvatio da muzika ima poseban uticaj na sva živa bića. Ona duboko djeluje na um i utiče na čovjekovo ponašanje i raspoloženje. Pošto je ona u svojoj osnovi bila sredstvo za iskazivanje posebne radosti i hvale, pitao sam se da li bih mogao određenim redosledom zvukova da učinim suprotno: da uz pomoć muzike natjeram ljude u jad i očaj, da ih podstaknem na agresivnost, da ih učinim nasilnim, da ih dovedem u stanje kada ne vladaju u potpunosti svojim umom ili na bilo koji drugi način da ih unesrećim.

Ti već nazireš odgovor, zar ne? Naravno da sam uspio u tome. Posebno sam srećan što sam upravo taj veliki poklon koji ste dobili uspio da zloupotrijebim.

Bio sam veoma iznenađen kada sam vidio koliki uticaj na

psihu ima ritmično i dugotrajno ponavljanje pojedinih tonova ili glasova. Ono dovodi ljudski um u stanje opijenosti – stanje kada u velikoj mjeri mogu da preuzmem kontrolu nad umom osobe koja to sluša ili izvodi. Ovo sam posebno iskoristio u obredima pojedinih istočnjačkih religija.

Istraživao sam djelove zvukova i redosleda tonova na ljudski um, a isto tako i brzinu ritma i došao sam do iznenađujućih otkrića.

Primijetio sam da nije svako osjetljiv na istu vrstu muzike, te sam, s obzirom na to, nadahnuo ljude da sastavljaju različite muzičke stilove. Uspio sam da učinim muziku podsticajem na agresivnost kao što je hevi-metal i rok muzika, na polni nemoral, kao što je hip-hop i plesna muzika. Čak sam uspio da podstaknem i osjećaj uznesenosti – oholost u ljudima putem ozbiljne muzike. Pojedinu muziku sam učinio odličnim povodom za posezanjem za drogama kako bi se upotpunio uticaj ritmičkih opijajućih tonova, kao što je rejev i tehno muzika. Drugu muziku sam učinio odličnim povodom za korišćenje alkohola, kao što su razne vrste takozvane narodne muzike.

Omiljena muzika mi je ona koja ljude navede na konkretan čin – čin samoubistva. Samoubistva ljudi koji su doživjeli neku ružnu stvar, raskid ljubavne veze, nesreću ili slično. Pažljivo odabranim tonovima ljudski um dovodim u takvo stanje da izlaz vidi jedino u oduzimanju sopstvenog života.

Da, znam da si zgranut. Zar nešto tako lijepo može da se koristi za tvoju propast? Već sam ti rekao: ništa Stvoritelj ne može da upotrijebi, a da ja to ne bih mogao da zloupotrijebim. Vidiš da si moja žrtva i na ovom području? Svjestan si da sam te muzikom s vremena na vrijeme učinio i agresivnim i podstaknuo sam te da uzimaš drogu ili alkohol, da sam te muzikom razveselio, i da sam te njom rastužio. Kada sam te razveselio, to si proslavio alkoholom, kada sam te rastužio – isto. Koliko puta sam te muzikom iznervirao pa si bio neprijatan prema drugima, a da ne znaš da je

uzrok tome bila moja muzika?

Veliki broj današnjih muzičkih zvijezda svoju slavu duguju upravo meni. Ja sam taj koji ih nadahnjuje da pišu tolika raznovrsna djela. Mnogi od njih to ne znaju, ali isto tako, mnogi od njih to znaju i otvoreno mi zahvaljuju na tome. Oni su moji podanici posredstvom kojih, osim što njihovom muzikom djelujem na tvoju psihu, širim i modne trendove, moralna gledišta – ustvari, nemoral koji tim putem činim prihvatljivim, zatim iskrivljeno shvatanje i razumijevanje pravednosti i poštenja, nedostižne ciljeve koje običnog smrtnika tjeraju u očaj i nezadovoljstvo zbog, u odnosu na njih, bijednog života. Moram li da ti kažem da ja stojim i iza toga da li će nekome određena vrsta muzike da se sviđi ili neće? Hoće li određena vrsta muzike da bude prihvaćena ili neće. Ja manipulišem ljudima i na tom području. Posebno sam bio zadovoljan kada sam, ne tako davno, na velikom takmičenju za najbolju pjesmu uspio da stavim na pobjednički tron upravo onu koja omalovažava Stvoritelja. Znaš o čemu govorim, zar ne? Vidiš, mada sve otvorenije djelujem, umjesto da vas, ljude, to približava Stvoritelju, sve ste više udaljeni od Njega. Vaš ukus postaje onakav kakvim ga JA odredim.

Ali muziku mogu da učinim i trajnim uzrokom patnji. Ovdje nije važna vrsta muzike, već njena glasnost. Jesi li znao šta buka čini tvom sluhu? Da li si znao da buka uzrokuje trajno i neprekidno pištanje ili šum u tvojoj glavi? Već generacijama unesrećujem ljude na ovaj način. Znaju li uzrok svojih patnji? Ne. Zbog toga ni svoju djecu ne mogu da pouče štetnosti glasne muzike. Kao što ni tebe nije imao ko da pouči.

Da li uopšte imaš predstavu o tome koliko, ustvari, pripadaš meni? Da li ti je smiješno i sada kao što si se smijao na početku ove knjige?

Odlučio si da pobjegneš? Da prekineš sa mnom? Tražićeš od

Stvoritelja pomoć za to, bez obzira što ćeš morati da promijeniš najveći dio svojih životnih navika?

Zar misliš da ćeš u Njegovoj blizini da budeš siguran jer je On to obećao? On bi svakako rado ispunio svoja obećanja, ali mora da ima podršku tvoje volje. A ja toliko lako mogu da te izbacim iz Njegovih ruku, da ću da ti opišem i načine na koje sam zarobio one najvatrenije i najposvećenije istraživače Biblije, i one koji misle da su izbjegli sve moje zamke. I posle svih detaljnih objašnjenja, ja ću opet biti u stanju da prouzrokujem tvoju vječnu propast.

Zar si mislio da će religija da ostane područje gdje ćeš se osjećati sigurnim? Upravo sam to učinio najnesigurnijim područjem. Područjem moje najveće pažnje, najvećih napora i najvećih pobjeda. Da te uništim za vječnost držeći te podalje od Stvoriteljevih istina je ostvarenje mog cilja i donosi mi određenu radost, ali postići to, držeći te u uvjerenju da služiš Stvoritelju i da si dobar vjernik, jeste nešto što za mene predstavlja posebno zadovoljstvo.

Što si bliže Stvoritelju, moje zamke postaju sve teže primjetljivije, a moje zablude sve sličnije istini.

Da li si svjestan koliko je taj put za tebe težak i opasan ako odlučiš da pođeš njime? Dok ne doneseš takvu odluku, moj posao oko tebe svodi se samo na to da te održim na putu propasti. Ako to podrazumijeva blagostanje, ja ću ti ga dati.

Ali ako odlučiš da kreneš prema Stvoritelju, ja ću da budem neprekidno uz tebe. Paziću na svaki tvoj korak, korišću svaku priliku da patiš. Bilo direktno protiv tebe ili protiv tvojih bližnjih. Moju prisutnost ćeš da osjećaš gotovo fizički. Ne možeš ti na mojoj planeti da služiš nekome drugom i da prolaziš nekažnjeno.

Pa zar Stvoritelj neće da te štiti? Naravno da hoće. Ali tvoj problem je u tome što će mi On da mi dozvoli da na tebe pustim određene nevolje. On njima želi da izgradi tvoj karakter, a ja njima želim da oslabim tvoje povjerenje u Njega. Uvijek prihvatam ovaj izazov jer u najvećem broju slučajeva pobjeđujem upravo JA. Ovo

je za mene veoma zabavna igra. Između ostalog i zbog toga što ću te navesti da i one nevolje koje si sam uzrokovao pripíšeš Stvoriteljevoj kazni i okrivljuješ Njega za neispunjena obećanja o zaštiti i vođstvu. Divno, zar ne?

Evo, JA ću da ti pomognem da kreneš prema Stvoritelju, ne da bi ti postigao svoje spasenje, već da bi MOJA pobjeda bila što veća.

Poglavlje 33.

RASKRŠĆE

Ovog vrlog trenutka znaš samo da želiš da pobjegneš. Da odeš izvan domašaja mojih ruku i izvan područja mog djelovanja. Moram odmah da ti kažem: to se neće dogoditi. Ali ako baš želiš da pokušaš...

Gdje je Stvoritelj? Ako si pažljivo čitao, shvatio si do sada gdje NIJE. Otkrio sam ti mnoštvo raznih zabluda i učenja koja sam, u svrhu otežavanja pronalaska Stvoritelja, osmislio.

Shvatio si da se On otkrio samo putem jedne knjige – Biblije. Shvatio si isto tako da utemeljeno na Bibliji, postoje stotine religijskih grupa. U koju da odeš? Da li uopšte da odeš ili da je sam čitaš i sam za sebe praktikuješ ono što u njoj otkriješ? Ja bih lično više volio da se odlučiš za ovu drugu mogućnost. I to iz nekoliko razloga. U prvom redu bićeš, zbog svog slabog poznavanja Biblije i predrasuda koje o njoj već imaš, veoma podložan mojim uticajima. Istine koje budeš otkrivao otkrivaćeš u nepotpunom svjetlu i uz moju svesrdnu pomoć najvjerojatnije ćeš takvim jednostranim tumačenjem da ih pogrešno shvatiš.

Dakle, za tebe je povoljnija prva mogućnost. Da potražiš grupu ljudi koja ima otkriven najveći broj biblijskih istina. Koja ima najveću svjetlost od Stvoritelja kada je u pitanju spasenje.

Kako da je prepoznaš? Razmišljaš kako će to sigurno da bude najveća i najbrojnija grupa religioznih ljudi. Ali reći ću ti nešto: kada je u pitanju religija, NIKADA većina nije bila na Stvoriteljevoj strani. Niti će ikada da bude. Već si shvatio da pobjedu po pitanju ljudi zadobijenih za sebe već hiljadama godina odnosim JA. Otkupitelj vas je upozorio da treba da tražite uska vrata i uzan put, što znači da bi većinu trebalo da izbjegavaš. Treba da tražiš neku

manju grupu religioznih ljudi. Ali koju? Ja sam ih osnovao na stotine upravo sa ciljem da ne bi mogao da je pronađeš.

Većina njih je utemeljena na prilagođavanju istina pojedincu, umjesto obrnuto, a sve zbog odbijanja da se prihvate neki od Stvoriteljevih naloga.

Evo i primjera:

Otkupitelj je rekao da volite bližnje kao sebe same. Vi, ljudi, zbog mog podsticanja vaše sebičnosti, to ne možete da prihvatite i onda pokušavate različitim filozofijama, na koje vas, opet, JA navodim, da jednu takvu nedvosmislenu izjavu protumačite drugačije. Tako nastaju nove „istine“. Kada se skupi određeni broj takvih „istina“, one oko sebe okupljaju ljude koji, u isto vrijeme, žele da budu religiozni, ali ne žele doslovno da sprovede ono što im Stvoritelj nalaže. Tako istina postaje zamagljena mojom filozofijom. Zbog toga je potrebna druga filozofija koja bi raskrinkala moju filozofiju kako bi se, opet, došlo do one jednostavnosti Stvoriteljevih istina koje je dao ljudima. I sve to čini religiju veoma komplikovanim. Napornom. Odbojnom...

Da bi pronašao pravu Stvoriteljevu istinu, morao bi veoma pažljivo da proučavaš Bibliju i da budeš spreman da se odrekneš (ne)moralnih načela koja sam ja nametnuo, a da prihvatiš ona biblijska. Naravno, morao bi da budeš oprezan kako ne bi otišao u fanatizam, a, u isto vrijeme, da ne odbacuješ ono što je od ključnog značaja. Ali veoma lako ćeš shvatiti šta je to što kao mjerilo vrijedi vječno, bez obzira na kulturu i civilizaciju.

Zatim, morao bi pažljivo da proučavaš današnje religije i da vidiš koja se u najvećoj mjeri drži onoga što je propovijedao Otkupitelj dok je bio na Zemlji i onoga što su propovijedali i držali apostoli posle Njega. Morao bi da otkriješ koja to grupa nije uvodila promjene kada su u pitanju zakon, obredi, način i vrijeme sastajanja, način propovijedanja istine, već ih vrši upravo na izvoran način.

Moraćeš mnogo truda da uložiš kako bi otkrio koja to grupa ljudi svoje učenje temelji na onome što su učili Jevreji i koja je nastavila upravo tamo gdje su oni, uz moju pomoć, pogrešno skrenuli, dok ćeš u isto vrijeme morati da pokušavaš da izbjegneš one religijske grupe koje imaju elemente paganizma u sebi.

Osim toga, trebalo bi da otkriješ koja to grupa ljudi nije pod mojom vlašću kada su u pitanju razna životna područja koja sam opisao.

Pitaš se zar ne bi trebalo da tražiš zajednicu koja se temelji na iskrenoj i požrtvovanoj ljubavi njenih vjernika, umjesto da tražiš grupu ljudi koja ima najveću istinu uz sebe? Strpi se malo, pripremio sam ti jedno iznenađenje...

Prijatno? Ne bih rekao!

Bilo bi jednostavnije kada bih ti ukazao na tu grupu ljudi, zar ne? Bilo bi, ali zar si zaboravio da meni nije cilj da ti olakšam život, nego da ti ga upropastim.

Možda nećeš tu grupu da prepoznaš iz prvog pokušaja, ali, ako budeš iskreno tražio, bez obzira na ono što će to da zahtijeva od tebe, sigurno ćeš da je pronađeš. Ali iskrenost će da zahtijeva tvoju poniznost i priznavanje sopstvenih grešaka, zbog čega ću ja da ti dajem mnoštvo opravdanja da ne budeš iskren i da ostaneš tu gdje jesi. Ako promašiš iz prvog pokušaja, ja ću svim silama nastojati da te zadržim u toj pogrešnoj vjerskoj zajednici, ostavljajući te u uvjerenju da si došao na pravo mjesto. Prave istine ću da ti tumačim kao neistine, a neistine kao istine. Nastojaću da ostaneš u onoj vjerskoj zajednici koja tvom shvatanju religioznosti najviše odgovara, a ne da dođeš među ljude gdje će od tebe da zahtijevaju temeljnu promjenu karaktera.

Da li ti se odluka da pobjegneš od mene čini izvodljivom? Zar misliš da, uz sve one spone kojima sam te vezao uz sebe, ti imaš mudrosti, snage i vjere da pronađeš put do Stvoritelja? Naravno da nemaš. Ali ja sam odlučio da ti otkrijem svoje tajne i da ti

omogućim da se na trenutak oslobodiš moje vlasti. Omogućiću ti da dođeš u susret sa istinom. U susret sa Stvoriteljem.

Što ga bolje budeš upoznao, teže ću moći da te vratim nazad. Ali u tvom slučaju to je za mene prihvatljiv izazov.

Što ga više budeš upoznao, za više stvari ćeš da budeš odgovoran. Što ga više budeš upoznao očekivaćeš veće rasterećenje. Ali dolaziće suprotno. Tek tada ćeš u pravom svjetlu da vidiš svoju izopačenost. I onda, umjesto da se iz temelja promijeniš, ti ćeš radije da se vratiš meni. Samo što ćeš tada imati gorku spoznaju da sam za stanje u kome se nalaziš zaslužan JA. To će da bude moja konačna pobjeda jer ćeš nadalje OTVORENO da griješiš protiv Stvoritelja.

Prezrevši Stvoriteljevu ljubav, Njegovu žrtvu za tebe, Njegove napore da te promijeni i na taj način te učini stanovnikom Njegovog kraljevstva, odbacićeš posljednju šansu da se izvučeš iz mojih ruku. I onda će moj cilj da bude ispunjen, a ova knjiga će ostvariti svoju svrhu.

Ovom knjigom ću da te upoznam sa Stvoriteljem. U njoj ću da ti otkrijem skoro sve što činim da bih te zaveo i da bih te zadržao pod svojom vlašću. S njom ću na tebe da natovarim svu moguću odgovornost koju imaš pred Stvoriteljem kada je u pitanju tvoj život. Ovom knjigom ću da ti omogućim potpunu slobodu.

Da li ću te izgubiti zbog toga? Neću!

Zar misliš da sam te, tokom čitanja ove knjige, napustio da bi u miru sopstvenog uma mogao da donosiš zaključke? Meni je bilo bitno da saznaš ono najvažnije o meni i Stvoritelju, kao i da svjesno zauzmeš svoj stav o tome. Sada kada to znaš, najlakša pobjeda koju ću ostvariti je ta da te, utičući na tvoj um, uvjerim kako je sve ovo što si pročitao ništa drugo nego nečija fantazija i da je najbolje i najmudrije što možeš da uradiš da sve to odbaciš.

Hajde, počni da smatraš sve ovo što si do sada pročitao kao uvredu tvojoj inteligenciji, uvredu tvom „zdravom“ razumu, uvredu

nauci, logici... Baci ovu knjigu.

Jesu li to tvoje ili moje misli?

Imaš deset sekundi da odlučiš...

Ako si, uprkos tome što ti je otkriveno u ovoj knjizi, odlučio da ništa ne mijenjaš, ako si odlučio da odbaciš ovo što si pročitao i da ostaneš uz mene, onda je ovo najbolje vrijeme da prestaneš sa čitanjem ove knjige. Ionako u nastavku nećeš skoro ništa razumjeti. Moj posao sa tobom je u tom slučaju – gotov. Nastavljamo tamo gdje smo stali prije nego što si počeo da čitaš ovu knjigu.

Sa tom razlikom što sada ZNAŠ.

Ako si, ipak, odlučio da pokušaš da pobjegneš iz mojih ruku i moje vlasti, onda je vrijeme da ovu knjigu zatvoriš do trenutka kada ćeš biti upoznat sa većim dijelom Biblije. U protivnom ćeš, isto tako, veoma malo da razumiješ. Naravno da ću tvoje istraživanje Biblije da stavim na poslednje mjesto tvojih ciljeva. Sve drugo ću da ti učinim važnijim. Sve bitno što si o meni i Stvoritelju trebao da saznaš, saznao si. Vidio si gdje si ti u svemu tome i sada ću nastojati da uz tu spoznaju tvoja dobra namjera da dođeš Stvoritelju i ne preraste u ništa drugo.

Dobra namjera? Neko je rekao da je put do pakla popločan upravo dobrim namjerama...

Sve što će da slijedi u nastavku vezano je za one koji su sadržaj ove knjige shvatili ozbiljno, koje nisam uspio da zavedem da odlože proučavanje Biblije.

Nastavak ove knjige je posvećen upravo onima koji sebe smatraju duhovnim. Želim da im pokažem da, mada žive u uvjerenju da služe Stvoritelju, ustvari još uvijek pripadaju meni.

Zato, ako poznaješ Bibliju, ako poznaješ istoriju Stvoriteljevog izabranog naroda, možeš da nastaviš sa čitanjem.

Poglavlje 34.

NA SIGURNOM?

Sada si u uvjerenju da si duhovan, religiozan, obraćen. Poznaješ istinu o Stvoritelju. O Otkupitelju. Poznaješ sva Njegova obećanja. Poznaješ dobro Njegovu riječ. Upoznat si sa događajima koji slijede, upoznat si sa mojom ulogom u svemu. Osjećaš se sigurnim u Stvoriteljevoj blizini. Osjećaš se prijatno na poznatom terenu. Na SVOM terenu.

Moram nešto da ti kažem: Sve što misliš da poznaješ tako dobro, ja poznajem mnogo duže i mnogo bolje od tebe. Tvoj teren je mjesto gdje se ja već hiljadama godina savršeno snalazim. Mnogo bolje nego što ćeš ti ikada da se snalaziš. Znam stotine načina uz pomoć kojih mogu iz Stvoriteljeve sigurnosti da te dovedem na MOJ teren. A najbolje od svega je što ti to nećeš ni znati, već ćeš živjeti u najdubljem i najiskrenijem uvjerenju da služiš Stvoritelju na najbolji mogući način.

Tek sada mi bitka za tvoj um postaje zanimljiva. Tek kada uz sebe imaš Stvoriteljevu silu, postaješ dostojan protivnik.

Ako si iskreno tražio, do sada si već sigurno pronašao ljude koji su bliski Stvoritelju.

Pomalo si razočaran, zar ne? To je ono iznenađenje koje sam ti spomenuo!

Očekivao si da će ljudi koji su izbjegli većinu mojih zabluda i oni koji imaju biblijske istine koje im je Stvoritelj otkrio, da budu karakterno potpuno različiti od ostalih ljudi koji Stvoritelja ne poznaju. A nisu. Bar većina nije.

Sada shvataš o čemu sam ti govorio. Ja se mnogo bolje od njih snalazim na tom terenu. Većina njih je, mada po svom uvjerenju vjerna Stvoritelju, ustvari, od Njega prilično daleko. Pitaš se kako

je to moguće? Ako si moje spletke i zavjere do sada smatrao lukavim i pametnim, pripremi se da vidiš moje remek djelo zavođenja onih koji o sebi misle da imaju na raspolaganju svu moguću mudrost i silu. Onih koji su svjesni da ja postojim i da djelujem. Onih koji misle da znaju nešto o meni. Pripremi se da vidiš kako ćeš i ti prije ili kasnije da završiš kao i oni.

Evo odgovora tvom razočarenju: da li bi se iznenadio kada bih ti rekao da većinu svake grupe istinski religioznih ljudi čine osobe koje sam JA u nju doveo? Ovo je moja omiljena strategija koju uspješno koristim već dugo vremena. Ona se svodi na to da ljude posmatram i proučavam od njihovog rođenja na Zemlji bilježeći svaki njihov gest, riječ ili nedostatak karaktera. One ljude koji su uz moju pomoć razvili neke od karakternih osobina koje će da djeluju uništavajuće na zajednicu, njih smišljeno i proračunato dovedim među ljude najvjernije Stvoritelju. Na takve ljude posebno pazim i nastojim da budu samo djelimično osvjedočeni kako ne bi bili navedeni da te karakterne nedostatke mijenjaju, već da ih raznim izgovorima opravdavaju i tako ih zadrže.

Jednom opravdani, ti nedostaci ostaju kao stalni povod razdoru, neslaganju, netrpeljivosti, neorganizovanosti i kompromisu unutar grupe koja sebe smatra veoma bliskom Stvoritelju. Sa tim sam osigurao da se ova grupa ljudi u najvećoj mjeri bavi sama sobom umjesto da ispuni onaj nalog koji je Stvoritelj dao svom narodu – da i druge ljude upozna sa Njim. Zbog ovoga čak ni oni, koji su mi potpuno izbjegli i koji su odista vjerni Stvoritelju, nemaju snage niti mogućnosti da pokrenu nešto što bi u značajnijoj mjeri doprinijelo ostvarenju Stvoriteljevih planova.

Otkupitelj je jednom prilikom pokušao da upozori učenike na taj dio mog rada pričom o pšenici i kukolju, ali sam vremenom uspio da odvratim pažnju Njegovih učenika sa tih upozorenja.

Ako tvoj um uopšte ispravno radi, morao bi da osjećaš veoma veliku frustraciju zbog ovoga što si saznao. Nalaziš se među

ljudima koji poznaju Stvoriteljeve istine, dok u isto vrijeme imaju samo uvjerenje da mu služe. Ljudima koje sam JA doveo. Šta ćeš da učiniš? Vратиćeš se nazad? Kao što sam rekao, ja bih to najviše želio. Ostaćeš sa tim ljudima? Počećeš da ih kritikuješ? Samo naprijed, ja ću da te savjetujem kako to da uradiš!

Pokušaćeš svojim primjerom da pružiš uzor prave vjernosti i pobožnosti? Koliko misliš da ćeš da istraješ? Misliš li da ćeš znati da iskoristiš sve ono što Stvoritelj može da ti pruži? Strpljivost, ljubav, krotost, poniznost...?

Zbunjen? Obeshrabren? Dobro došao u svijet duhovnosti i religije!

U nastavku ćeš da budeš počašćen time što ću ti otkriti mnoge od mojih zamki kojima vjernike držim uz sebe i vodim ih u sigurnu propast, u isto vrijeme držeći ih u uvjerenju da čine sve što je u njihovoj moći da bi ostali uz Stvoritelja.

Ipak, neću da ti otkrijem sve. Prije svega iz razloga što bi to zahtijevalo nekoliko stotina strana, a zatim što sam i za tebe pripremio nešto što ćeš da otkriješ tek kada bude prekasno. Teško da ćeš biti jedan od onih koji će se zaista odreći sebe u toliko mjeri da će znati da iskoriste sve ono što im je Stvoritelj omogućio za borbu protiv mene.

Poglavlje 35.

DUHOVNE ZABLUDE

MILOST

Ovaj temelj Stvoriteljevog plana spasenja za čovjeka je predmet moje posebne pažnje. Izuzetno mi je važno da se istina o Stvoriteljevoj milosti pogrešno shvati. Ne slutiš koliko sam zabluda samo po pitanju milosti uspio da proširim.

Milost je sama po sebi nešto nepravedno i nezasluženo i zavisi isključivo od onoga koji je u prilici da bude milostiv. Nezasluženo...! To je za mene veoma važna riječ koju posebno naglašavam. Sa njom sam u stanju da te uvjerim kako, šta god učinio ili ne učinio, ne možeš da utičeš na Stvoriteljevu volju. Tako te raste-rećujem od odgovornosti da činiš ono što bi trebalo da činiš, kao i odgovornosti za grijeh koji činiš jer ti pretjerano naglašavam pojam milosti kao nečeg nezasluženog, a Stvoritelja kao nekoga ko je u svojoj bezgraničnoj ljubavi bezuslovno milostiv.

Tvoj odnos prema grijehu i tvojoj sopstvenoj grešnosti i nesavršenosti na taj način postaje previše tolerantan. Mnogo toleran-tiniji nego što to Stvoritelj toleriše. Na ovaj način činim da, zbog svog pogrešnog poimanja Stvoriteljeve milosti i ljubavi, tolerišeš grijeh gajeći ga i ne mijenjajući svoj karakter.

Istina je, ustvari, da za milost, mada ne možeš da je zaslužiš, treba da ispuniš preduslove. Pojasniću ti ovo malo detaljnije.

Uzmi za primjer dvojicu ubica. Obojica su ubili, obojica zaslu-žuju kaznu. Kazna je pravedna. Milost nije. Ali jedan od njih silno pati zbog svog prestupa, kaje se zbog toga i njegov promijenjen život govori kako on to više nikada ne bi mogao da učini ako bi mu se oprostilo i ako bi mu se pružila druga prilika da se vrati u normalan život. Možeš li prema takvom čovjeku da budeš milostiv?

Ne moraš, ali možeš – jer imaš osnova za to – njegovo iskreno kajanje i žaljenje zbog učinjenog zlodjela.

Nasuprot njemu, drugi ubica ne žali ni najmanje zbog onoga što je učinio. Naprotiv, čak se i hvali svojim zlodjelom i izjavljuje kako bi to mogao da učini i drugi put ako bi za to imao priliku. Možeš li prema ovom čovjeku da budeš milostiv? Ja bih mogao, on bi mi veoma dobro poslužio, ali Stvoritelj ne može da bude milostiv. Ovaj čovjek nije ispunio Njegove preduslove.

Zato, mada je milost nezaslužena jer Onaj koji je daje ne mora da je dâ ni ako su stvoreni preduslovi – pošto može i u tom slučaju da ostane potpuno pravedan – za milost ipak moraju da se ispune određeni preduslovi. Ti preduslovi su, kada je Stvoritelj u pitanju, skoro kao garancija da će On da bude milostiv prema onome koji se iskreno kaje.

Kada govore o Stvoritelju, ljudi često koriste pridjeve „beskonačno“ i „bezgranično“, što najvećem broju Njegovih osobina i odgovara. Ali kada je u pitanju milost, ja vas navodim da i uz tu Njegovu osobinu koristite isti pridjev.

„Stvoriteljeva bezgranična milost“. Zvuči dobro, zar ne? Zvuči veoma umirujuće i ohrabrujuće, nudi veliko rasterećenje, ali, ustvari, to je moja tvorevina – i za vas ljude veoma pogubna igra riječi. Milost bezgraničnog Stvoritelja ipak ima granicu. I to granicu koju vi ljudi začuđujuće lako možete da pređete.

Pošto On ni na koji način ne može da te spasi osim milošću, veoma mi je važno da te dovedem u stanje kada ona više neće da ti bude dostupna. U stanje kada nećeš da vidiš potrebu za bilo kakvim pokajanjem, za bilo kakvom potrebom za promjenom svog karaktera. U stanje kada ćeš sve svoje slabosti, pogrešnim tumačenjem Njegove milosti, da smatraš opravdanim. Ali ti ćeš da budeš jedini koji će to tako da vidi. Stvoritelj to vidi potpuno drugačije. Za Njega grijeh nema opravdanja. Posebno zbog toga što je vama ljudima dao svu potrebnu silu da se oduprete grijehu.

Mogu i to malo da ti ilustrujem:

Obezbijedio si svom roniocu najskuplju i svu potrebnu ronilačku opremu kako bi ti iz morskih dubina vadio bisere. Posle određenog vremena dolaziš po svoje bisere, ali on nije izvadio nijedan. Opravdanje mu je da su biseri preduboko, a da on nije želio da koristi ronilačku opremu.

Slično je i svako tvoje opravdanje za grijeh koji gajiš. Uz sve ono što je Stvoritelj za tebe učinio, uz sve ono što je rekao i dao ti napisano, uz Njegov praktičan primjer dok je boravio na Zemlji u ljudskom tijelu i uz Njegovu silu koja ti stoji na raspolaganju – nemaš baš nikakvog opravdanja za grijeh. Ali zato imaš mene. Majstora za opravdanja. Opravdanja koja imaju za cilj da samo TEBI izgledaju kao utemeljena. Opravdanja koja Stvoritelju ne znače baš ništa osim što ga vrijeđaju.

Moraš znati da ću ja uvijek da budem pored tebe. Kada te Stvoritelj svojim Duhom i svojom Riječju bude osvjedočio da nešto trebaš da odbaciš i promijeniš, ja ću uvijek da ti govorim o Stvoriteljevoj bezgraničnoj milosti i opraštanju i Njegovoj bezgraničnoj toleranciji i strpljenju. Ne moraš to danas da odbaciš, možeš i sutra. Ne moraš ni sutra, Otkupitelj je to ostvario umjesto tebe. Pa, ti si samo grešan čovjek. Slab. Otkupitelj je i onako postavio neostvarive ciljeve.

Ovo mi je jedna od omiljenih zabluda. Sve ono što od ljudi zahtijeva previše odricanja, ja ih uvjerim da to Otkupitelj nije tako mislio. Da je to samo neostvarivi ideal.

A nije! Naprotiv, veoma je ostvariv. Za tebe jeste neostvarivo da se krećeš hiljadu kilometara na sat, ali nije ako sjedneš u avion. Ista stvar je i sa ostvarivanjem Stvoriteljevih ciljeva. Za tebe su oni neostvarivi, ali ne i ako se sjediniš sa Njim.

Ako ipak Stvoriteljeve ciljeve shvataš ozbiljno, ja sam uvijek tu da te uvjerim da je njihovo ostvarenje jedan veoma dugačak, težak i spor proces.

POSVEĆENJE

Pažljiv i iskren čitalac Biblije veoma lako će da shvati ciljeve koje ona postavlja pred čovjeka. Ali zašto da žuriš? Pošto sam grijeh uspio da učinim tako privlačnim i da ga učinim sredstvom koje čovjeku omogućava uživanje ili mu je bar od neke koristi, nije mi teško da te navedem da, kada dođeš do spoznaje da činiš nešto što ne bi trebalo ili ne činiš nešto što bi trebalo, odlažeš da to primijeniš u svojoj svakodnevnoj praksi. Pa Stvoritelj je milostiv i pun strpljenja. Beskonačnog strpljenja! Zašto ne bi primjenu novootkrivenog saznanja odložio za budućnost?

Razvio sam posebnu zabludu u vezi sa ovim pitanjem. Ustvari, samo sam malo prepravio istinu. Hoću da kažem da ova zabluda zvuči kao istina i još je, isto tako, prilično logična, ali sa istinom nema nikakve veze.

Posvećenje je proces koji traje čitav život!

Eto, to je moja zabluda. Ustvari, to je istina, ali moje objašnjenje ove istine je čini savršenom i pogubnom zabludom. Ja to ljudima tumačim ovako: pošto je Stvoritelj milostiv i strpljiv, od onog trenutka kada spoznaš neki svoj grijeh, ti imaš neograničeno vrijeme da prestaneš da ga činiš. Ti si slab i grešan i Stvoritelj to zna. Njegova bezgranična ljubav i sklonost praštanju omogućava ti da se, u vremenu koje je pred tobom, boriš protiv grijeha ili slabosti u kojima si osvjedočen. Drugim riječima, ako si osvjedočen u sopstvenu oholost i sebičnost, te nedostatke možeš da gajiš dok ih god ne pobijediš – nije vremenski ograničeno kada ćeš to da učiniš. Zvuči dobro, zar ne? Ali ja ću da ti kažem koji je problem u tome. Onog trenutka kada te Stvoritelj osvjedoči o tvojoj slabosti ili grijehu ti postaješ u potpunosti odgovoran i kriv za razliku od stanja dok nisi imao tu spoznaju.

Dakle, Stvoritelj od tebe zahtijeva da od trenutka spoznaje grijeha više ne živiš gajeći taj grijeh, već da trajno prestaneš da ga činiš. To je nemoguće? Naravno, ja ti to tako prikazujem, ali, sjeti

se, nemoguće je za tebe i da se krećeš brzinom od hiljadu kilometara na sat. Stvoritelj ti, ustvari, ne ostavlja mjesta za izgovor. JA sam taj koji ti daje izgovore. Da je nemoguće, Otkupitelj nikada ne bi tražio od ljudi da „više ne griješe“. Ti samo NE ŽELIŠ da prestaneš da griješiš. Jer JA ne želim da prestaneš da griješiš.

Stvoritelj, ustvari, želi nešto veoma jednostavno. Uz pomoć primjera Njegovog Sina, Njegove Riječi i Njegove Sile, On želi da dovede tvoj karakter u sklad sa svojim i sa karakterom nebeskih bića. Moj cilj je da ti to ne postigneš. Svjesno zadržavajući bilo koji nedostatak u svom karakteru, ti jednostavno ne možeš da budeš spašen.

Pa, zar Otkupitelj ne uračunava svoju pravednost? Sigurno se to sada pitaš. Da, uračunava, ali samo za ono što nisi postigao jer nisi znao da treba. Na primjer: ako nisi znao da je ogovaranje grijeh i nešto ružno – a Stvoritelj tačno zna da li si ti to znao ili nisi – Otkupitelj će tražiti da se Njegova savršena pravednost uračuna umjesto tvoje. Ali ako si ti znao da je to grijeh, i nastavio si da ga činiš čitavog života opravdavajući se svojom slabom i grešnom ljudskom prirodom, živjeći u uvjerenju da je posvećenje takva vrsta procesa – ti si propao, a ja sam pobijedio.

Posvećenje, dakle, jeste proces, ali ne u postepenom ostavljanju već spoznatog grijeha. Posvećenje je rast u spoznaji i mudrosti. Kroz taj rast svaki spoznati nedostatak, koji se do tada smatrao greškom i kao takav je bio opravdan neznanjem, prelazi u grijeh za koji više nema opravdanja. Na taj način se posvećuješ. Spoznajom i uz pomoć Stvoriteljeve sile, trenutnom primjenom te spoznaje.

Da li to onda znači da više nikada ne smiješ da počiniš neki grijeh? Ja ga sigurno ne bih tolerisao, ali Stvoritelju je dovoljno da ti u svojoj osnovi više nisi rob tog grijeha pa će povremene padove, uz tvoje iskreno kajanje, da ti oprosti.

Gdje je granica? Bliže nego što misliš. Ali ja sam tu da ti tu granicu pomijeram što dalje. Toliko daleko da kada shvatiš da si je

prešao, više nećeš moći da se vratiš nazad.

OPRAVDANJE VJEROM

Mada zabludu o opravdanju djelima još uvijek održavam kao jednu od istina u svojoj crkvi, ti si pažljivim proučavanjem Biblije sigurno došao do zaključka da čovjek može da se opravda samo vjerom. Ali to što si shvatio istinu o opravdanju vjerom ja isto tako lako mogu da iskoristim protiv tebe.

Ustvari, mnogi koji misle da vjeruju u opravdanje vjerom žive u velikoj zabludi u koju sam ih uveo. Mada je, uglavnom, jednostavna, ja sam tu istinu, prije svega, zakomplikovao, a zatim sam naveo ljude da izvuku pogrešne zaključke. Pomogla mi je činjenica da se vama ljudima, bez obzira što se opravdavate vjerom, sudi po vašim djelima. Najveći broj vjernika sam uspio da navedem ili u jednu ili u drugu krajnost.

Prva krajnost je da je opravdanje vjerom upravo to što i sama definicija govori. Ti samo vjeruješ da je Otkupitelj umro za tvoje grijeha, vjeruješ u ono što je govorio i On će da bude taj koji će na osnovu same tvoje vjere da te opravda na sudu. Ono što radiš nije previše važno jer si i onako slab i grešan i Stvoritelj ima razumijevanja prema tebi.

Druga krajnost je ta da svojim djelima trebaš da dokažeš svoju vjeru. Ustvari, ovo i jeste istina, ali ja sam to u stanju toliko da prenglasim da se sve, na kraju, svede na to da, ustvari, pokušavaš da se opravdaš svojim djelima.

Zamršeno? Tako i treba da bude.

Ali ja se trudim da ono što Stvoritelj podrazumijeva pod „opravdanjem vjerom“ ostavim neotkrivenim. „Vjerovati“ ustvari, znači mnogo više nego samo imati povjerenja u Stvoritelja. Po Njemu to znači da svoju vjeru moraš da potkrijepiš svojim djelima, ali tu nije kraj. Njemu ni ta djela ne znače ništa. Ona moraju da budu učinjena iz ispravnih pobuda. Ona moraju da budu učinjena

zbog toga što si ti u svojoj osnovi postao takva osoba. Ilustrovaću ti ovo:

Prošao si kroz crveno svjetlo na semaforu i policajac te je kaznio. Ukorio te je i objasnio ti zašto je tvoj postupak pogrešan. Sledeći put na tom semaforu možeš da se zaustaviš iz dva razloga; zbog toga što je policajac opet tamo, ili ćeš se zaustaviti i ako njega tamo nema zbog toga što si postao savjestan i odgovoran zbog onoga što ti je rekao i što sada znaš.

Ista stvar je i sa Stvoriteljem. Ako Njegov zakon ne kršiš zbog samih posledica kršenja zakona, a ne zbog toga jer te je držanje tog zakona suštinski promijenilo, Njemu tvoj trud oko poštovanja tog zakona ne znači baš ništa. Stvoritelj želi da promijeni tvoj karakter kako bi bio u skladu sa karakterom nebeskih bića. On ne želi da poseže ni za kakvom prisilom. Ti to sam treba da želiš.

Ali ja ću sve to da sakrijem i da te uvjerim kako je bitno da se držiš forme i da Stvoritelj veoma cijeni tvoj trud po pitanju toga, i da nije važno da li si se zaista promijenio jer će to Otkupitelj ionako da ti uračuna na osnovu tvoje vjere u Njega.

Kao što vidiš, meni ne smeta da držiš sve ono što je Stvoritelj stavio ispred tebe. Ja ću čak i da te navodim da se toga držiš prilično fanatično, toliko da čak budeš u stanju i da umreš za neka od tih pravila i načela, ali radiću na tome da ono što je Stvoritelju najvažnije, tvoj karakter, ostane takav kakav je i bio.

Trudiću se svim silama da ne razumiješ istine o obraćenju i novorođenju. Učiniću sve da izgledaš pravedan i vjeran u svojim očima, čak će i djela da ti budu na veoma zavidnom nivou, ali ću uvijek da ti dajem izgovor da u svojoj suštini ostaneš nepromijenjen. To ljudi ionako neće da znaju. Samo će dvije osobe da znaju za to. JA i Stvoritelj. A ti?

Ti ćeš samo imati uvjerenje da si na dobrom i ispravnom putu. Samo uvjerenje...

ZAKON

Šta misliš, zašto je moj uspjeh toliko veliki? Veliki je upravo zbog toga što sam najveće zablude i prevare ostvario upravo na području Stvoriteljevih zakona. Ja sam taj koji je za riječ „zakon“ prikačio negativan prizvuk.

Udarivši u sam temelj Stvoriteljevog zakona – Njegov moralni zakon – deset zapovjesti, otvorio sam vrata mnogim drugim zabludama i prevarama. Mnogi danas ne znaju za deset zapovjesti, mada su one najvećim dijelom utkane u sve ljudske zakone. Najveći dio onih koji i znaju za deset zapovjesti znaju ih u onom obliku u kojem sam ih JA dao. Uspio sam da promijenim Stvoriteljeve zapovjesti. Izbacio sam one zapovjesti koje se tiču upravo službe i vjernosti Stvoritelju. To sam učinio uz pomoć svoje crkve. Izbacio sam zapovjest koja zabranjuje klanjaje kipovima i slikama. Na taj način sam omogućio da ljudi po svojoj mašti i po mojim uputstvima grade kipove i slike Otkupitelja kako ga oni zamišljaju i da ga na taj način obezvrijede. Klanjajući se pred kipom ili slikom oni čine ono što je On izričito zabranio, a čine upravo ono što ja želim. Ne samo da se klanjaju kipu zamišljenog Otkupitelja, već sam ih nadahnuo da grade kipove i slike ljudi koje su proglasili svecima. Ovo je još veća uvreda Stvoritelju. Ustvari, tada ljudi meni otvaraju mogućnost da činim nešto po njihovoj želji i na taj način im dam dovoljno dokaza da molitva kipovima odista djeluje. Može li Stvoritelj tada da ih izbavi iz mojih ruku? Naravno da ne može! I Njegova moć ima granice. Ako se neko molio kipu ili slici ili bilo kome drugom osim Stvoritelju, i ako sam mu ja tada odgovorio na način da sam ga, na primjer, oslobodio okova bolesti koju sam mu nametnuo, pitam te, ko više njemu može da posvjedoči da umrla svetac ne postoji ili ne djeluje? Niko.

Osim izbacivanja zapovjesti o klanjaju kipovima i slikama, veoma pažljivo sam izmijenio zapovjest koja je ukazivala na proslavljanje dana odmora koji je Stvoritelj posvetio cijeloj ljudskoj vrsti.

Htio sam da je izbacim, ali bi to bilo previše očigledno, zato sam veoma naporno radio još od vremena apostola kako bih tu zapovjest potisnuo i kako bih je zamijenio nekom drugom zapovješću.

Ovo je prevara koju sam isplanirao vjekovima prije nego što je Otkupitelj došao. Znajući proročanstva i obredni sistem, tačno sam znao dan kada treba da vaskrsne, ako ga prije toga ne uništim. Zato sam naveo veći broj nejevrejskog svijeta da za dan praznovanja uzmu baš taj dan – budući dan Otkupiteljevog vaskrsenja. U Rimskom carstvu to je bio dan posvećen bogu Sunca. MENI!

Kada je Otkupitelj vaskrsao, postupno sam navodio apostolske učenike da u čast Otkupiteljevog vaskrsenja za dan praznovanja uzmu upravo taj dan i da se, na taj način, direktno klanjaju meni. Ustvari, zapovjest o danu praznovanja jeste i jedina zapovjest koja govori o samom Stvoritelju i Njegovoj ulozi. Zato mi je bilo od velikog značaja da baš tu zapovjest izmijenim. Slika o Stvoritelju univerzuma i Zemlje je polako izbljedila u očima mnogih samozvanih hrišćana. Baš kao što sam i želio. Teorijom o evoluciji samo sam dodatno obezvrijedio tu zapovjest. Pošto je sada nedostajala jedna zapovjest jer sam drugu izbacio, poslednju, deset, podijelio sam na dva dijela. Tako se danas najveći dio hrišćanskog svijeta drži upravo tih – mojih – deset zapovjesti.

Ali ti si sigurno shvatio tu zabludu i sada se nalaziš među ljudima koji se pridržavaju baš Stvoriteljevih deset zapovjesti koje je On dao Mojsiju na Sinaju. I misliš da si siguran...?

Jadniče. Upravo ću tebe da navedem da ti te zapovjesti budu na propast umjesto na spasenje.

Biblija te upozorava da znanje uznosi čovjeka. Upoznao si Bibliju, upoznao si njene zapovjesti, odrekao si se mnogo toga da bi mogao da ih zadržiš i misliš da si sada konačno na kolosijeku sa kojeg ne možeš da skreneš. Pripremio sam ti nekoliko iznenađenja.

Meni ne smeta što držiš svih deset Stvoriteljevih zapovjesti. Štaviše, ja te sa njima činim ponosnim, nadmoćnim u odnosu na

one koji ih ne drže. Ispunjavam ti um time kako si postigao najveći mogući nivo koji jedno Stvoriteljevo dijete može da dosegne. Navodim te da misliš kako je ovo najviši nivo koji samo treba da se održava i da se strogo pazi da se od njega ni po koju cijenu ne odstupi.

Da si pažljivo proučavao Stvoriteljeve zapovjesti, kao što nisi, primijetio bi da svih deset zapovjesti mogu da se drže, a da ne učiniš apsolutno nikakav napor. Dakle, deset zapovjesti ne zahtijevaju baš nikakvu aktivnost. Njih doslovno može da drži svako bez i najmanje uloženog truda. Da si to shvatio, pitao bi se zašto bi Stvoritelj dao upravo takve zapovjesti. Zašto On nije zapovijedio da se nešto RADI?

Istina, Otkupitelj je to pokušao da objasni bogatom mladiću koji ga je upitao kako da zadobije vječni život. Rekao mu je da drži zapovjesti na šta se ovaj moj učenik oduševio. Ali onda mu je Otkupitelj rekao da bi sada držanje tog zakona, kojeg je ovaj tako marljivo i bez i kakvog napora držao, trebalo da urodi plodom promjenom karaktera tako da u svojoj požrtvovanosti bude od koristi ljudima oko njega. Naravno da je mladić bio razočaran. Previše sam ga vezao uz ovu prolaznu materijalnost i nije to želio da izgubi. Htio je jadnik da ima oboje, ali nije znao da je to neizvodljivo. Materijalno bogatstvo koje ljudima omogućim toliko je snažno sredstvo za put u propast da Stvoritelj veoma teško može da ih izvuče iz mojih ruku. Čak bi se usudio da kažem da ne može.

Da vam je Stvoritelj dao zapovjesti koje vam nalažu da nešto radite, vi biste to uradili, ali nikada ne biste znali iz kojih pobuda to radite. Zbog toga je Stvoritelj dao zapovjesti koje ne zahtijevaju napor, ali zapovjesti koje mijenjaju čovjekov karakter, koji zatim, usaglašen sa Njegovim zakonom, podstiče čovjeka na djela požrtvovane ljubavi. Drugim riječima, sve ono dobro i požrtvovano što činiš, a što ti niko nije zapovijedio, i proizašlo je iz Stvoriteljevih zakona, pokazuje mu, ustvari, pobude tvoje vjernosti Njemu. Ali

vi ljudi ste previše površni u svom razmišljanju da biste to shvatili. Vi ćete da zadržite samo ono što vam se zapovijedi, dok ono što vam nije zapovijedeno, mislite da nemate obavezu da činite. Ali, eto... Stvoritelju je, ustvari, jedino to važno jer mu pokazuje koliko ste mu dozvolili da vas u skladu sa Svojim zakonom zaista karakterno promijeni.

Kao što sam rekao, tim zakonom, koji ti je dat na korist, ja te vodim u propast.

Držim te čvrsto vezanog okovima tog zakona pomoću nekoliko smišljeno povezanih biblijskih tekstova koji govore o tome da onaj ko voli Stvoritelja drži Njegove zapovjesti, i da je držanje zapovjesti pokazatelj prave vjernosti Njemu. Pošto je ovo najjeftinije moguće „hrišćanstvo“, meni je u interesu da te strogo držim uz slovo zakona tako te navodeći da zanemaruješ biblijske citate koji govore o najvažnijem pokazatelju stvarne pripadnosti Stvoriteljevom narodu. Bratskoj ljubavi.

Zbog tvog već uniženog karaktera, nije mi teško da te na ovakav način držim formalno vjernim. Dovešću te čak u stanje kada ćeš moći da slušaš i da čitaš o bratskoj ljubavi, o požrtvovanosti, a da ne pokušaš to da primijeniš na samog sebe. Kroz razne istine i zahtjeve upućene tebi – ti ćeš samo da ih proslijediš drugima, osuđivaćeš ih dok ćeš u isto vrijeme zbog svog formalnog držanja zakona sebe smatrati pravednim. Na moju sreću, veoma rijetko ćeš Otkupiteljevo poređenje o trunu i brvnu u oku da primjenjuješ na sebe. Moj cilj je da Stvoriteljev narod, uz pomoć tebe i tebi sličnih, dovedem u stanje kada će svi misliti da ih posebnim čini samo činjenica da se strogo drže Stvoriteljevih zakona, dok će onaj najveći i pravi znak raspoznavanja, jedinstva u poniznosti i ljubavi, u najvećem dijelu potpuno da nestanu.

Kako ću samo da se smijem kada stanete ispred Stvoritelja uvjereni u svoje spasenje i pravednost zbog svoje navodne „poslušnosti“, i kada budete slušali riječi osude koje vam Stvoritelj sa

tugom bude iznosio.

Oduvijek uspijevam da razdvojim ljudsku duhovnost od svakodnevnog života. U skladu sa vremenom i civilizacijom to sam uspijevaio u različitoj mjeri. U staro vrijeme sam uspijevaio čak i da navedem ljude da u svakodnevnom životu budu ubice i lopovi, a da se posle takvih djela nesmetano i neopterećeno mole Stvoritelju kao najpravedniji vjernici. Samo ja znam kako je On gledao na te molitve. Pomoću proroka Isaije je pokušao da objasni da mu se takva duhovnost doslovno gadi, ali to nije imalo veći uticaj.

U današnje vrijeme samozvani vjernici možda nisu ubice i kriminalci, ali za Stvoritelja to nije toliko ni bitno. Danas čak mogu da uspijem u tome da oni bez trunke grižnje savjesti uživaju u pornografiji, pa čak i da čine preljubu, i da se posle toga u molitvi obraćaju Stvoritelju kao da ništa nije ni bilo. Ali što je grijeh bolje prikriven, to je ljudsko duhovno licemjerje veće. Ljudi će da spletkare jedan protiv drugoga, biće nepošteni u svom poslu, sebični i bezobrazni, bahati i arogantni, nemilosrdni i okrutni u malim stvarima, a posle toga će sklapati svoje ruke moleći se Stvoritelju. Volio bih da možeš da vidiš kako On okreće glavu od takvih ljudi.

Dovešću te u uvjerenje kako je potrebno da učiniš neke velike stvari da bi pokazao svoju vjernost Stvoritelju, dok će, u isto vrijeme, u iščekivanju prilika da učiniš nešto veliko, pored tebe svakoga dana da prođe mnogo malih prilika na koje Stvoritelj obraća posebnu pažnju. Život će da prolazi, tvoje oduševljenje za Stvoritelja će da opada, dok će tvoje licemjerje i formalizam sve više da rastu.

Još uvijek misliš da si u vjeri pronašao sigurno utočište? Namjerno sam te ovamo doveo da bi moja pobjeda bila što veća, a Stvoriteljev bol i tvoja propast bili još jedan razlog moje posebne radosti.

POGREŠNA PREDSTAVA

Već hiljadama godina uspijevam veoma pažljivo da sakrijem od ljudi pravu predstavu o Stvoritelju. Pa čak i od onih koji proučavaju Bibliju. Ne slutiš od kolike je važnosti za tebe da uskladiš sve informacije koje je Stvoritelj dao o Svom karakteru. Ja to znam. I zbog toga se veoma trudim da one ne budu usklađene. I dok jednima prenaglašavam Stvoriteljev konačni sud i uništenje, Njegov konačni obračun sa grijehom, oganj kojim će uništiti nepokajane i, na taj način, njih navodim da počinju da mu služe iz straha, drugima prenaglašavam Njegovu milost i ljubav kojom ih navodim da se prema životu i prema grijehu bezobzirno ponašaju, nadajući se da će Stvoritelj da pređe preko svega toga.

Rezultat svega ovoga je stanje među Stvoriteljevim narodom koje ga posebno boli. On je vidio šta će se dogoditi i pokušao je da upozori ljude na ovo što ću napraviti među Njegovim narodom govoreći vam o mlakosti. Ali ništa više tu ne može da se uradi.

I dok u mojoj crkvi vlada onaj prvi odnos – služba iz straha, u tvojoj grupi vlada ovaj drugi, nemaran odnos prema Stvoritelju. A zbog čega? Zbog toga što si propustio da izgradiš pravu sliku koju je On dao o sebi.

Pošto propuštaš da pažljivo čitaš Njegovu riječ, nisi u mogućnosti ni da stvoriš ispravnu sliku o Njemu, a bez toga ne možeš da uradiš ništa. Nestaje oduševljenja, nestaje motivacije, a bez toga za tebe nema duhovnog napretka. Bez kojeg si, naravno, propao.

Meni je od najvećeg značaja da te držim što dalje od Biblije. Ona obiluje novim spoznajama kojima On želi da te ispuni. Posebno je čini to da je u stanju uvijek ponovo, zavisno od raznih životnih okolnosti, da daje nove dimenzije ljudskom životu pomoću istih tekstova. Ali ti to ne znaš. Misliš, ako si je jednom ili dva puta pročitao, da si saznao sve. Ili je to možda moja sugestija? Naravno da sam uz tebe svaki put kada želiš da je uzmeš u ruke. Govorim ti da već sve znaš, da nema smisla ponovo da čitaš već

poznate stihove, to si već utvrdio – ima mnogo važnijih stvari koje moraš da uradiš.

Sprečavajući da do tebe dođu nova saznanja, sprečavam te da dođeš u mogućnost da razmišljaš o novim odlukama koje trebaš da doneseš i sprovedeš u život. A nove odluke su upravo te koje čine da duhovno rasteš do cilja koji ti je postavljen. Cilj je mjera rasta visine Onoga koji je došao da umre za tebe. Ni manje ni više. Ali ja sam tu da ti taj cilj predstavim kao nedostižan. Kao, uostalom, i većinu drugih ciljeva koji su pred tobom postavljeni.

Čim počneš da smatraš te ciljeve nedostižnim, nestaje i tvoja volja da ih ostvariš, tako da sam ti uskratio svaku mogućnost da uopšte i kreneš u ostvarenje tih ciljeva. Vidiš, sve je to lančana reakcija. Dovoljno mi je da pokrenem jednu zabludu pa da ona za sobom povuče desetine drugih posledica. Ja sam u prednosti što veoma brzo povezujem šta gdje vodi, dok ti ne razmišljaš na takav način. Na primjer: ako ne čitaš Bibliju, to za tebe znači samo to – ne čitaš Bibliju. Razmišljaš o tome kako je dan prošao potpuno uobičajeno i bez toga. Ali za mene to na kraju znači da ti je uskraćena svaka mogućnost duhovnog rasta koja će za posledicu imati tvoju vječnu propast. Da li moram da ti kažem da su u priči o deset djevojaka sve one čekale mladoženju? Da li moram da ti kažem da je i onim ludim djevojkama dan prolazio potpuno uobičajeno i bez pripreme za svadbu? Tek su pred sam dolazak Onoga koga su čekale shvatile da nisu spremne za taj susret. Baš kao što će da bude slučaj i sa tobom.

Na moju sreću, tebi nije ni na kraj pameti da je tvoj duhovni život isti kao i život jedne biljke. Ako ne raste – umire!

MEĐULJUDSKI ODNOSI

Postoji samo jedan ispravan način na koji možeš da testiraš svoj karakter, odnosno svoju duhovnost.

U međuljudskim odnosima. To nije teško da zaključiš, ali je

mного teže da sprovedeš u praksi. Posebno ako ti ja u tome pomažem. Postoje dvije strategije koje sam razvio kako bih te spriječio da razviješ svoj karakter onako kako bi to Stvoritelj želio. Otuđenost i licemjerje. Podjednako sam ponosan na obje pošto postižu skoro isti rezultat. To su za čovjeka dvije skoro nepremostive prepreke da razvije kvalitetne međuljudske odnose. Postizanje da ljudi budu otuđeni jedni od drugih nije posebno teško jer sam odavno već razvio temelj za tu strategiju. Sebičnost. Zbog životnog ritma koji sam nametnuo današnjem čovjeku, nikada mi nije bilo lakše da postignem otuđenost. Predugačak radni dan, slobodno vrijeme uz mogućnost pristupa televiziji i internetu, savršena su zamka da bih ljude spriječio da se međusobno druže. Pitaš se zašto mi je to toliko važno? Reci mi, kako ćeš da saznaš da li je neka tvoja karakterna crta vrlina ili mana? Kako ćeš da saznaš da li si razvio neku karakternu crtu za koju si siguran da treba da se razvije? Kako ćeš da saznaš da li si pobijedio slabosti koje si otkrio da imaš? Kako ćeš da upotrijebiš vrline koje znaš da imaš? Čitanjem? Gledanjem televizije? Surfovanjem po internetu?

Kao što sam rekao, postoji samo jedan način za to. Druženje i rad sa ljudima. Posebno sa ljudima koji i sami razmišljaju na sličan način. Tek u takvim okolnostima možeš jasno da vidiš svoj karakter i svoju duhovnost u pravom svjetlu. U svojoj otuđenosti od ljudi možeš samo imati uvjerenje da izgrađuješ svoj karakter, ali njegova prava izgradnja i usavršavanje postiže se jedino druženjem i radom sa ljudima. Zato sam tu JA da te spriječim u tome. Da te zaokupim samim sobom, svojim sopstvenim odmorom, svojim sopstvenim užicima, da te odvojim od društva koje jedino može da ti pomogne da svoj karakter podvrgneš ispitu i da ga izgradiš kako bi bio u skladu sa karakterom nebeskih bića.

Biti ljubazan, nasmijan i požrtvovan prema drugima može da bude zbog toga što si odista dozvolio Stvoritelju da te, u skladu sa Svojim zakonom, iz korijena promijeni, ali sve to možeš da uradiš

i bez toga. Sve to možeš da uradiš samo zato što znaš kako to da radiš mada to nije postalo dio tvoje prirode. To se zove licemjerje. Ne samo da ćeš licemjerno da se ponašaš, već ćeš i druge da kritikuješ i da podučavaš kako bi i oni bili ljubazni i požrtvovani – kao što si i ti.

Reći ću ti nešto. U ovakvom ponašanju samo si ti taj koji je uvjeren da je sve u redu i da si prošao ispit duhovnosti u međuljudskim odnosima. I ja i Stvoritelj i ljudi oko tebe jasno vidimo tvoje licemjerje. To što će malo njih da ti skrene pažnju na to, opet je moja zasluga jer sam razvio predrasudu da nije kulturno nekoga da kritikuješ. To je dovelo do toga da će kritike da se upućuju veoma rijetko zbog izbjegavanja sukoba i neprijatnosti koju ona uzrokuje. Ljudi ne znaju jednu činjenicu. Ako nekome uputiš kritiku, time nećeš da promijeniš svoj status kod te osobe. Ustvari, dobronamjerna kritika je odličan način da saznaš šta neka osoba zaista misli o tebi. Ako toj osobi nisi drag, već je samo licemjerno ljubazna prema tebi, kritika koju si joj uputio imaće za rezultat uvrijeđenost i protivkritiku. S druge strane, osobu kojoj je stalo do tebe, dobronamjernom kritikom ćeš samo da navedeš na preispitivanje dok ona, u isto vrijeme, neće ništa da ti zamjeri. Ali, kao što vidiš, ja sam dobronamjernu kritiku, koja je neophodna za jedan normalan duhovni rast, zbog mnoštva različitih subjektivnih aspekata, koji, na kraju, čine jednu objektivnu sliku, uspio toliko da omrznem da je skoro niko ne koristi.

Ono što nastojim da se primjenjuje jeste kriticizam. Kritika koja je sama sebi smisao i svrha. Kritika koja ne nudi bolje rješenja. Kritika koja omalovažava. To je razlog što ćeš veoma rijetko da dolaziš u situaciju da ti neko upućuje dobronamjerne kritike. Mnogo je lakše da se izgovori zlonamjerna kritika. Ona ne zahtijeva ljubav, opreznost, niti je briga za posledice. Ne samo da ću spriječiti da do tebe dođu dobronamjerne kritike, već ću nastojati da za svoj licemjerman trud i dobrotu dobijaš pohvale.

Najbolji način da te zadržim u tvom licemjerju jeste da tvoje ponašanje hvalim ustima mnogih ljudi. Ovakve pohvale tvojoj dobroti, ljubaznosti i požrtvovanosti samo će još jače da izgrađuju tvoje licemjerje, umjesto da te navedu na iskreno preispitivanje samog sebe i upoređivanje tvog karaktera sa Otkupiteljevim karakterom. Hvaliću te posredstvom ljudi koji ne znaju za Stvoritelja, a ti ćeš, umjesto da se zapitaš kojim mjerilima oni mjere tvoju dobrotu, da uvjeravaš sebe kako si došao do najvećeg duhovnog cilja kada tvoju praktičnu duhovnost vide svi. Međutim, zaboravljaš da ljudima koji te hvale ni malo ne smeta to što gajiš neki grijeh ili slabost da bi te i uprkos tome proglasili dobrim. Na primjer: ako bi se dvosmisleno šalio, ili tu i tamo pogledao neki porno film, ili flirtovao sa prijateljicama, ili se izazovno oblačio, dok bi god bio vrijedan, pouzdan, pristupačan, nasmijan i pošten, njima ne bi bio problem da te nazovu dobrim i da te pohvale uprkos tvojim duhovnim propustima. Ako ne bi redovno čitao Bibliju ili ako se ne bi družio sa pobožnim ljudima, oni bi te i dalje smatrali dobrim i to bi govorili i tebi i drugima od kojih ćeš to da čuješ.

I tebi je to dovoljno. Svjedočanstvo drugih ljudi o tvojoj duhovnosti za tebe ima veću vrijednost nego ono što je Stvoritelj posredstvom svog zakona želio da učini od tebe. Bitan ti je samo onaj spoljni pokazatelj, ono vidljivo. I meni je to najbitnije. Kao što sam rekao, na taj način te najlakše držim na svojoj strani. Ali šta Stvoritelj misli o tebi, to ti je manje bitno.

Ipak, ako bi se i našao neko zaista duhovan ko će da ti uputi neku dobronamjernu kritiku, neće mi biti teško da te spriječim da razmišljaš o tome. U tome mi pomaže tvoja uvjerenost u sopstvenu pravednost i dobrotu zbog svjedočanstava nemjerodavnih ljudi, a još veći saveznik mi je tvoja oholost zbog toga. Ona proizvodi neuništiv bedem. Uvrijeđenost. Ti ćeš se na tu dobronamjernu kritiku prilično naljutiti, mada to možda nećeš da pokažeš, čak ću i da ti pomognem sa nekoliko dobrih protivkritika na račun onoga ko ti

je uputio kritiku da njegove kritike ne bi ni uzeo u razmatranje. Njegovu kritiku, koja je bila spasonosna i, možda, sudbonosna za tebe, ti ćeš tek tako da odbaciš. Naravno da ćeš svoju uvrijeđenost da smatraš opravdanom. Neće ti pasti na pamet da je povežeš sa ohološću kojom si ispunjen.

Oholost... biljka koju sam JA stvorio i koja u vama ljudima nailazi na veoma plodno tlo... Najveće zlo. Srž svakog zla. Najbolji način borbe protiv nje se nalazi detaljno objašnjen u Bibliji. Ne predstavlja mi ni najmanji problem da ti ga otkrijem. Ionako je moja biljka prilično dobro ukorijenjena u tebi tako da joj neće smetati spoznaja o tome kako da se iskorijeni. Apostol Jakov je u jednom sasvim drugom kontekstu pozvao vas ljude da priznajete i ispovijedate svoje grijehe i slabosti jedni drugima. Ne sveštenicima kako sam vas ja naveo da mislite. Već jedni drugima. Na moju sreću, vrlo je mali broj ljudi koji zna koje bi posledice u Stvoriteljevu korist bile kada bi toga uspjeli da se držite. Ne želim dalje da idem. Ovdje leži zakopana moja najpažljivije čuvana tajna uspjeha u zadobivanju ljudi. Ionako sam već previše otkrio.

Kao što sam rekao, oholost je temelj i tvoje uvrijeđenosti. Ko bi tebe uopšte mogao da pouči da uvrijeđenost nije osobina koju posjeduju oni koji su odista vjerni Stvoritelju?

Uvrijeđenost se suprotstavlja upravo onoj osobini koja je jedini temelj na kojem Stvoritelj može da počne da izgrađuje tvoj karakter. Osobini koju ti nikada nećeš uspjati da razviješ. Poniznost. Mislićeš da si je razvio, mislićeš da si ponizan. Ja ću da te navedem da živiš u tom uvjerenju jer ćeš da učiniš nekoliko djela koja zahtijevaju tu osobinu. Čak ćeš i noge nekome da opereš misleći da je to najveći izraz tvoje poniznosti. Ali ono što ću ja da vidim, ono što će Stvoritelj da vidi, kao i ono što će da vide tvoji bližnji, koji se neće usuditi da ti to kažu, neće biti poniznost, već licemjerje.

I, šta misliš, šta postižem kada u jednoj zajednici bude mnoštvo

licemjernih osoba? Bratsku ljubav? Bliskost? Težnju ka zajedničkim trenucima koji će kao rezultat imati jedinstvo i organizovanost u objavljivanju Stvoriteljevih istina...?

Postižem i to da onaj veoma mali broj zaista duhovnih i posvećenih ljudi počinje da gubi volju za bilo čime vezanim za zajedništvo sa onima koji se samo zovu religiozni ljudi.

I umjesto da bude onako kako bi Stvoritelj želio, postaje onako kako JA želim. Umjesto da oko sebe okuplja ljude koji su spremni da se žrtvuju kao i on i da se zauzimaju za druge ljude, ja činim da zajednica njegovih ljudi bude ispunjena onima koji samo očekuju da se sa njima nešto uradi, da se sa njima služi, da se za njih nešto organizuje, dok će oni tu i tamo da pomažu – svojim kriticizmom. Dolazim u iskušenje da ti otkrijem jednu od mojih najvećih tajni... Zašto se uopšte dvoumim? Radi se samo o tebi, stvorenju nesposobnom da shvati dubinu i važnost onoga sa čime se upravo susreće. Ionako ćeš to uskoro da zaboraviš. Tebi će to da izgleda nevažno, ali ne slutiš koliko je to što ću ti otkriti moćno oružje u mojoj ruci.

Spomenuo sam kriticizam, ali moja tajna je u tome da kriticizam ne bude samo povremeno i zlonamjerno prigovaranje, već da ono postane tvoj životni stav. Drugim riječima, u svemu onome što je važno, ja ću da te navedem da tražiš onu negativnu stranu. Takav stav te trajno onemogućava da zračiš privlačnom radošću, a ja ću te navesti da na ovaj način u tebi raste samo ogorčenost. Ta ogorčenost će polako da te izjeda iznutra, pa ćeš i u najljepšim i u najradosnijim stvarima da pronalaziš samo negativnost. Ljudi će, zbog tih mana, da ti postanu nepoželjni. Ti ćeš, zbog svog kriticizma, da postaneš nepoželjan drugim ljudima. Moram da ti kažem da nećeš moći da se oslobodiš ovih okova jer ćeš za svaki svoj prigovor zaista imati stvarno opravdanje, dok ćeš, u isto vrijeme, u svom oholom i licemjernom umu ostajati potpuno pravedan. Iz tih razloga će ovakav tvoj životni stav da ostane nepromijenjen. Ali

ne plaši se. Nisi usamljen u tom stavu. Ti samo imaš tu nesreću što si ovo saznao. I što ćeš morati da živiš sa tim.

Nije toliko zanimljivo kada osobine kao što su sebičnost, zavist, ljubomora, bezobzirnost, oholost i licemjerje uspijem da ukorijenim u ljudima koji o karakternim osobinama ne razmišljaju jer ne poznaju Stvoritelja niti su uopšte čuli za Njega. Ali kada sve te osobine uspijem da učinim dijelom karaktera onih koji znaju za Stvoritelja, koji znaju da je jedini cilj i svrha ovog života da kroz zajednicu sa Stvoriteljem svoj karakter drage volje usklade sa Njegovim – to je onda za mene najveći uspjeh.

Uspio sam sve te negativne osobine da učinim takvim da se smatraju neophodnim odbrambenim mehanizmom za opstanak u društvu i da, kao takve, u određenoj mjeri budu potrebne svima. Potpuna nesebičnost i potpuna požrtvovanost nikada neće biti cilj koji ćeš da ostvariš jer ću uvijek da budem pored tebe kako bih ti davao dobre izgovore zašto ne bi trebao da budeš takav.

Kada bi mogao da zaviriš u stvarnost koja ti ovog trenutka nije vidljiva, shvatio bi zašto je tvoj Otkupitelj mogao da živi na način koji ti je dao za primjer. Shvatio bi isto tako otkuda snaga i istrajnost apostolima i vjernim ljudima posle njih da istraju u nesebičnosti i požrtvovanosti do same svoje smrti koju sam im učinio veoma bolnom. Oni su vidjeli ono što ti tek sada samo maglovito nazireš čitajući Bibliju, a što bi i ti, kada bi htio, jasno mogao da vidiš. Oni su znali da je ono što ne vide, ustvari, prava stvarnost, dok je ono što su vidjeli i što su tada živjeli, samo jedan mali, i vremenski beznačajan, dio vječnosti. Vremenski beznačajan period, ali od velikog značenja kada su u pitanju odluke koje mogu da se donesu unutar njega.

Odluke koje ću ti ja pomoći da NE DONESEŠ.

Poglavlje 36.

SKORI KRAJ

Nadam se da si do sada shvatio najvažnije principe koje koristim u uspješnom upropašćavanju ljudske vrste i tebe zajedno sa njom. Detaljniji opisi, osim što bi zauzimali jako puno strana, značajno bi mi ograničili područje djelovanja, a to uopšte ne želim. Ja tebe želim da uništim, zar si zaboravio? Da te uništim sada kada si osposobljen da mi se odupreš. Da te uništim gledajući te kako svjesno i odlučno okrećeš leđa Stvoritelju i svemu onome što je On učinio za tebe.

Jedan od razloga zašto sam toliko siguran da ću u tome uspjeti, kada je riječ o tebi, jeste i taj što sam i tebi samom, koji misliš da znaš skoro sve, uspio da odvratim pažnju od Stvoriteljevih riječi o Njegovom skorom dolasku i sudu koji se trenutno odvija.

Kod većine ljudi sam uspio da postignem to da im opisi službi starozavjetnih izraelskih sveštenika budu potpuno beznačajni. Ko se još zamara značenjem svega toga? Ko se još zamara značenjem jaganjaca, jaraca, svijećnjaka, žrtvenika, praznika...? Ko se još zamara upoređivanjem toga sa Otkupiteljevom službom kada je prvi put došao na Zemlju? Ko uopšte postavlja pitanja o izgledu šatora u pustinji, Solomonovog hrama, hrama iz Ezekijelovih vizija i simbolici koju predstavljaju prostorije, predmeti i službe u njima? Veoma mali broj ljudi. Ali ako si pažljivo čitao Bibliju, onda si u sve ovo prilično upućen. Nisam svima mogao u potpunosti da sakrijem istinu o sudu, ali većina raznih hrišćana to shvata kao da se podrazumijeva samo po sebi. Pošto kraj ovog svijeta, koji će se da se desi Otkupiteljevim dolaskom, podrazumijeva spasenje jednih i propast drugih, to ne može da se ostvari bez prethodnog suda.

Međutim, Stvoritelj je, osim što je želio da znaš sve o Njegovoj

ljubavi i žrtvi koju je učinio za tebe, htio i da budeš u potpunosti svjestan stvarnosti koja se sada odvija. Meni je u interesu da ti o tome ne vodiš računa jer razmišljanje o tome bi te svakako dodatno podstaknulo da istraješ u tijesnoj zajednici sa Stvoriteljem. Već sam se uvjerio kako Njegova ljubav prema tebi nije neophodno dovoljna motivacija. Ljude sam tokom vjekova učinio veoma sebičnim, neosjetljivim, nezahvalnim i bezobzirnim. Stvorio sam ogroman jaz između nebeskog karaktera – karaktera kakav bi trebalo da postigneš uz pomoć jedinstva sa Stvoriteljem – i karaktera kakav sada imaš. Razmišljanje o sudu bi moglo dodatno da te podstakne da to što prije ostvariš, a ja i ovdje imam nekoliko tehnika kojima se služim da tvoja razmišljanja skrenem u drugom, naizgled plemenitom, ali u suštini beskorisnom pravcu.

Kada bi pažljivo proučavao službe u starozavjetnoj svetinji, simbole koji su predstavljali stvarnost kada je u pitanju otkupljenje čovjeka, tačno bi razumio Stvoriteljev plan spasenja. Isto tako kada bi pažljivo čitao proročanstva, pratio događanja oko sebe, iskreno tražio pomoć od Njega da sve to razumiješ, skoro da bi mogao tačno da zaključiš u kojoj fazi se svijet nalazi sada. Ali ja imam toliko toga da ti ponudim kako bih tvoje misli odvratio od takvog istraživanja i proučavanja. Proučavanje službi i simbola ću da ti prikažem kao gubljenje vremena uvjeravajući te da je sve to protumačeno i da znaš sve što bi trebalo da znaš. Zaokupiću te težnjama da sebi ugodiš u ovim prolaznim i, iz Stvoriteljeve tačke gledišta, beznačajnim stvarima.

I kraj će doći. A ti ćeš, ako ga budeš dočekao živ, da budeš veoma iznenađen, i, zahvaljujući meni, potpuno nespreman. S druge strane, ako Otkupitelj ne dođe za vrijeme tvog života na Zemlji, vaskrsnućeš, ali nećeš znati da je jedno vaskrsenje već bilo. Pored tebe ću tada da stojim JA. Najljepše biće koje si ikada vidio. Reći ću ti da sam ja Otkupitelj i da je došlo do određenih promjena u planu spasenja, kao i da mi je potrebna tvoja pomoć. Misliš li da

ćeš biti u stanju da kažeš da ja nisam tvoj Otkupitelj? Vaspitavao sam te cijelog života da je zlo – ružno. Svi negativci, bilo u knjigama koje si čitao, bilo u filmovima koje si gledao, bilo u kompjuterskim igrama koje si igrao, bili su – bez izuzetka – RUŽNI.

Misliš da ćeš vaspitavan takvom predrasudom moći da kažeš najljepšem stvorenju koje si ikada ugledao – da je pakleni đavo? Bez obzira na to što si znao mnogo o meni? Ne, nećeš! Poći ćeš za mnom, prepun povjerenja. Poći ćeš sa mnom do zidova Novog Jerusalima i tamo ćeš da me nagradiš svojim izrazom lica kada shvatiš da si propao za svu vječnost. A ja ću da uživam gledajući tebe i milijarde onih koji su više ili manje svjesno stali na moju stranu zbog bijednih, prolaznih i prividnih prednosti koje sam im pružio kako bi ostavili Onoga koji ih je najviše volio.

Gledaću i Njegovo lice. Gledaću bol na Njegovom licu kada sve do jednog bude morao da vas uništi jer ste vi to tako izabrali.

Misliš da se ovo ne odnosi na tebe jer sada sve znaš? Ali postaviću ti jedno pitanje: zar misliš da bih ti sve ovo otkrio kada ne bih znao način kako da te i dalje pridobijem za sebe?

Ne znaš da i sada, dok se nalaziš među pobožnim ljudima, živiš pod uticajem raznih predrasuda koje sam uveo o kraju svijeta i o Otkupiteljevom dolasku. Očekuješ odvijanje određenih događaja, očekuješ ponovna protjerivanja, progonstva, donošenje nekih zakona koji će da se protive Stvoriteljevim zakonima, a na osnovu kojih ćete da budete progonjeni?

Plitka inteligencijo! A zašto bih ja to radio? Moja iskustva su takva da, kad god sam pokušavao na Stvoriteljeve vjernike da primijenim silu, oni su se uvijek zbližavali, sjedinjavali se i međusobno i sa Njim. Umjesto da ih uništim, postizao sam jedino to da Stvoriteljev narod bude brojniji i snažniji. Za razliku od čovjeka, ja učim na svojim greškama. Savremeni sistem državnih uređenja meni i te kako služi da putem tolerancije i ljudskih prava, koja omogućavaju svaku slobodu, a posebno slobodu vjeroispovijesti,

Stvoriteljev narod najbolje uništim.

Samo vi budite slobodni, samo se vi sastajte, samo vi proučavajte, samo vi pokušavajte da oživite vašu duhovnost. Doba mira uz materijalni napredak je najbolji metod u borbi protiv Stvoriteljevih napora da razvije svoje djelo po svijetu.

Uz sve zablude koje sam uveo u Njegov narod, uz sve karakterne osobine, koje sam u ljudima uspio da zadržim, pogrešno predstavljajući termine kao što su „obraćenje“ i „posvećenje“, postigao sam to da Stvoriteljev narod nazaduje, umjesto da napreduje. Ovdje ne mislim na brojnost.

Vi ne učite iz prošlosti, što meni daje veliku prednost. Očekujete da vas Stvoritelj ispuni svojom silom kako biste se ujedinili i kako biste počeli sa dovršenjem djela koje je On započeo, a niste vidjeli najvažniju stvar. Da takva vaša očekivanja nisu u skladu sa onim što je On u istoriji činio. On je svojom silom ispunjavao ljude koji su se ujedinjavali oko Njegove riječi. Svakoga dana. Blagosiljao je one koji su odista nešto radili podstaknuti time što je On učinio za njih. Vi ste sada daleko od toga da ispunite taj preduslov.

Izgleda da će Stvoritelj opet morati da posegne za nekom drastičnijom mjerom kako bi, po ko zna koji put, pokušao da vas spasi od mene i od vas samih. Do tog trenutka ja ću nastaviti da vas uništavam mirom i blagostanjem, uz podsticanje lažne duhovnosti i razvijajući vašu uvjerenost u sopstveno spasenje.

Da li nazireš negdje, u svemu ovom, područje tvog života gdje bi trebalo da osjećaš nezadovoljstvo sa samim sobom, koje će da te podstakne na dalji rast i veće zbližavanje sa Stvoriteljem? Nema takvog područja. Učiniću te u potpunosti zadovoljnim tako da ništa što bi trebalo da mijenjaš nećeš moći da primijetiš. Da stvar bude bolja, sve ćeš to da pripisuješ Stvoriteljevim blagoslovima zbog svoje vjernosti Njemu. Svoje bogatstvo, svoj spoljni fizički izgled i mir, ostvarenje svojih planova... A, ustvari, ti ćeš da budeš MOJ.

Očajan si? I trebaš da budeš...

Poglavlje 37.

ŠIRENJE ISTINE O STVORITELJU

Na moju sreću, veoma je mali broj onih koji zaista znaju u kojem vremenu žive. Ali oni su previše nemoćni u namjeri da upoznaju druge ljude sa istinama koje Stvoritelj želi da objavi svijetu. Kao što u početku nisam imao uspjeha u sprečavanju objave Stvoriteljevih istina, sada je moj uspjeh doslovno ogroman. I dok je, posle Otkupiteljevog vaskrsenja, glavna vijest nošena u svijet bila o ispunjenom dolasku obećanog Mesije, sada bi najveće vijesti trebalo da budu o sudu koji je u toku, o Otkupiteljevom drugom dolasku i o pripremi ljudske vrste za taj skori događaj. Međutim, ja sam uspio sve to da svedem na skoro beznačajne pokušaje. Pošto je od Otkupiteljevih obećanja prošlo stvarno mnogo vremena, nije mi teško da obeshrabrujem čak i one najupornije u pokušajima da vjerodostojno objavljuju Stvoriteljeve istine. Obeshrabriovao sam ja i karakterno snažnije i jače ljude, kao što su Jovan Krstitelj i apostol Jovan. Posebno se trudim da oni najuporniji dobijaju tačne informacije o stanju svijeta u kojem žive. A stvarnost je ta da sam JA taj koji je u prednosti i da niko ništa ne može da uradi da bi tu prednost dostigao. Zlo odnosi pobjedu nad dobrom, mržnja odnosi pobjedu nad ljubavlju, sebičnost odnosi pobjedu nad požrtvovanošću. I osim što vas ispunjavam obeshrabrenjem i malodušnošću, sve vas navodim da se pitate da li je sve ono što u Bibliji piše samo plod nečije mašte, samo vapaj ljudske vrste da bar u mašti nađe zadovoljenje svojih potreba, težnji i nadanja.

Ali ja ne stajem na tome. Osim što sam postigao takvo stanje u najvećem dijelu ljudske populacije danas, pobrinuo sam se i da oni koji će prije ili kasnije da se upoznaju sa Biblijom, i na taj način jasno otkriju Stvoriteljeva nastojanja da spasi svijet, budu prethodno

potpuno zavedeni ili bar usporeni u namjeri da dođu do pravih spoznaja i saznanja. Šta više, nudim im, naizgled, „čvrste“ i „neoborive“ dokaze protiv Biblije i svega što u njoj piše.

Shvatio sam da će da bude najkorisnije ako ljudima ponudim rasterećenje od moralne odgovornosti koju vi, kao istinski religiozni ljudi, trebate svojim životima da promovirate. I sada vi imate spoznaju o tome šta treba da promovirate, ali ste mi, zahvaljujući vašoj površnosti i neaktivnosti, omogućili da dobro pripremim oružje koje će veoma bitno da oteža vaš rad.

Dakle, osim što svojim životom i riječima trebate da širite Stvoriteljeva životna načela vi trebate govoriti i o nebeskom Sudu koji je u toku kao i o skorom Otkupiteljevom dolasku i kraju svijeta. Ali ja sam vas preduhitrio. Širom svijeta sam raširio knjigu koja dovodi u pitanje sve ono što piše o Stvoriteljevoj riječi. Obezvrijedio sam Stvoritelja, a posebno sam obezvrijedio Njegovog Sina i sve Njegove napore da dopre do vas. Ljudima sam na taj način ponudio drugu mogućnost: nikome ne morate da odgovarate, niko neće da vas osudi, niko neće da učini kraj svijetu, Stvoriteljeva riječ ne mora da vas opterećuje jer je pisana pod ko zna kojim uslovima, a na to su uticali ko zna koji ljudi koji su njome manipulirali po svojoj volji.

Ljudi koji su tu knjigu pročitali biće skoro potpuno nezainteresovani za svaku vijest koja im bude dolazila, a koja je vezana za Bibliju. Zahvaljujući reklamama i propagandi kojom sam propratio tu knjigu, pročitali su je i pročitace je mnogi. Ljudi kojima budete pokušali da govorite o biblijskim istinama suočavaće vas sa navodnim „dokazima“ protiv Biblije i njene vjerodostojnosti. Te ljude sam putem pomenute knjige toliko uvjerio u njen sadržaj, da će vam biti onemogućena skoro svaka smislenija priča vezana uz događaje koje Biblija nagovještava. Ne vole svi da čitaju, znam – zbog toga sam i sugerisao da se snimi i film.

Sjećaš li se taktike? Poznati i simpatični glumci, vjerodostojna

gluma, „čvrsti“ dokazi – i moje mišljenje postaje tvoje. Manje je važno što su komentari koji se tamo navode već oboreni. Malo ko je nastavio da se bavi time posle čitanja knjige. U umovima većine sve je ostalo na onome što navodi ta knjiga. Reci, kolike su vam šanse da posle ovoga ukažete svijetu na pravu stvarnost suda i Otkupiteljevog dolaska kada sam jedini izvor koji govori o tome putem te knjige uspio da proglašim nevjerodostojnim? Malo ko će da shvati vrhunsku manipulaciju u njoj. Ispreplitanje stvarnih mjesta, stvarnih historijskih činjenica sa izmišljenim likovima, izmišljenom radnjom i izmišljenim historijskim informacijama čini u umu neupućenog i neopreznog čitaoca cijelu stvar logičnom i istinitom. Laži, uz istine u njoj, djeluju jednako stvarno kao i sama istina. Neupućenom i neopreznom čitaocu. A takva je većina.

Osim toga, potrudio sam se da se razne neistine iznose kao dokaz protiv Biblije. Pažljivo sam vodio računa da razna apokrifna jevanđelja ostanu neotkrivena do sada. Otkrivena u ovo vrijeme, ona zbog svoje starosti i originalnosti odaju autoritet. Ali danas ljudi zaboravljaju jedno: i prije skoro dvije hiljade godina ja sam nadahnjivao ljude da govore i pišu protiv Stvoriteljeve nauke i Njegovog naroda. U potpunosti zaboravljaju da ako je nešto zaista staro, ne mora neophodno da bude i istinito...

Ali ovdje ni blizu nije kraj. Pomoću veoma obrazovanih i autoritativnih naučnika sve više razvijam krajnji ateizam. Za prosječnog čovjeka svi dokazi koje oni iznose izgledaju kao neoborivi dokazi protiv Stvoriteljevog postojanja. Malobrojni su oni koji će da razmišljaju o tome koliko, ustvari, vi ljudi malo učestvujete u dodiru sa ovim materijalnim svijetom. Od ogromnog raspona zvukova, vi možete da čujete samo izuzetno mali dio. Od ogromnog raspona boja, vi vidite izuzetno mali djelić tog spektra. Od ogromnog raspona zračenja, vi osjećate veoma nebitan dio. Od ogromnog univerzuma, vi zauzimate potpuno beznačajan dio u jadne tri dimenzije. Svojim ograničenim umom ne možeš da shvatiš sve tajne

koje je Stvoritelj u tom univerzumu uspostavio. Ali sve to prosječnom čitaocu neće ni pasti na um. On će da prihvati dokaze koje ti naučnici nude misleći da su bar oni, uz pomoć svoje inteligencije, te savremene i moćne tehnologije, u stanju da dodirnu pravu istinu o poreklu univerzuma i o postojanju Stvoritelja.

I tako, široku populaciju koja želi da izgleda i da zvuči učeno i pametno, naoružavam dokazima vaše ograničene nauke, u isto vrijeme ih zasljepljujući da ne vide prave istine svuda oko njih. Eto, OVAKVIM ljudima ćeš morati da iznosiš istine koje je Stvoritelj otkrio u Bibliji. Ljudima koji poznaju Bibliju u onakvom svjetlu u kakvom sam je JA prikazao. Šta misliš, koliki će da bude tvoj uspjeh?

Zar misliš da se nećeš obeshrabriti? Misliš li da možeš da budeš toliko blizu Stvoritelja da postaneš otporan na obeshrabrenje kojim te obavijam? Za to bi ti trebalo potpuno povjerenje u Stvoritelja. Ali ti si, ipak, samo čovjek. Čovjek koji shvata da ne može da bude u potpunosti predan Stvoritelju. Zar ne?

U to sam potpuno siguran jer imam veoma pouzdane načine da bih te neprimetno odvajao od Stvoritelja. Toliko djelotvorne načine da će čak i svijest o tome da radiš pogrešno, svijest o tome šta bi tačno trebalo da radiš, svijest o tome gdje te ta odvojenost sigurno vodi, da ti bude potpuno beskorisna kada shvatiš da sam, svakim korakom kojim sam te odvajao od Stvoritelja, iza tebe gradio nepremostivi zid predrasuda i navika koje će u toj razdvojenosti, sigurno i čvrsto da te drže. Mogu sa ponosom da ti kažem da sam odvajanje od Stvoritelja u praksi učinio jednosmjernim putem. Putem bez povratka.

Sve je spremno. Za razliku od vas ljudi, ja tačno znam redosled posljednjih događaja. I ti bi ih znao da pažljivo i istrajno proučavaš knjigu „Otkrivenja“ i „Knjigu Proroka Danila“ i da si od sebe odbacio karakterne crte zbog kojih Stvoritelj ne može u potpunosti da ti razotkrije njihovu poruku.

Ali sam zbog toga JA spreman za poslednje događaje. Sve ustanove i organizacije, religijske i svjetovne, na ovaj ili onaj način su pod mojom vlašću i samo čekam Stvoriteljev prvi otvoren potez u pokretanju završnih događaja.

Slušao si priče o paklu? Naravno da jesi. Ja sam ih izmislio i omogućio im da dođu do tebe. Ali takav pakao je nešto bezazleno prema onome što će uskoro da se odigrava. Uživaću da gledam lica ljudi koji će shvatiti da je sve ono što je u Bibliji pisalo, ustvari, bila istina koje su oni trebali da se drže. Uživaću zbog toga jer će oni do tog saznanja da dođu u trenucima kada vrijeme milosti bude na samom kraju. Agonija i patnja kroz koju će prolaziti neće moći da se uporedi ni sa jednom koja se do sada dogodila, samim tim jer će svako znati da je sve to sam i svjesno izabrao. Posebno zadovoljstvo će da mi pričinja patnja onih koji su u potpunosti znali za moje postojanje, djelovanje i ulogu – kao što ti to sada znaš.

Hoću li da ti govorim o poslednjim događajima? Naravno da neću. Pripremio sam niz predrasuda i scenarija kojima ću da ti, tokom godina koje nailaze, odvrćam pažnju od događaja koji se oko tebe budu odvijali, a koji će da upućuju na to da je kraj ovog svijeta pred vratima. A sve to u cilju da bih te učinio lakomislenim, opuštenim, bezbrižnim i, na kraju, potpuno nesprenim za te događaje.

Poglavlje 38.
MOJ ILI STVORITELJEV?

Nema treće mogućnosti. Ne postoji sredina. Nema onih koji su neutralni. Nema neopredijeljenih. Ili si sa mnom ili si sa Stvoriteljem. Jednostavnije rečeno, ko god nije u zajednici sa Stvoriteljem, on pripada meni. Radilo se o onome koga nije briga za Stvoritelja, ili o onome ko služi Stvoritelju na način koji On ne odobrava, pa sve do onoga ko otvoreno služi meni – svi oni su na MOJJOJ strani.

Da, dio ljudi otvoreno i svjesno služi meni misleći da će na taj način da izbjegnu moj gnjev. Postoji najotvorenija grupa koja sebe naziva satanistima ili kultom obožavatelja demona. To je prilično tajno društvo. Da li bi se iznenadio kada bih ti rekao da mnogi od njih spadaju među najmoćnije, najuticajnije i najbogatije ljude koji trenutno žive na Zemlji? Oni o meni znaju mnogo manje nego što ti sada znaš. Mnoge od njih vodim i omogućavam im da u ovom životu žive u raskoši, moći i uspjehu dok ih, u isto vrijeme, doslovno prezirem zbog onoga što su bili spremni da urade. Ali njihov uspjeh je mamac i za mnoge druge koje na taj način obavijam tamom i zauvijek ih odvajam od Stvoritelja.

Ovi bijednici su potpuno u mojoj vlasti. Stvoritelj više nema nikakve mogućnosti da utiče na njih. Ne zbog toga što On to ne bi mogao ili htio, već zbog toga što oni to više nikako ne žele, pošto sam njihov um u potpunosti obuzeo. Držim ih u zabludi lažnih obećanja o svojoj konačnoj pobjedi i o tome kako će jednoga dana da budu uzvišeni. Opijeni uspjehom i bogatstvom, nimalo ne sumnjaju u ono što im objavljujem. Ne obeshrabruje ih ni to što neke od njih često iz čiste zabave i iz čistog zadovoljstva usmrtime na najsratomnije načine.

Ali oduvijek su postojali i ljudi koji su mi služili na manje otvorene načine. Vračevi, gatar, zatim ljudi koje vi nazivate čarobnjacima i vješticama. Radilo se o onima koji vraćaju ili gataju iz karata, iz položaja zvijezda, pa sve do onih koji liječe na različite natprirodne načine – svi su oni manje ili više pod mojom vlašću. Pomoću lažnih iscjelitelja i takozvanih „istjerivača duhova“ ljudima postavljam sigurnu i pogubnu zamku. Ljudsku sklonost da slijede autoritete koristim veoma uspješno tako da čovjeka, koji svojim životom, ustvari, vrijeđa Stvoritelja, učinim u ljudskim očima sposobnim za izlječenja i istjerivanja duhova. Uglavnom, na njegove bijedne pokušaje molitvi i obreda, JA odgovorim na način da bolesnog ili opsjednutog oslobodim iz svog zagrljaja. Ovo je veoma korisno, jer očevici tada sigurno zaključuju da je to Stvoriteljevo djelo i da je dobro da slijede tog iscjelitelja, njegova uvjerenja i njegov način života najbolje što mogu. I jeste najbolje. Za MENE.

Naravno, tu je i mnoštvo šarlatana, prevaranata i varalica, koji čak ni ne znaju šta rade, ali dobar dio njih zna i, uz moju pomoć, oni odista mogu da načine nešto što je vama ljudima neobjašnjivo.

Sa posebnom pažnjom radim i na raznim seansama prizivanja duhova. Zbog zablude koju sam od drevnih vremena uveo, da je ljudska duša besmrtna, današnjim ljudima koji pate zbog gubitka svojih bližnjih u tim seansama mogu da se prikazujem kao neko od njihovih umrlih. Oponašajući glasove umrlih, pomijerajući predmete, spominjući najintimnije događaje, niko ne može da otkrije ovu prevaru. Veći dio ljudi se, prije ili kasnije, psihički slomi jer ljudski um nije u stanju da izdrži uticaj koji mi imamo na njega. Malo ko od njih, koji su bili na takvim seansama, uspije da mi pobjegne, jer na ovaj način ljudi dolaze na onu krajnju granicu na kojoj Stvoritelj još može da ih sačuva.

Uskoro ću otpočeti sa još spektakularnijim obmanama koje će da zavedu i zbune mnoge. Predrasude potrebne za sprovođenje tog

plana već su duboko ukorijenjene. Neću previše o tome da ti govorim. Bilo bi odista nepromišljeno da ti i to otkrijem. Evo samo nekoliko informacija: pojavljivanje umrlih, vanzemaljci, iscjelitelji, lažne mesije...

Možda još, ipak, veoma kratko da ti kažem, jer ću ionako da te prevarim: lažnim pojavama umrlih ljudi rušim Stvoriteljevu nauku o smrtnosti čovjekove duše i time pripremam put za najveće i najuticajnije prevare kojima ću da obmanem ljudsku vrstu. Stvaranjem predrasuda i popularizovanjem pitanja o vanzemalcima rušim sve ono što se odnosi na Stvoriteljevo djelovanje u univerzumu, a posebno na Njegov uticaj na život na Zemlji. Pojava jednog jedinog vanzemaljca potpuno bi obezvrijedila Bibliju. A pojava će se. Uskoro. Bar ćete vi tako da mislite.

Lažni dolazak Otkupitelja je nešto što čuvam za kraj. Za one koje ništa drugo neće moći da pokoleba. Za one koji neće da poslušaju Otkupiteljeve savjete da ne idu to da gledaju.

Sve ove zamke biće veoma uvjerljive. Očigledne. Opipljive.. Privlačne. Nesumnjive. Baš kao što je za miša komadić sira postavljen na mišolovci. A onda će za mnoge zamka da se sklopi... Ali tada će biti prekasno.

Niko neće uspjeti da mi pobjegne. Skoro niko. Moji poslednji napori biće usmjereni protiv onih najupornijih Stvoriteljevih sledbenika. Protiv onih na koje ništa od upravo spomenutog neće imati uticaja. Sve ću da podredim tome. Zbog onoga što sam vam u poslednje vrijeme pripremio, najveći broj vas biće prevaren i naveden da, odvojivši se od Stvoritelja, padne i bude potpuno privučen na moju stranu. Možeš to da nazoveš super-prevarom. Mnogi imaju mišljenje da je nešto takvo globalnog karaktera. Naravno, misle tako jer JA želim da tako misle. Ne pitaju se kakva prevara bi to mogla da bude koja bi jednako zavela različite ljude. Tako nešto ne postoji, niti je moguće da se osmisli. Super-prevara se temelji na tome da sam za svako ljudsko biće pripremio mješavinu

zamki i prevara koja je neodoljiva baš njemu lično. Nije mi teško da osmislim takvu prevaru pošto pažljivo proučavam svaku osobu od njenog rođenja. Svaka slabost, svaki nedostatak i svaka grešna sklonost su moje polazne tačke za super-zamku. Sve te tačke podstaknute istovremeno pouzdan i siguran način da i većinu onih najvjernijih Stvoritelju prevarim i upropastim. I upravo to je ono što čuvam za kraj.

Rušiće se stvari za koje si mislio da su tvoj najčvršći oslonac, razočarenja će dolaziti sa onih strana sa kojih si se najmanje nadao. Dogodiće se ono za šta si mislio da nikada ne može da se dogodi. Sve ću da ti oduzmem. Ostaće ti samo povjerenje u ono što je zapisano u Bibliji. Povjerenje u obećanja o Stvoritelju i Otkupitelju i, ako si bio mudar, neprocjenjivo vrijedna iskustva koja si stekao sa Njim.

I, vjeruj mi, ja ću krajnjim naporima da se potrudim da te, u tim trenucima, zbog onog što ti se bude dešavalo, najmanje bude briga za ono što tamo piše, dok ću tvoja iskustva sa Njim da ti pokazujem kao nešto što si sam sebi umislio.

Bićeš doveden do same granice ljudskog povjerenja. Vjerovati u ono što ću ja da učinim naizgled opipljivim, očiglednim i neoborivim ili vjerovati u ono što je neko prije više od dvije hiljade godina obećao. Takve, naizgled opipljive, činjenice i ogroman pritisak putem mojih sugestija, moraćeš da suprotstaviš samo svom povjerenju u ono što je neko nekada napisao...

Već sada vidim da to nećeš moći da izdržiš. Mali je broj onih koji su to uspjeli. Mali broj u odnosu na one koje sam naveo da stanu na moju stranu. Možeš li da slijediš primjer onih koje nisam uspio da zavedem? Mogao bi ako bi htio. Ali nećeš. To mi govore pobjede koje još uvijek odnosim nad raznim područjima tvog života. I to je ono što mi predstavlja posebno zadovoljstvo. To što znaš, a ne možeš da pobjegneš.

Sada znaš i ko sam JA, znaš na koje načine djelujem, i, što je

najvažnije, znaš način kako tako bijedan i jadan možeš da odneseš pobjedu nada mnom.

Da li znaš kako lovci love majmune? U manji kavez stave pomorandžu. Kavez ima okruglu rupu manje ili jednake razmjere kao pomorandža. Kada majmun stavi ruku u kavez i uhvati pomorandžu, ne može više da izvuče ruku. Mogao bi kada bi ispustio pomorandžu, ali on ne želi da je ispusti čak ni kada vidi da mu se lovci približavaju i kada ga hvataju. Panično vrišteći, on pokušava da izvuče ruku sa pomorandžom u njoj. Na kraju, da bi ga odvojili od kaveza, moraju silom da mu istrgnu pomorandžu iz ruke kako bi mogli da mu izvuku ruku iz kaveza.

Eto, zbog toga sam siguran da ti ne možeš da se izvučeš iz mojih ruku. Zato što si kao taj majmun koji ne želi da ispusti pomorandžu. Sve znaš, sve vidiš, ali ne želiš da pustiš pomorandžu.

I sada, na kraju, ostaje pitanje: Da li može Otac laži da govori istinu? Ako si dovoljno pametan i ako si bilo šta od svega ovog razumio, odgovor ti je očigledan. Ako nisi, ja ću da ti kažem:

Može! Pod uslovom da ti istina postane pogubnija od laži.

Što će sa tobom sigurno da bude slučaj.

Vidimo se uskoro!